

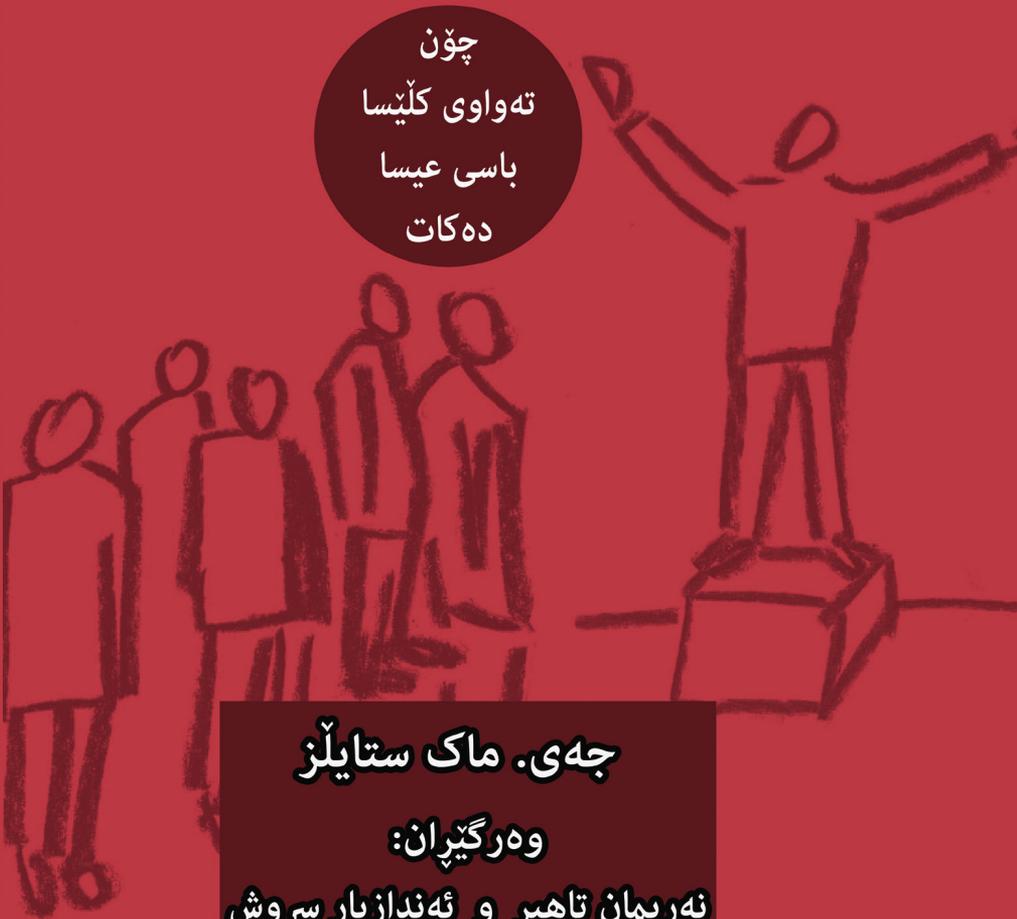
مزگینیدان

چۆن
تهواوی کلیسا
باسی عیسا
دهکات

جهی. ماک ستایلز

وهرگپران:

نه ریمان تاهیر و ئەنداز یار سروش

بنیادانی کلّیسای ته ندروست

مزگینیدان

چۆن ته واوی کلّیسا باسی عیسا ده کهن

جهی. ماک ستایلز

مزگینیدان: چۆن تهواوی کلّیسا باسی عیسا ده کات
مافی بلاوکردنه وهی پاریزراوه له لایه ن جهی. ماک ستایلز، ۲۰۱۴
(کروّسوهی) هه ستاوه به بلاوکردنه وهی ئەم به رهه مه.
ناونیشان:

Crescent Street 1300

Wheaton, Illinois 60186

هه موو مافه کانی پاریزراوه. هه چ به شه یکی ئەم بلاوکراوه یه به بی ئاگادارکردنه وهی
پیشه وه ختی نووسه ر نا کریت چاپ بکریت هه وه، یان به هه ر ینگیه ک و به هه ر شه یه یه ک
به خشریت، ئەلیکترۆنی، فۆتۆکۆپی، تۆماری ده نگی، مه گه ر ئەوه ی که له گه ل مافی چاپ
و بلاوکردنه وهی ویلایه ته یه کگرتوه کانی ئەمیریکا دا بگونجیت.

دیزاینی به رگ: کۆمپانیای دوآل ئایدینتیتی

وینیه ی به رگ: وهین بریزینکا، brezinkadesign.com

چاپی یه که م، ۲۰۱۴

له ویلایه ته یه کگرتوه کانی ئەمیریکا چاپ کراوه.

ئایه ته کان له وه شانی ئی ئیس فی (وه شانی ستانده ری ئینگلیزی) به وه وه رگیراوه.

ژماره ی ستانده ری نیوده وه له تی په رتووکى کاغه زی: ۱-۹۷۸-۴۳۳۵-۴۴۶۵-۱

ژماره ی ستانده ری نیوده وه له تی په رتووکى بلاوکراوه ی ئەلیکترۆنی: ۱-۹۷۸-۴۳۳۵-۴۴۶۸-۲

ژماره ی ستانده ری نیوده وه له تی په رتووکى پی دی ئیف: ۱-۹۷۸-۴۳۳۵-۴۴۶۶-۸

ژماره ی ستانده ری نیوده وه له تی په رتووکى مۆبیاکیت: ۱-۹۷۸-۴۳۳۵-۴۴۶۷-۵

کتیبخانه ی کۆنگرێس، که ته لوگی داتا و زانیاری بلاوکراوه

ناو: ستایلز، جهی. ماک، ۱۹۵۶

ناونیشان: مزگینیدان: چۆن تهواوی کلّیسا باسی عیسا ده کهن

ژماره ی ستانده ری نیوده وه له تی په رتووکى کاغه زی: ۱-۹۷۸-۴۳۳۵-۴۴۶۵-۱

۱. شایه تیدان (مه سیحیه ت). ۲. مزگینیدان. ۳. ئەرکه کان.

7476S.0254VB

8528303102

32cd—2.962

کروّسوهی خزمه تیکى تابه ت به چاپ و بلاوکردنه وهی کۆمپانیای بلاوکراوه کانی هه والی خو شه

41 51 61 71 81 91 02 12 22 32 BL

9Marks ISBN: 978-1-951474-41-6

51 41 31 11 21 01 9 8 7 6 5 3 4 2 1

- ناوی کتیب: مزگینیدان
 - نووسەر: جهی. ماک ستایلز
 - وهرگیڕانی: ئەندازیار سروش و نهریمان تاهیر
 - دیزاین و گرافیک: سه میره میرانی
 - چاپی یه که م، ۲۰۲۰
 - چاپخانه:
 - تیراژ:
 - ژماره ی سپاردن:
- هه موو ئایه ته کانی له چاپی کوردیی سوۆرانی ستانده ره وه (KSS) وهرگیڕاوه. هه موو مافه کانی پارێزراوه.

پیشکشه به مندالہ کانم، تریستان، دہیقد، ٹایزک و ستیفانی.

(زہبوورہ کان ۱۲۷: ۳-۵)

ناوه پړوك

لاپهړه	
۱	پيشه كېي زنجيره كتيبه كان
۲	پيشوتار
۴	ناساندن
۹	به شي يه كه م: بانگه پيشتي كليسا و پرووناكييه له يزه ريبه كان
۲۹	به شي دووهم: كه لتور و فهره نكي مزگينيدان
۴۹	به شي سييه م: په يوه ستركردني كليسا له گه ل كه لتور و فهره نكي مزگينيداندا
۶۵	به شي چوارهم: مزگينيدهرې به ئامانچ له كه لتوري مزگينيداندا
۸۵	به شي پينجه م: مزگينيدان و بلاو كردنه وه ي باوه رپه كه مان

پیشہ کی زنجیرہ کتبہ کان

ٹایا باوہرت بہوہ ہیہ کہ ئوہ بہرپرسیاریہ تی تویہ یارمہ تی بنیادنانی کلئسایہ کی تہندروست بدہیت؟ ئہ گہر خوٹ بہ شوئینکہوتووی مہسیح دہزائیت، ئہوا باوہرمان وایہ کہ بہلئی، ئہوہ بہرپرسیاریہ تی تویہ.

عیسا فہرمانت پیدہدات کہ قوتابی دروست بکہیت (مہتا ۲۸: ۱۸-۲۰). یہہوزا دہلئت لہ باوہرپدا خوٹ بنیاد بنئی (یہہوزا ۲۰-۲۱). پتروؤس بانگھپشتت دہکات کہ بہہرہکانت بو خرمہتکردن بہکاربہینیت (یہکہم پتروؤس ۴: ۱۰). پؤلس پئت دہلئت کہ بہ خوٹہویستتییہوہ راستی پابگہیہنہ تاکو کلئساکہت گہشہ بکات و پبگات (ئہفہسؤس ۴: ۱۳، ۱۵). ٹایا دہبینیت کہ ئیمہ ئہوہ لہ کوئی دہہینین؟

ئہ گہر تو ئہندام یان رابہری کلئسای، زنجیرہ کتبہکانی بنیادنانی کلئسای تہندروست ٹامانجی ئہوہیہ کہ یارمہتیت بدات تاکو ئہم داواکاریہی کتیبی پیروؤ بہجیبگہیہنیت، وہ رؤلی خوٹ لہ بنیادنانی کلئسایہ کی تہندروست بگپرت. بہ جوڑیکی دیکہ دہتوانین بلئین کہ ئومیدوارین ئہم کتیبانہ یارمہتیت بدہن لہوہی کہ کلئساکہت خوٹ بوئت بہو جوڑہی کہ عیسا کلئساکہتی خوشدہوئت.

رئکخراوی ۹نیشانہکان پلان و بہرنامہی ئہوہیہ کہ کتیبی کورت و پووخت لہسہر ہہر یہک لہو نیشانانہ بنووسئت کہ مہرقؤس بہ نو نیشانہکانی کلئسایہ کی تہندروست ناوزہدی کردوہ، لہگہل یہک کتیبی دیکہ سہبارہت بہ فئرکردنی دروست. بہدوای ئہم کتیبانہدا بگہرپی: وتاردانی پروون و ٹاشکرا، یہزدانناسی بہپئی کتیبی پیروؤ، ئینجیلی پیروؤ، گوڑینی باوہر، مزگینیدان، ئہندامیتیبی کلئسا، تہمبئکردنی کلئسای، بہقوتابیوون و گہشہکردن، لہگہل رابہرایہ تی کلئسا.

کلئسا خوٹجیبیہکان ئیشیان ئہوہیہ کہ شکوی خودا بو گہلان و نہتہوہکان نشان بدہن. ئیمہ ئہم کارہ دہکہین لہ رپگہی چاوختنہ سہر ئینجیلی عیسا مہسیح، وہ بہ مہبہستی رزگاری متمانہی پی دہکہین، ئینجا بہ پیروؤزی و یہکبوون و خوٹہویستی خودایی یہکترمان خوٹ دہوئت. نوئز دہکہین کہ ئہم کتیبہ ہاوکاری و یارمہتیت بدات.

مارک دئقہر و جوٹاتان لیمن

ہہلہچنی زنجیرہ کتبہکان

پیشوتار

له بیرمه کاتیک بو یه کهم جار چاوم به «ماک ستایلز» کهوت. پیکهوه له ئه مریکا له کونفرانسیکدا قسه مان ده کرد، له کاتیکدا من و زوربه ی قسه که رانی دیکه ی کونفرانسه که له دهوری یه ک کوببووینه وه و قسه مان ده کرد، ماک به ده گمن له گه ل ئیمه درده کهوت. به لامه وه جیگه ی پرسیار بوو که بو چی ماک نایهت بو لای ئیمه، به لام پاشان بووم ده رکهوت که ئه و زوربه ی کاته که ی به قسه کردن ده رباره ی عیسا بو ئه وانه به سهر ده برد که له پشت کامیره وه ئیشیان ده کرد. له و یه کهم بینینه وه بووم ده رکهوت که زور شت ده توانم له م برابه وه فیبر بوم.

پاش ماوه یه ک شانازی ئه وه م پیدرا که چاودیری شوینیک بکه م که ماک تیدا خزمه تیکی قوتابیه کانی کولژی به پروه ده برد و وه کو یه کیک له پیرانی کلپسایه ک کاری ده کرد. به یانیه ک له کلپساکه دا وتارم ده دا، وه دوا ی ته واو بوونم، ماک منی به هه موو ئه و که سانه ناساند که له ویدا بوون. به گشتی گفتوگو که مان به مجوره بوو (ههر چه نده من ناوه کانم گوپروه).

که سیک پیی گوتم: سلاو، من ناوم عه بدوله. پیشتر موسلمان بووم، به لام دوو سال له مه و پیش خودا له ریگه ی عیسا ی مه سیحه وه له گونا هه کانم و له خووم پرزگاری کردم.

منیش گوتم: ئه وه شتیکی زور خوشه! باشه چون مزگینیی مه سیحت بیست؟

گوتم: له ریگه ی ماک ی هاو پریمه وه. پرژیکیان داوا ی لی کردم ناخو ده مه ویت له گه ل ئه و ئینجیلی مه رقوس بخوینمه وه. منیش رازی بووم و به چه ند مانگیک، پرچی پیروز دلی کردم هه وه و باوه ریم هیئا.

ئینجا چووم بو لای که سیکی دیکه و خو ی ناساند. سلاو، من ناوم راجیشه. من ته واوی ته مه نم هیندوس بووم هه تا ئه و کاته ی که سیک بانگه پشته ی کردم بو ئه م کلپسایه. پیشتر هیچ شتیکم له باره ی مه سیحیه ته وه نه ده زانی، به لام ماک و که سانی دیکه له گه ل من کو ده بوونه وه و نیشانیان دام که مه سیح کییه و چی بو کردووم. به راستی تووشی سه رسامیی ببووم، وه دوا ی ئه وه ی که هه موو جوره پرسیار بکم له گه ل ماک یه کلایی کرده وه، متمانه م به مه سیح کرد و باوه ریم به پرزگاریه که ی هیئا.

له پشت عه بدول و راجیشه وه، ماتیه هه بوو. پیی گوتم: من وه کو باوه رداریکی ناسایی گه وره بووم به لام هیچ جوره په یوه ندییه کم له گه ل مه سیحدا نه بوو، هه تا

ئەوھى كە خۇدا پارسال چاۋى كىرمەھوھ و نىشانى دام كە باوھېرى راستەقىنە بە مەسىح چ واتايەكى ھەيە. لە گوناھە كانم تۆبەم كىرد و باوھېرم پىي ھىنا.

منىش گوتم: پى دەچىت ماك مەسىحى پى ناساندىتت، راستە؟

ماتىو گوت: نەخىر، ەبدول و راجىش مەسىحيان پى ناساندم. چەندىن كاتزمىريان لەگەل من بەسەربىرد و تىيان گەياندم كە شوئىنكەوتنى مەسىح چ واتايەكى ھەيە. ئىنجا ماتىو لىي پرسىم: ئايا دەتوانم بە ستىقنت بناسىنم؟ ئەو ھاوړىمە و ئىستا لىكۆلىنەھوھ لەسەر مەسىحىيەت دەكات و ئەم بەيانىيە لەگەل مندا ھاتووه بو كلىسا. ئەم گىفتوگۆيە بەم جوړە بەردەوام بوو، لەگەل چەندىن كەسى دىكەدا قسەم كىرد. بەراستى دلخۆش و شاد و سەرسام بووم بە نىعمەتى خودا؛ دلخۆش بووم كە تەنھا يەك كەس گەرموگور نەبوو لەسەر مزگىندان، بەلكو تەھاوى كۆمەلەكە گەرموگور و بەتىن بوون. كاتىك كە تەھاى دەوروبەرى خۆم كىرد، كەلتورىكى گۆزەرەھوھى مزگىندانم لە تەھاوى كلىساكەدا بىنى. ئەوھ كەلتورى مزگىندانە كە پىويستى بە رووداۋ و پىروژە و بەرنامە و شارەزايانى خىزمەت نىيە. بەلكو، ئەوھ ئەم كەلتورەيە كە پشت دەبەستىت بەھو كەسانەي كە پىرن لە ھىزى روخى خودا كە لە ژيانى روژانە و پەيوھەندىيە كانىاندا مزگىنى نىعمەتى خودا رادەگەيەنن.

لە ئەنجامدا، بە پى من ھىچ كەسىك لە ماك باشتر ناتوانىت كىتپىك نە تەنھا لەسەر دانانى دىسىپلىنى مزگىندان ۋەكو باوھېردار بنوسىت، بەلكو لەسەر چاندنى كەلتورى مزگىندان لە كلىسادا. كاتىك ئەم كىتپە دەخوئىنمەھوھ، سەرنجى ئەوھ دەدەم كە رستە لەدواي رستە، بىرگە لەدواي بىرگە بە رەنگى جىاواز دىارى دەكەم، ۋە نوئىژ دەكەم بو ئەو رىگايەي كە پەروھردگار بەكارمىدەھىنئىت بو دروستكىردنى كەلتورىكى مزگىندان لەھو كلىسايەدا كە من قەشەيەتى بو دەكەم.

ئەم كىتپە پشت بە كىتپى پىروژ دەبەستىت و كىتپىكى زور كىردىيە و بە كەلكە. ئەندام و رابەرانى كلىسا دەتوانن بەكاربىھىنن، ۋە لە كۆتايىدا ئامانجى شكۆداركىردنى بەزدانە. نوئىژ دەكەم كە پەروھردگار ژيان و كلىساكەت بەرەكەتدار بكات بو ئەھوھى لە كۆتايىدا كلىساي مەسىح لىرە و لە سەرتاسەرى جىھاندا كەسانى زىاتىرى ۋەكو ەبدول و راجىش و ماتىو و ستىقن لەخۆ بگىرت.

دەيقد پلات

قەشەي كلىساي برووك ھىلز لە وىلايەتى ئالاباما

ناساندن

«ئازيزم، ئەم كتيبه‌ی تۆ باسی چی ده‌كات؟»

بەم شيوه‌یه ژنيکی بەتەمەن ئەم پرسياره‌ی ليک‌ردم، که بە ئۆتۆمبيل هاتبوو بەدوای خەسوومدا بۆ ئەوه‌ی برۆن و پيکه‌وه ياری وه‌ره‌قه (کۆنکان) بکه‌ن. کاتيک دارشه‌قه‌که‌ی خەسووم خسته‌ پشت ئۆتۆمبيله‌که‌وه، بيرم له‌وه ده‌کرده‌وه چۆن وه‌لامی بده‌مه‌وه. دەمويست بلیم: «ئەم کتيبه‌ی من تەنها باسی مزگينيدان ناکات، بەلکو باسی دروستکردنی که‌لتوری مزگينيدان ده‌كات». هه‌ستی کرد که دوودلم، چاويکی له‌ خەسووم کرد و گوتی: «باشه، لانی که‌م ناوی کتيبه‌که‌ت چيه‌؟»

ديسان راوه‌ستام و تەماشايه‌کی ئاسمانم کرد، ئينجا خەسووم بە هانامه‌وه هات و بە ده‌نگيکی هه‌تا راده‌يه‌ک به‌رزه‌وه گوتی: «باسی مزگينيدان ده‌كات». هاورپی خەسووم بە سه‌رسورماوييه‌وه گوتی: «ئەوها». ده‌رگای ئۆتۆمبيله‌که‌م داخست.

ميش گوتم: «له‌راستيدا باسی ئەوه ده‌كات چۆن وا بکه‌ين ته‌واوی کليسا مزگيني بده‌ن».

ئينجا هاورپيکه‌ی خەسووم زياتر سه‌ری سورمابوو، گوتی: «ئمم». ئينجا پرووی کرده‌ خەسووم و ده‌ستی دا له‌ شانم و گوتی: «ئان، ده‌زانم که شانازی به‌ زاواکه‌ته‌وه ده‌که‌يت». گوئی مه‌ده‌ريی که تەنانه‌ت خودی نووسه‌ره‌که‌ش نازانيت کتيبه‌که‌ی باسی چی ده‌كات.

با لانی که‌م بۆ تۆی خوینه‌ری باشت‌ر پروونی بکه‌مه‌وه. ئەم کتيبه‌ باسی مزگينيدان به‌پيی کتيبی پيروژ ده‌كات. ئەمه واتای ئەوه ناگه‌يه‌تیت که من پيم وايه باوه‌رداران ده‌رۆن و کتيبی تايه‌ت به‌ مزگينيدان له‌ ده‌ره‌وه‌ی بنه‌ماکانی کتيبی پيروژه‌وه ده‌نووسن. به‌لام له‌راستيدا ئەوه پروويداوه. ئەوه پروويدا، چونکه‌ بۆچوونی هه‌له‌ له‌باره‌ی پيکه‌اته‌ گرنه‌گه‌کانی مزگينيدانه‌وه هه‌يه. زۆربه‌ی کات بۆچوونه هه‌له‌کان پشت به‌ بنه‌ماکانی مارکيتينگ و تيگه‌يشتنی مروقه‌وه ده‌به‌ستیت له‌باره‌ی ئەوه‌ی که چۆن قه‌ناعه‌ت به‌ که‌سيک به‌پينين بيته‌ نيو شانشيني ئاسمانيه‌وه. ئەگه‌ر به‌ ته‌واوی مزگينيدان به‌پيی کتيبی پيروژ ئەنجام نه‌ده‌ين، ئەوا له‌راستيدا به‌ هيچ شيوه‌يه‌ک مزگينيمان نه‌داوه.

بۆ نموونە، ژنیکی مالهوه له کاتی خواردنهوهی قاوهیه کدا له گه‌ل هاورپکه‌ی له‌وانه‌یه‌ی مزگینیدان بی‌ت، به‌لام به‌رگریکارپکی بلیمه‌تی‌یه‌ی مه‌سیح له کاتی قسه‌کردن و وتاردان له‌به‌رده‌م هه‌زاران که‌سدا، له‌وانه‌یه‌ی مزگینیدان نه‌بی‌ت. که‌سائیکی که‌م بابه‌ته‌که‌ به‌م جو‌ره‌ ده‌بینن، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ تیگه‌یشتن و بو‌چوونی هه‌له‌مان له‌سه‌ر مزگینیدان هه‌یه. به‌رگریکردن له‌ باوه‌ر شتیکی باشه، به‌لام ئاسانه‌ که‌ به‌رگری له‌ مه‌سیحیه‌ت بکه‌یت به‌بی ئه‌وه‌ی ئینجیل روون بکه‌یته‌وه - وه‌ ده‌بی‌ت بزاین که‌ به‌بی ئینجیل ناتوانین مزگینی بده‌ین.

ده‌بی‌ت بزاین باسی چی ده‌که‌ین که‌ دینه‌ سه‌ر باسی «مزگینیدان، گو‌رینی باوه‌ر» یان ته‌نانه‌ت «ئینجیل». ئه‌م وشانه‌ پیناسه‌ی جیاواز له‌ می‌شکی که‌سانی دیکه‌دا دینه‌ ئاراوه‌ و زۆربه‌ی کات نیشانه‌یه‌کی پرسیاریشیان له‌به‌رده‌مدایه. ئه‌گه‌ر باوه‌رداران له‌م چه‌مک و ده‌سته‌واژانه‌ تینه‌گه‌ن، ئه‌وا به‌ خێرای له‌ بازنه‌ی کتیبی پیرۆز دینه‌ ده‌ره‌وه. بۆیه‌ له‌ به‌شی یه‌که‌مدا هه‌ندی‌ک کات بۆ پیناسه‌کردن دا‌بین ده‌که‌ین.

له‌وانه‌یه‌ هه‌ندی‌ک که‌س بیان‌ه‌وی‌ت وشه‌ی «ئه‌رکه‌ مه‌زنه‌که‌» له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌و شته‌دا به‌کاربه‌ینن که‌ من پێی ده‌لێم «که‌لتوری مزگینیدان». من له‌ مه‌به‌ستی ئه‌وان تیده‌گه‌م، به‌لام من ده‌مه‌وی‌ت وشه‌ی مزگینیدان بپاریزم. وشه‌یه‌کی گرنگی نیو کتیبی پیرۆزه، وه‌ له‌ ته‌واوی ئه‌م به‌ره‌مه‌دا ئه‌م وشه‌یه‌ به‌کارده‌ینم.

ئه‌م کتیبه‌ باسی مزگینیدان ده‌کات، به‌لام زیاتر له‌وه، باسی په‌رده‌دان به‌ که‌لتوری مزگینیدان ده‌کات. له‌ به‌شی دوو‌دا تیشک ده‌خه‌ینه‌ سه‌ر ئه‌وه. کاتیک ده‌لێم «که‌لتوری مزگینیدان» مه‌به‌ستم ئه‌وه‌ نییه‌ که‌ ده‌بی‌ت به‌رنامه‌ و پرۆگرامیکی زۆری تایه‌ت به‌ مزگینیدانمان هه‌بی‌ت. له‌راستیدا له‌وانه‌یه‌ به‌لاتانه‌وه‌ سه‌یر بی‌ت ئه‌گه‌ر بلێم داوا له‌ زۆری‌ک له‌ کلێساکان ده‌که‌م که‌ به‌رنامه‌کانی تایه‌ت به‌ مزگینیدان رابگرن. دواتر هۆکاری ئه‌وه‌تان پێی ده‌لێم، به‌لام لێره‌دا ئه‌وه‌نده‌ به‌سه‌ که‌ بلێم ده‌مه‌وی‌ت بکه‌رپیم و بزانی چۆن ده‌توانین به‌رپرسیاریه‌تی مزگینیدان، که‌ ئه‌رکی سه‌رشانی هه‌موو باوه‌رداری‌که‌، له‌نیو ژبانی کۆمه‌لانی باوه‌رداردا تیکه‌ل بکه‌ین بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ول و ماندوو‌بوونی تاکه‌که‌سی زیاد بکه‌ین.

زۆربه‌ی ئه‌و کیشه‌یه‌ی که‌ له‌گه‌ل مزگینیداندا هه‌مانه، ئه‌وه‌یه‌ که‌ بو‌چوونیکی گه‌وره‌ی پێویستمان ده‌رباره‌ی کلێسا نییه. من باوه‌رم وایه‌ که‌ یه‌زدان جیهانی

خۆشدهوئیت و پلانئیکى گهورهى بۆ مزگینیدان ههیه، که ئهویش بریتیه له کلێسا. له بهشى سێدا بهدریژى دینیه سهر ئهم باسه.

لهبهر ئهوهى ئهم بهرهههه باسى مزگینیدان و كهلتورى مزگینیدان له کلێسادا دهكات، ههروهها باسى ئهو سهكوپانهش دهكات - ئهوانهه كه به گشتى پشتگوئى خراون - كه باوهرداران دهبیت بینادی بنین لهپیناو ههول و تهقهلاى مزگینیدانى دروست. ئهمه بابتهى سهرهكى بهشى چوارهمه. بۆ نمونه:

- ئامادهكارى تابهت به مزگینیدان
- ژيانئیک كه به دهور مزگینیداندا دهخولیتتهوه
- نهخهملاندنى ئینجیل
- مزگینیدان وهكو تهمیكردنى رۆحى
- نوئیز و نزا
- رابهراههتیه ئینجیلی

ئینجا بهدنیاییهوه دهبیت تهماشای ئهو بنهما سهرهکیانه بکهین که بهراستى بلاوکردنهوه باوهرهکهمان پیکدیئیت، ئهو شتانهه که دهبیت وهكو بالۆئیزی مهسیح بۆ جیهانئیکى بههوئى گوناوهوه نهخۆش، ئهجمای بدهین. له بهشى پینجدا به وردى دینیه سهر ئهم بابتهه.

کۆمهلیک هاوڕیى باشم ههن که من به مزگینیدهر دهزانن؛ بهلام من خۆم لهوه دلنیا نیم. من تامهزرو و پهرووشی ئهوهم که کهسانی دیکه مهسیح بناسن. وه ههست دهکهم له ههولئى ئهوهدام له مزگینیداندا دلسوژ بم. بهلام دهمهوئیت خهلكى بزنانن بهراستى دهترسم لهوهى که کهسانی دیکه چوون له من دهروانن کاتیک باسى کیشه رۆحیهکانیان بۆ دهکهم. زور به جوانی ئاگام له شکست و سنوور و لهمهپههکانى بهردهم مزگینیدان ههیه. وه کاتیک تهماشای چوار دهورم دهکهم، دهبینم زور کهس له من باشترن. وه ئهگهر مزگینیدهریش بم، ئهوا ئاستى ناوهراستم گرتوه.

بهلام شتیک ههیه که به نيعمهتى خودا دهزانم تیدا باشم: باوهرم وایه که یهزدان بهکاربهیناوم بۆ ئهوهى كهلتورى مزگینیدان پههه پئ بدهم. به درژایى ئهم چهند سالهه ژيانم که یارمهتى دروستکردنى خزمهتهکانى قوتابى یان بنیادنانى

کلیسام داوه، هه‌میشه ویستوومه له‌وه دنیایم که ئەو کۆمه‌لانه مزگیندانیان له‌دی
ئین ئەیاندا هه‌یه، وه به‌شیکه له‌خه‌سله‌ت و که‌لتوریان.
ئهمه هۆکاری هاندانی منه، وه له‌به‌ر ئەوه زۆر دلم به‌م کتیبه‌ خوشه. پێگایه‌که
بو کۆکردنه‌وه‌ی ئەو شتانه‌ی که خوشم ویستووه و باسکردنییه‌تی له‌گه‌ڵ ئیوه‌دا.

به شی یه کهم

بانگه‌یشتی کلّیسا و پرووناکییه له یزه‌ریه کان

له سالانی ۱۹۷۰، من باوه‌رداریکی نووی بووم که بی ئەندازه عیسای مه‌سیحم خو‌شده‌ویست. له یه کهم سالی کۆلیژدا، هاوژوو‌ریه کهم که ناوی جوئن بوو، له رپگه‌ی منه‌وه باوه‌ری به مه‌سیح هیئا و بوو به باوه‌ردار. دوا‌ی ماوه‌یه کی کهم، رۆژێکی یه کهشه‌مه بریارمان دا که بچین بۆ کلّیسا‌یه کی گه‌وره‌ی باپستیست له نیو شاری میمفیسسی ویلا‌یه‌تی تینیسی.

خۆم وه‌کو که‌سایه‌تییه کی ناودار ده‌هاته پێش چاو، چونکه کابۆیه کی سوور و چاکه‌تیکی درێژی مۆرم له‌بهر کردبوو. هه‌ستت ده‌کرد گۆران‌ییژی به‌ناوبانگین. قه‌شه‌که وتاره‌که‌ی پێشکه‌ش کرد، گۆرانی رۆحییان گوت و کاتی بانگه‌یشته‌کردنی هات. قه‌شه‌که به‌ رژدی رایگه‌یاند که هه‌ز ده‌کات و ئاماده‌یه خه‌لکی له کاتی وتاره‌که‌یدا کلّیسا به‌جینه‌پێلن نه‌ک کاتی بانگه‌یشته‌کردن که «گرنگترین به‌شی خزمه‌ته‌که‌یه».

خه‌لکی هان ده‌دران که ژبانی خۆیان به مه‌سیح بسپێرن و باوه‌ری پێ به‌پێن. خه‌لکی ده‌ستیان به‌رز کرده‌وه، ئینجا سوپاسمان کرا و پیمان گوترا که له جیگه‌که‌مان هه‌ستین و بچینه‌پێشه‌وه. قه‌شه‌که گوتی: «ئه‌گه‌ر به‌ ئاشکرا نه‌توانیت له کلّیسا بۆ مه‌سیح هه‌ستینه‌وه، ئه‌وا له ده‌ره‌وه هه‌رگیز ناتوانیت هه‌ستینه‌وه». بۆ من ئه‌و قه‌سه‌یه لۆژیکێکی پۆلایین بوو.

جوئن که سه‌ری دانه‌واندبوو به‌لام به‌ پێچه‌وانه‌ی رینماییه‌کانه‌وه چاوه‌کانی کراوه بوو، به‌ چه‌ پێی گوتم: «به‌پرای تو ده‌ییت بچمه‌ پێشه‌وه بۆ به‌رده‌م قه‌شه‌که؟» منیش به‌ چه‌ پێم گوت: «ببگومان کارێکی خراب ناکه‌یت، منیش له‌گه‌لت دیم». جوئن له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ی هه‌ستا و منیش به‌دوایدا.

ده‌یان که‌سی دیکه هه‌ستان و چوونه به‌رده‌م قه‌شه‌که. به‌بی ئه‌وه‌ی ئیمه‌ بزاین، ئه‌وان زۆربه‌یان رابه‌ر بوون. له پێشه‌وه به‌ شیوه‌یه کی بازنه‌یه کی خه‌لکی ده‌وریان داین. زۆریک له باوه‌ردارانی کلّیسا، که ده‌وری ئیمه‌یان گرتبوو و له کاتی دانیشته‌ندا ئه‌وه‌نده زۆر ده‌رنه‌ده‌که‌وتن، چاویان له‌سه‌ر ئیمه‌ بوو و زه‌رده‌خه‌نیان له‌سه‌ر لێو بوو.

له چاوتروکانتیکدا قهشه که خوئی گه یانده لای من. به ده نگیکی نه رمونیانه وه پیی گوتم: «کورم، بو چی ئەمڕۆ هاتووی بو ئیره؟» به شیوازیکی زۆر جوان میکرو فۆنه که ی هیئایه خواره وه و وایه ره که ی خسته پشت پییه وه.

منیش گوتم: «له پراستیدا جۆنی هاو پریم که لیره یه دوو ههفته له مه و پیش باوه پری به مه سیح هیئاوه و ویستی که بو مه سیح هه ستیته وه». قهشه که ته ماشای جۆنی کرد که ژیانیکی زۆر نارێک و ویرانی هه بوو، به لام جلوه رگیکی ریکو پیکی له بهر بوو، به سه ره ته کاندنیکه وه پیی گوت: «کارێکی زۆر باشت کردووه، کورم». ئینجا گه پرایه وه سه ره من و گوتی: «ئه ی باشه، تو بو هاتیته پیشه وه؟»

منیش ته ماشایه کی بالکۆنه که م کرد و چاو یکم گپرا و ئینجا به په شوکاوییه وه گوتم: «من ... ته نها ویستم پشتی جۆن بگرم».

ئه ویش گوتی: «تیده گه م، کورم». ئینجا دهستی خسته سه ره شانم و گوتی: «ئایا تو باوه پداریت؟»
گوتم: «بیگومان».

ئینجا ئه ویش لپی پرسیم: «ده ته ویت دووباره ژیانته بو مه سیح ته رخا ن بکه یته؟»
منیش که له ئالۆزی لایه نی یه زداناسی ئەم پرسیاره تینه گه یستم، گوتم: «بو نا، به لئ ده مه ویت».

ئینجا قهشه که میکرو فۆنه که ی له ده می نزیک کرده وه و ته ماشایه ک بالکۆنه که ی کرد. پاشان ئاماژه ی به کامیره که کرد که زۆر نه بوو دایانابوو، به په نجه ی کراوه وه، گوتی: «ده مه ویت به بینه رانی به پرین بلیم که ئەمڕۆ ئەم دوو کورپه گه نجه هاتوون بو ئەوه ی ژیانیا ن به عیسا ی مه سیح بسپین. تو ش له مائی خو ته وه، هه ره ئیستا ده توانیت هه مان کار بکه یته ...».

چه ندین سالی خایاند که له وه تیبگه م له و کاته دا چی روویدا.

مزگینیدان چییه؟

کاتیکی بیر له و خزمه ته ده که مه وه، ده مه ویت بپرسم: «ئایا قهشه که ئەو به یانییه له کلێسادا مزگینی دا؟»

دهبیت له وهلامدانهوهی ئەم پرسیارهدا هەندیک وریا بین. زۆر کەس باوەریان بە مەسیح هیناوه کاتیک له کلێسادا بانگهێشت کراون بۆ ئەوهی بێنە پیشهوه بۆ بەردەم قەشەکه. لەم دوایانەدا، کاتیک له قوتابخانە یەزدانناسی باشوری پۆژههلات له کۆبوونهوهی قەشەکان بووم، سەرۆکی قوتابخانەکه، «دانی ئاکین» گوتی که قەشەکان له رووی کهلتورییهوه له ئاستیکی بهرزدان، له رووی پهروهردهوه زۆر لهپیشن، وه له رووی یەزدانناسییهوه بههیزن. هیچ کامیان ئەزموونیکى وهکو ئەوهی میان نهبوو که له میمفیس بهسەرم هاتبوو. ئینجا ئاکین پرسى: «چەند له تێوه له کلێسایهکهوه هاتوون که به جوړیک مزگینییان داوه که ئیستا بهلاتانهوه پهسەند نییه؟ دهتوانم بلیم زۆربهی قەشەکان دەستیان بهرز کردهوه.

ئەم وهلامه دهبیت بۆ ساتیک رامانگریت. کاتیک باسی مزگینیدان دهکهین، دهبیت بزاین که پپووستی به بیفیزی و خوژنمکردنهوهیهکی زۆر ههیه. دهبیت رایگهیهن که خودا دسهلاتداره و بهپیی وپست و خواستی خوێ خهلکی بهرهو خوێ دههینیت. هیچ فۆرموله و هاوکیشهیهک له ئارادا نییه سهبارت بهوهی که چون خودا له ریگهی مزگینیدانهوه کار دهکات. لهگهڵ ئەوهی که دهتوانین نارازی بین سهبارت به شیوازی مزگینیدانی تاکهکان، خزمهتهکان یان کلێساکان، بهلام دهبیت درک بهوهش بکهین که کاتیک خهلکی به دلێکی باشهوه خوێان بۆ مزگینیدان تهرخان دهکهن، خودا دهتوانیت بهرههه می راستهقینه بداته دهست.

من خۆم ئەو کهسانم بهلاوه باشتره که به پپی توانای خوێان و ئەوهندهی که دهیزانن مزگینی دهن، نهک ئەوانهی که خوێان له مزگینیدان دهبوێرن ههتا ئەو کاتهی که راهینانیکى تهواو دهکهن. لهبیرته که چون پرسکیلا و ئەکیلا به نهرمی مزگینییان به ئەپۆلۆس دا (کرداری ئیردراوان ۱۸: ۲۶)؟ تهنانهت پۆلس دلخۆش و شاد بوو بههوێ ئەو مزگینیدانه لهخوبوردهییه و بیفیزییهی که تووشی کیشه و گرفتی کرد (فیلیپی ۱: ۱۷-۱۸). کهواته کاتیک خهلکی به ریگه و شیوازی سهیر و سهمهروهه باوهر به مەسیح دههینن، دهبیت یهکهه جار دلخۆش بین که خودا دهتوانیت بچووکترین تۆوی راستی ئینجیل لهنیو دلێ خهلکدا بکات به بهرههه میکی گهورهی ناشتوونهوه لهگهڵ ئینجیلدا.

با روون و ئاشکرا پیتان بلیم که پیم وانییه بانگهێشتکردن بۆ بهردەم قەشە

شتیکی هه‌له و نه‌گونجاو بیټ، به‌لام کاتیک بیر له‌ئه زمونه‌که‌ی کلّیسای میمفیس ده‌که‌مه‌وه، به‌ئاسانی ده‌توانم‌ئه‌وه بینم‌که‌ه‌چۆن هۆکاره‌کانی پشت شیوازه‌کانی‌ئه‌وه سه‌رده‌مه‌بریتی بووه له‌ده‌ره‌نجامی ده‌سته‌جی و خیرا: سه‌رنجیکی زۆر خرابووه سه‌ر پریاردان یان‌چوونه به‌رده‌م قه‌شه، سه‌رنجیکی زۆر خرابووه سه‌ر‌ئه‌وانه‌ی که له‌ته‌له‌فزیۆنه‌وه ته‌ماشاه‌که‌ن، به‌لام سه‌رنجیکی زۆر که‌م خرابووه سه‌ر بارودۆخی رۆج و گونا‌هه‌کانم.

زۆر که‌سه له‌ده‌یان سالی رابردوودا وه‌لامیکی‌ئه‌رینیان سه‌باره‌ت به‌بانگه‌یشتکردنی کلّیساکان داوه‌ته‌وه. به‌لام سه‌ره‌رای‌ئه‌وه‌ی که‌خه‌لکیکی زۆر هاتوونه‌ته‌پیشه‌وه و به‌راستی باوه‌ریان هیناوه، به‌لام زۆری دیکه‌ش وه‌کو من و جۆن ته‌نها هاتوونه‌ته‌پیش چونکه‌هه‌ستیان به‌فشار کردووه. له‌هه‌مووی گرنه‌گر، هه‌ر چه‌نده‌خه‌لکی له‌رێگه‌ی جیاوازه‌وه باوه‌ر به‌مه‌سیح ده‌هینن، کتیبی پیروژ هه‌رگیز ده‌ره‌نجام به‌کارنا‌هه‌ییت بو‌ئه‌وه‌ی بیانوو بو‌کاری مزگینیدان به‌ییته‌وه.

بۆیه کاتیک ده‌مانه‌ویت مزگینی بده‌ین، ده‌ییت پشت به‌بنه‌ماکانی کتیبی پیروژ به‌هه‌ستین. ده‌ییت پشت به‌م بنه‌مایانه به‌هه‌ستین بو‌ئه‌وه‌ی فیری‌ئه‌وه بین که‌چۆن باوه‌ره‌که‌مان بلاو بکه‌ینه‌وه، نه‌که‌ئه‌وه‌ی که‌به‌دوای رێگایه‌کدا بگه‌رین که‌زۆرتین کاریگه‌ری هه‌ییت. ده‌ییت به‌وریایه‌وه له‌وه دلییا بین که‌کاری مزگینیدانه‌که‌مان له‌گه‌ل کتیبی پیروژدا ده‌گونجیت، چونکه‌ئه‌وه ده‌ییته‌هۆی شکۆدارکردنی یه‌زدان.

به‌داخه‌وه زۆر جار له‌جیگه‌ی کتیبی پیروژ جیهان کاریگه‌ری ده‌خاته سه‌ر کاری مزگینیدان - له‌وانه‌یه جیهانی بزنی یان په‌فه‌ی به‌شی «خۆبه‌ره‌وه‌پیش‌بردن»ی کتیبخانه‌کان. شه‌یتان وا له‌ئاره‌زووه‌کامان ده‌کات که‌به‌دوای ده‌ره‌نجامی خیرادا بگه‌رین له‌رێگه‌ی پیشیارکردنی خزمه‌تیکه‌گه‌وره‌ی ته‌له‌فزیۆنی یان قازانجیکی زۆر مادی. ته‌نانه‌ت تووشی وه‌سوه‌سه‌ی ئاره‌زووی به‌پروکه‌ش باشمان ده‌کات که‌پیمان وا بیټ ته‌گه‌ر مندالیک نوێژی گونا‌هبار بکات، ئه‌وا ده‌ییته‌باوه‌رداریکی چه‌سپاو به‌بی‌ئه‌وه‌ی که‌گرنگی به‌شیوازی ژیا‌نی بده‌ین. له‌هه‌موو ئه‌م شتانه‌دا، خه‌لکی بنه‌ماکانی کتیبی پیروژ به‌قازانج و ئاره‌زووی دنیایی ده‌گۆرنه‌وه، وه‌به‌وه‌هۆیه‌وه کاری مزگینیدانی ئیمه‌ش ده‌شیویت و قابلیکی دیکه‌وه‌رده‌گریت.

پۆلس ده‌یتوانی به‌هۆی مزگینیدانه‌وه دلخۆش بیټ، به‌بی له‌به‌رچاوه‌گرتنی هۆکاری

هاندانت، چونکه دهیزانی که خودا له ریځه‌ی وشه پیروژه کانیانه وه ویست و خواستی خو‌ی به‌دیدنیټ. به‌لام هاوکات مزگینیدانی هه‌له‌شی راست کرده‌وه: پیداگری له‌سه‌ر ئه‌وه کرده‌وه که نایټ قورخکاری بکه‌ین، په‌یامه‌که بگو‌یرین، یان فی‌ل بکه‌ین (دووه‌م کورنسوس ۴: ۱-۲). له‌جیگه‌ی ئه‌وانه، ده‌بیټ نیازیکی پاکمان هه‌بیټ و خه‌لک و مه‌سیحمان خو‌ش بو‌یت، وه ده‌بیټ باوه‌ریکی ته‌واومان به‌راستی هه‌بیټ (دووه‌م کورنسوس ۵: ۱۱-۱۵). وه ده‌بیټ متمانه‌مان به‌وه هه‌بیټ که په‌روه‌ردگار ژماره‌ی باوه‌رداران زیاد ده‌کات (کرداری نیردراوان ۲: ۴۷).

بیر له‌وه بکه‌وه که چند خزمه‌تی هاوشیوه‌ی ئه‌وه‌ی شاری میمفیس کاریکی هه‌له و نادروست ده‌کن:

- ئایا قه‌شه‌که به‌راستی پی‌ی وابوو که گرنگ‌ترین به‌شی خزمه‌ته‌که بانگه‌یشتکردنه‌که بوو یان راگه‌یانندیکی دروستی وشه‌ی خودا؟
- له‌چ شو‌ینیکی کتیبی پیروژدا هاتوو که خه‌لکی ده‌ستی به‌رز بکاته‌وه بو‌ئه‌وه‌ی داوا له‌عیسا بکه‌ن که بیته‌نیو دلیانه‌وه؟ وه‌که‌ی چوونه به‌رده‌م قه‌شه و گریان و هاوارکردن به‌مه‌به‌ستی راگه‌یانندی باوه‌ره‌که‌مان، جیگه‌ی له‌ئاوه‌له‌کیشانی گرتوو‌ته‌وه؟
- ئایا قورخکاری نییه‌که کومه‌لیک رابه‌ر هانت بدن بو‌ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر جیگه‌که‌ت هه‌ستیت و بچیت به‌رده‌م قه‌شه‌که و وای ده‌ربخه‌یت که وه‌کو کاردانه‌وه‌ی بانگه‌یشتی قه‌شه‌که ئه‌و کاره‌ت کردوو‌ه؟ ئایا به‌کاره‌ینانی ده‌سته‌واژه‌گه‌لی وه‌کو «دووباره‌ته‌خانکردنی ژینت بو‌عیسا» که له‌گه‌ل کتیبی پیروژدا ناگونجیت، پیچه‌وانه‌ی ئاشکراکردنیکی روونی راستی نییه (دووه‌م کورنسوس ۴: ۲)؟
- ئایا قه‌شه‌که ده‌یویست به‌ئاشکرا و له‌به‌رچاو ئه‌و هه‌مووه‌که‌سه‌دا درو بکات کاتیک که گوتی من و جو‌ن ژیانمان به‌مه‌سیح به‌خشیوه له‌کاتیکدا له‌راستیدا نه‌مانه‌خشیوو؟ یان ئه‌و به‌را‌ده‌یه‌ک به‌هو‌ی سه‌رنجی کومه‌لگه‌وه کو‌یر ببوو که ئه‌و دوو برابه‌ی له‌بیر چوووه‌وه که له‌به‌رده‌میدا وه‌ستابوو؟ ئایا ئیمه‌ته‌نهما نمایشیک بو‌یین که کاریگه‌ریی مزگینیدانه‌که‌ی نشان جیهانی بده‌ین؟

له‌راستیدا، ئه‌و دوو که‌سه‌ی که له‌به‌رده‌میدا پراوه‌ستابوون، گه‌وره‌ترین شت بوون که ئه‌و له‌ده‌ستی دا، وه ئه‌و نه‌بینینه وام لێ ده‌کات که له جیگه‌ی خۆمه‌وه هه‌لبه‌ز و دابه‌ز و هاوار بکه‌م. ئه‌و باشت‌ترین نمونه‌ی زیندووی مزگیندانی له‌ده‌ست دا: گه‌نجیکی ۱۸ سالان که به‌بێ پیرست ناتوانیت سپاره‌ی مه‌رقۆس له‌ په‌یمانی نویدا بدۆزیته‌وه، کاریکی کردووه‌ هاو‌پیکه‌ی باوه‌ر به‌ مه‌سیح به‌ینیت، چونکه‌ هاو‌پیکه‌ی خۆش ویستوو و ئه‌وه‌نده‌ی که له‌ باره‌ی په‌یامی ئینجیله‌وه زانیویه‌تی به‌ هاو‌پیکه‌ی گوتوو. وه پیم وایه که باوه‌رداران‌ی دیکه‌ی کلێسا که‌ش ئه‌وه‌نده که‌وتبوونه ژیر کاریگه‌ری به‌رنامه و ته‌له‌فزیۆنه‌وه که نه‌یان‌توانی بیر له‌م بابه‌ته بکه‌نه‌وه.

پیناسه‌ی مزگیندان

چۆن ده‌زانی‌ن که که‌سیک مزگینی داوه یان نه؟ وه‌لامی ئه‌م پرسپاره که‌وتوو ته‌سه‌ر شیوازی پیناسه‌کردنی مزگیندان. پیناسه‌کردنی مزگیندان به‌پێی کتیبی پیرۆز هاو‌کاریمان ده‌کات که کاری مزگیندان له‌گه‌ڵ کتیبی پیرۆزدا هاوته‌ریب بکه‌ین. ئه‌م پیناسه‌یه چه‌ندین ساله سوودی به‌ من گه‌یان‌دوووه:

مزگیندان پراگه‌یان‌دنی په‌یامی مه‌سیحه به‌مه‌به‌ستی قایل‌کردنی به‌رامبه‌ره‌که‌ت.

له پیناسه‌یه‌کی بچووک و ساده ده‌چیت، مه‌گه‌ر نه؟ گه‌ره ده‌که‌م که زۆربه‌ی خه‌لکی چاوه‌پرسی پیناسه‌یه‌کی زۆر له‌وه گه‌ورتر ده‌که‌ن بۆ وشه‌یه‌کی یه‌زدانناسی گرنگی له‌و شیوه‌یه. به‌لام ئه‌م پیناسه‌یه، هه‌رچه‌نده بچووک و ساده‌س بیت، ده‌توانین کاری مزگیندانه‌کامانی پێ هه‌لبسه‌نگین و باش‌تره له‌وه‌ی که راست و چه‌وتی مزگیندان به‌پێی ژماره‌ی ئه‌و که‌سانه هه‌لبسه‌نگین که توانیمان قایلان بکه‌ین. پاش ماوه‌یه‌ک له به‌سه‌ره‌هاته‌که‌ی کلێسای میمفیس، کتیبیکی پیرۆزم بۆ جۆنی هاو‌پیم کړی. چاپی راقه‌یی و شیکاری کتیبی پیرۆز بوو، که ده‌سته‌واژه و کلپه‌وشه‌ی زۆر و روون‌کردنه‌وه‌یه‌کی به‌رچاوی تیدا به‌دی ده‌کرا. به‌پێی ئه‌و چاپه، ده‌توانین به‌م جۆره پیناسه‌ی مزگیندان بکه‌ین:

مزگیندان فیکردن (بلا‌و‌کردنه‌وه، جار‌دان)ی په‌یامی مه‌سیحه (په‌یامی خودا بۆ رزگار‌کردنمان) به‌مه‌به‌ستی (ئامانج، ئومید)ی قایل‌کردن (گۆڕینی باوه‌ر، قه‌ناعه‌ت پێ هێنان)ی به‌رامبه‌ره‌که‌ت.

سهرنجی ئه وه بده كه ئه م پیناسه یه داوای كاردانه وه یه کی ده سته به جی ده ره کی ناکات. چوونه بهرده م قه شه له کلێسا و بهرزکردنه وه ی ده ست، یان ته نانه ت نوێژکردن له وانه یه پیمان بلیت كه مزگینی روویداوه، به لام له راستیدا ئه و جوړه کارانه مزگینیدان نین. سهرنجی ئه وه شه بده كه ئه گهر یه کیک له پیکهاته کانی مزگینیدان به دی نه کریت، ئه وا به شیمانیه کی زۆر شتیک ده که یین كه مزگینیدان نییه.

ئه گهر همتوانیا، ئه وا چه زم ده کرد بگه پیمه وه بو کلێسا که ی میمفیس و پیمان بلیم كه مزگینیدان چیه. ده توانم بلیم كه نه خوشیه کی زۆر هیه له زۆربه ی کلێسا کانی جیهاندا به هۆی ئه و کلێسیانیه ی كه به شتیک ده لیین مزگیندان له کاتیکدا مزگینیدان نییه. لییان ده پارپیمه وه: «لیتان ده پارپیمه وه، کاتیک وتار ده دن، به خه لکی مه لیین له کاتی بانگهێشتکردندا چۆن هه لسوکه وت بکه ن. به روونی باسی ئه وه بکه كه ئینجیل چیه و ده بییت خه لکی چۆن روو له مه سیح بکه ن».

داوا له کلێسا ده که م كه هه ول بده ن خه لکی قایل بکه ن؛ به لام به بی قۆرخکردن ئه و کاره بکه ن. هانیان ده ده م كه شته سه خته کانی ژيانی باوه پرداران له بیر نه که ن، جا ئیدی ئه وه چه نده سه خت بییت؛ وه کاردانه وه ی مروّف تیکه لّ به جو له ی روّی پیروژ نه که ن؛ وه سه باره ت به ده ره نجامه کان درو نه که ن؛ وه پیمان ده لییم: «ههروه ها تکایه ئاگادار بن له خوړا به که س مه لیین باوه پردار مه گهر ئه وه ی به راستی به لگه ی ئه وه تان هه بییت كه ئه و که سه باوه ری هیناوه».

بیگومان به پیی پیوه ره کانی ئه م سه رده مه، په خه گرتن له کلێسا کونه کان کاریکی ئاسانه. به لام ئه گهر راستگو بین، ده بییت بلیین كه ئیمه ش تووشی هه مان وه سه وه ی قوربانیکردنی بنه ماکانی کتیبی پیروژ ده بین بو ده ره نجام و «سه ره که وتن». کاتیک ته ماشای ده ور به رم ده که م، گوړانکارییه کی ئه وتو نایینم جگه له و شیوه یه ی که به هۆیه وه مزگینییه کی نائینجیلی ده بینین. زۆربه ی کات قه شه کان باسی ئینجیل ناکه ن، وه وشه ی نائینجیلی واتای راسته قینه ی گونا، مردن و دۆزه خ که م ده که نه وه، وه سه ر له و که سانه ده شیوینن كه به راستی شوین راستی ده که ون.

به لیینی سه لاهه تی و مالّ و سامان ئه وانه ده خله ته نیت كه له هه موو که سپک زیاتر پیوستیان پییه تی، وه کو هه ژاران، بیبه شبووه کان و نه خوشه کان. وه زۆریک له کلێساکان ئینجیلیکی خوړایی و ئاسووده و قازانه خش ده دن به خه لکی که له هیه چ

شوئییکی کتییی پیروژدا ئاماژهی پئ نه کراوه. وه له راستیدا په یامی ئینجیلیان گهندهل کردوو به و شتهی که پۆلس پئی ده لیت «مزگینیه کی دیکه»، که هه موو شتیکه جگه له په یامی مزگینیی مه سیح (گه لاتیا ۱: ۶-۷). له ریگهی داینکردنی ئاره زوووه کانی خه لکی، کلێساکان نیشانی ده ده ن که سه رنجیان له سه ر بیباوه رانه، نه که له سه ر شکوی خودا که گه له که ی له ریگهی په رستنی ئه وه وه ده ریده خه ن.

کوژی سرود پیژانی کلێسا به نواندنی پر له پووناکی لیزه ریی هه مه چه شن جیگهی گیراوه ته وه، بو ئه وه ی خزمه تی کلێسا بیته مه له ندی رابواردن و سه رگه رمی له جیگهی په رستن و ستایش. عیسا به شداری له زور شتدا ده کرد و که سیکی چالاک بوو، به لام هه رگیز خو ی سه رقالی رابوردن و خو شگوزه رانی نه ده کرد؛ جیاوازییه کی زور گه و ره هه یه له نیوان ئه و دوو شته دا؛ ئه مه ئه و شته یه که له تیو کلێساکانی ئه م سه رده مه دا ونه. به هه مان شیوه، قایلکردنی هاوړی و شوئیکه وتوو و باوه ردارانی نو ی له ریگهی تو ره کو مه لایه تیبه کانه وه جیاوازییه کی ئه وتو ی نیبه له گه ل کامی راکه ی سه ر بالکونه که: هه ردووکیان ده توانن رابه رانی کلێسا تووشی وه سه وه سه ی ئه وه بکه ن ئه و که سانه له بیر بکه ن که له به رده میانن.

ئه م جو ره شتانه ده ره نجامی هه مان وه سه وه سه ی جیهانین که مزگینیدانی ئینجیلی ده خه نه ژیر پرسیاره وه، به راده یه ک که ئه وانه ی ره خه له کلێسا کو نه کان ده گرن پیویست بکات داوای لیبوردن له و کلێسایه ی میمفیس بکات.

به لام ده توانین وه لآمی وه سه وه سه یه کی له م چه شنه بدهینه وه. هیه ج جیاوازییه ک نیبه له نیوان ئه مپرو و سالی یه که می کو لیژی من، یا خود کلێسا یه که مینه کانی سه رده می پۆلسی نیردراو. چاره سه ره که ئه وه یه که مزگینیدانیک له دل و می شکه ماندا دابنیین که بنه ماکانی به پئی کتییی پیروژ بیت و به ده وری ئینجیلدا بخولیته وه. واته ده بیت فیری ئه وه بین که چو ن دل سو زانه مزگینیی بدهین و ئامانجه گه و ره که ی گو پرنی راسته قینه له به رچاو بگرین.

که واته با به وریایه وه په ره به چوار به شه که ی پیناسه که ی من بدهین: «فی کردن، ئینجیل، ئامانج، قایلکردن».

فیڤکردن

سهره تا، به بئ وشه هیچ مزگینیدانیک له ئارادا نییه. ده زانین که عیسیای مه سیح وشه که یه، وه وشه که له گه ل خودا بوو (یوحنا ۱: ۱).

گرنگترین به کارهینانی وشه له مزگینیداندا بریتیه له فیڤکردن. ئه گهر به جوانی بیر له مه بکه یته وه، ده بینیت شتیکی ته واو لوژیکیه. ئیمه ی مروف ناتوانین خو مان پڤگای پزگاریی بدوزینه وه. بویه، ده بیت خودا له پڤگه ی وشه کانیه وه پزگاریمان بو ئاشکرا بکات.

فیڤکردن شیوازی کتیبی پیروزیسه. کتیبی پیروژ په پرتووکیکی فیڤکارییه. کتیبی پیروژ له په یدابوونه وه هه تا ئاشکراکردن، فیڤمان ده کات. وه کتیبی پیروژ داوامان لیده کات که سانی دیکه فیڤر بکه ین، بو ئه وونه، منداله کامان، دراوسی کامان، وه ئه و که سانه ش که بیگانه ن و له نیواماندا ده ژین. ژنانی به ته مه ن ده بیت ژنه گه نجه کان فیڤر بکه ن. تاکه تابه ته ندی پیروانی کلپسا، له پال بوون به باوه پداریکی دلسوژ، ئه وه یه که ده بیت توانای فیڤکردنیان هه بیت.

له بهر ئه وه ی فیڤکردن له نیو هه موو به شه کانی کتیبی پیروژدایه، پیده چیت ئه وه بیته هوی ئه وه ی که درک به بایه خ و گرنگیه که ی نه که ین و نه بیینین. عیسا ئه وه ی بینی که کو مه لانی خه لک وه کو مه ری بئ شوان بوون، بویه چه ندین هه زار که سی به چه ند نان و ماسیه ک تیر کرد (مه رقوس ۶: ۳۴-۴۴؛ لوقا ۹: ۱۰-۱۷). ئه م په رجوانه سه رساممان ده که ن، وه بیگومان ده بیت سه رساممان بکه ن. به لام مایه ی سه رنجه که له هه موو رووداوه کاند، یه که م کاری پر له به زه یی عیسا بریتیه له فیڤکردنی خه لکه که.

زورپک له ئیمه بیر له وتاردان ده کاته وه کاتیک که باسی مزگینیدان ده که ین، وه بیگومان ده بیت به و جو ره ش بیر بکه ینه وه. من له ئاستی خو مه وه ده مه ویت هه موو وتاره کانم مزگینیی مه سیح له خو بگریت. بیگومان پو لسی نیردراو له م لایه نه وه به ئه رکی سه رشانی خو ی هه ستاوه. به لام زوربه ی کات که باسی خزمه ته که ی ده کات، به خزمه تی فیڤکردن ناوی ده هینیت (یه که م تیموساوس ۲: ۷؛ دووه م تیموساوس ۱: ۱۱). «جه ی ئای پاکه ر» ده لیت که شیوازی مزگینیدانی پو لس به گشتی شیوازیکی فیڤکاری بووه.^۹

a J. I. Packer, *Evangelism and the Sovereignty of God* (Downers Grove, IL: InterVarsity Press, 1979), 48.

ئەمە ھەوايىكى خۆشە بۆ ئەوانەى كە ھەموو يەكشەمەيەك وتار نادەن. ئىمە ھەموومان ناتوانىن وتارپىژ بىن، بەلام ھەموومان لە دەرفەتى گونجاودا دەتوانىن ئىنجىلى مەسىح فيرى كەسانى دىكە بكەين. زۆر جار بىر لەو دەكەمەو كە كاريگەرى وتارە كە زۆرە يان كاريگەرى ئەو پرسیارە زۆرتەرە كە لەدواى وتارە كە لە كەسيكى دەپرسىت ئاخۆ وتارە كەى پى چۆن بوو. كاتىك وشەى خودا رادەگەيەنين، دەكرىت شتى مەزنى زۆر رووبدات.

فيركردنى مزگىنى مەسىح يارمەتى لايەنى پۆحيمان دەدات، چونكە دەبىتە ھۆى ئەوھى كە بەپىي بنەماكانى ئىنجىل بژين. يەكك لەو شتانەى كە دەبىت بىكەين كاتىك لەگەل باوەردارانى دىكەدا نان دەخوين، ئەوھىە كە ئاخۆ ژيامان لەگەل ئىنجىلدا ھاوتەريە؟ ئەم پرسیارانە لە خۆت بكە: ئايا بە باوەر بە كارەكانى مەسىح دەژىم؟ ئايا نىعمەتى ئىنجىل بەسەر ئەو كەسانەدا جىبەجى دەكەم كە لە دەورووبەرمەن؟ ئايا خۆنەويستانە لەوانە خۆش دەبم كە خراپەم بەرامبەر دەكەن؟ ئەگەر نازانىت چۆن ئىنجىل فيرى كەسانى دىكە بكەيت، ئەوا لەوانەيە بەراستى لىي تىنەگەيشتبىت. وە ئەگەر بەراستى لىي تىنەگەيت، ئەوا لەوانەيە باوەردارىكى راستەقىنە نەبىت. زۆر كەس دەناسم كە پىيان وابوو باوەردارى راستەقىنەن، بەلام كاتىك بە مەبەستى فيركردنى كىبى پىرۆز دەستيان كىرەو بە خويندىنى، بۆيان دەركەوتوو كە ھەرگىز تۆبەيان نەكردوو و ھەرگىز لە قوولايى دليانەو باوەرپىيان بە مەسىح نەھىناو.

بەلام لە ھەمووى گرنگتر، لە بىرت بىت كە پىش ئەوھى كەسيك باوەر بەينىت، دەبىت باسى ئىنجىلى مەسىحى بۆ بكەيت و فيرى بكەيت.

بە درىژايى ئەم چەندىن سالىھى كە مزگىنىم بە خەلكى داو، زۆرەھى كات ھۆكارەكەى ئەو بوو كە كەسە بىباوەرەكە ئامادەيى ئەوھى تىدا بوو بۆ ئەوھى لەگەل من كىبى پىرۆز بخوينىت. دەكرىت ئەو كەسانە كۆمەلە قوتايىەك بووبىت كە لە كۆنفرانس يان كەمپىكى ھاوينەدا ئىنجىلى مەرقۆسيان خويندىت. ياخود چەند كەسيك بووبىت لە قاوہخانە يان لە كاتى نانى نىوہرۆدا دەقىكى كىبى پىرۆزمان خويندىت. گرنگ نىبە كەى و لەگەل كى كىبى پىرۆزمان خويندىت، پىرۆسەكە زۆر سادەيە: دەقەكە دەخوينىنەو و شىوھى دەكەين. بەپىي تىبەربوونى

کات، خه لکی یه ک یه ک یان به کۆمه ل باوه ر ده هینن، چونکه کتیبی پیروزیان فیر کراوه. بنگومان نهو جو ره فیرکردنه لهوانه یه به نه ندازه ی بووژانه وهی به کۆمه ل و فراوان سه رنجراکش نه بیت، به لام نه گه ر هه موو باوه رداریک نه مه له گه ل بیباوه ردا نه نجام بدات، نهوا په یامی ئینجیلی پیروژ ده گاته گوئی زور که س.

ئینجیل

ئیمه خه لکی فیری بیرکاری یان زانست ناکه ین. ئیمه خه لکی فیری مزگینیی مه سیح ده که ین. گرنه که به جوانی مزگینیی فیری خه لکی بکه ین، چونکه له سه رتاسه ری جیهاندا هه له تیگه یشتنیکی زور له باره یه وه هه یه.

دوو هه له هه یه که ده کریت سه باره ت به مزگینیی مه سیح نه نجامی بده ین. ده کریت زور گه وه ره یان زور بچووکی بکه ینه وه. هه ردوو هه له که ده توانن به رپژه یه ک بچووکیان بکه نه وه: هه له تیگه یشتن سه باره ت به ده رهاویشته کانی مزگینیی. نه م ده رهاویشته نه له باوه رمان به په یامی ئینجیل سه رچاوه ده گریت.

ئینجیلیکی بچووکبووه وه

کاتیک پیمان وایه که ئینجیل ته نها پرگارمان ده کات، نهوا له راستیدا بچووکمان کردوو ته وه؛ وه پیمان وایه که جوړیکه له دنلیایی ناگر که به بی تیگه یشتن لپی کاریگه ریی هه تاهه تای لئ ده که وپته وه.

له بهر نه وهی ئینجیل دلئ خودامان بو ده رده خات، ته واو ری تیده چیت له بابه ته بنه رته یه کانی ناگادارمان بکاته وه له وهی که چوون بژین - بابه تی وه کو خوشه ویستی، ئاشتوو نه وه، لئ خوشبوون، باوه ر، بیفیزی، تۆبه کردن، هتد. ئینجا ده بینن که ئینجیل ده بیته ده روازه ی رزگاری و شیوازی ژیا مان.

«تیم کیلهر» زور به جوانی باسی ژیا نکی پروا پر له مزگینیی کردوو، که چوون ئینجیل ته نها نه لفیبی ژیا نی باوه رداران نییه - ریگه ی رزگاری - به لکو له نه لفه وه بو یای ژیا نی باوه ردارانه.^a ئینجیل ناگادارمان ده کاته وه که چوون ده ژین. له به شی چواره مدا زیاتر باسی نهو ژیا نه ده که ین که ئینجیل چه ق و ناوه ندی پیکدینیت.

a Tim Keller, Paul's Letter to the Galatians: Living in Line with the Truth of the Gospel (New York: Redeemer Presbyterian Church, 2003), 2.

په یامی مزگینیی مه سیح وه لآمی چوار پرسیاره ی گه وره مان ده داته وه: خودا کییه؟
بوچی ئیمه ی مروّف نه وه نده په ریشانین؟ مه سیح چی کرد؟ چوّن ده توانین بگه رینه وه
بو لای خودا؟ له م جیهانه دا له م پرسیارانه گرنگتر بوونیان نییه، وه لآمی نه و پرسیارانه
له م کورته یه ی خواره وه دا روون ده بیته وه: خودا، مروّف، مه سیح، کاردانه وه و وه لام:

● خودا به دیهینهری ئیمه یه. نه و خودایه کی خو شه ویستی و پیروژ و
دادپه روه ره. روژیک دیت که دادپه روه ریبه کی ته واو له دژی هه موو
گوناهیک جیه جی ده کات.

● مروّف له وینه ی خودا دروست کراوه. ئیمه بوونه وریکی جوان و
سه رسورهینه رین که خاوه نی شکو و ریز و به هاین. به لام به هو ی
یاخیوونی گونا هبارانه مان له دژی خودا، له مندالی نه وه وه بووین به
دوژمنی نه و. به لام هیشتا ته واوی مروّفه کان توانای نه وه یان هه یه که
له په یوه ندیبه کی پر له ناشتیدا بن له گه لّ خودای زیندوودا.

● مه سیح کوپری خودایه، که ژپانه بئ گونا هه کی توانای نه وه ی پیدا
بیته قوربا ییه کی ته واو و کامل. له ریگه ی مردنی له سه ر خاچ، باجی
گونا ه ی مروّفه کانی دا. مردنی مه سیح به های گونا هه کانی هه موو
نه و که سانه ی ده سته به ر کرد که به باوه روه هانای بو دهینن.
هه ستانه وه ی مه سیح له نیو مردووان نه و په ری به رگریکردنه له راستیی
نه م بانگه شانه.

● خودا چاوه ری ئی ئومان لی ده کات که دان به گونا هه کائماندا بنینن،
توبه بکه یین و باوه ر به مه سیح بهینن. بو یه ئیمه ش پشت له گونا ه
ده که یین، به تایبه تی گونا ه ی بیواوه ری و گومانکردن، وه به باوه روه وه
روو له خودا ده که یین و له وه تیده گه یین که ده بیته هه میسه شوین
فه رمایشته کانی نه و بکه وین.

ریگایه کی دیکه بو گوتنی هه مان چیروک بریتیه له باسکردنی چیروکی به دیهینان،
یه که م گونا ه ی مروّف، رزگاری و روژی دوا یی. چه ندین کورته ی دیکه ی باش له باره ی
مزگینیی مه سیحه وه هه ن. گرنگ نییه کام شیوازه به کاردینیت، نه وه گرنگه په یامی
نه وه به خه لکی بدهیت که ده بیته له گه لّ خودا ناشت بینه وه.

ئومىدى مزگىنىدان ئەوھىيە كە لە راستى ئىنجىل و شىۋازى ژيان بەپىي كىتىي پىرۆز رۆبچىن، ۋە خۇمان بۆ خويندىنى مزگىنىي مەسىح دابىن بگەين، بەۋ شىۋەيە مزگىنىي لە دەروغمانەۋە ھەلدەقولت.

ئامانچ و مەبەست

كاتىك ئىنجىلى مەسىح فىرى كەسانى دىكە دەكەين، ئامانچ و مەبەستىكى دىارىكرامان ھەيە. ئامانچ وشەيەكى بچووكە، ۋە لەۋانەيە لە كاتى خويندىنى پىناسەي مزگىنىدانا بە ئاسانى بەسەر ئەم وشەيەدا تىپەر بوويىتىن. بەلام ئامانچ ئەۋ شتەيە كە زۆرەي كات لە كاتى مزگىنىدانا ۋا دەكات ھەلە بگەين، بە تايەتى باۋەردارە بە ئەزمونەكان.

ئامانجى ئىمە لەۋ تىگەيشتنەۋە سەرچاۋە دەگرىت كە ھەر كەسىك قسەي لەگەل دەكەين، بە يەكىك لەم ئاراستانەدا ھەنگاۋ دەئىت: ژيانى جاويدانى يان سزاي ھەتاهەتايى. كەۋاتە، نابىت بە شىۋەيەكى ئەكادىمى يان ھەرپەمەكى دەست بگەين بە باسكردنى راستىيەكانى ئىنجىل. كەۋاتە لە كاتى فىركردنى ئىنجىلدا ئامانچ و مەبەستىكى دىارىكرامان ھەيە.

ئامانچ ئەۋەمان بەبىر دىئىتەۋە كە خەلكى شىتىكى زياتريان لە گواستنەۋەي دانا و زانىارى پىۋىستە. ئەۋانەي كە پىيان ۋايە مزگىنىدان دەبىت فىر بگرىت، كارىكى باش دەكەن لە پوونكردنەۋە و فراۋانكردن و ۋەلامدانەۋەي پىسارەكاندا، ۋەك چۆن دەبىت ھەموومان ۋا بگەين. ھەموو باۋەرداران دەبىت بىر لەۋ ھۆكارانە بگەنەۋە كە بە ھۆيەۋە ئومىدمان بە مەسىح ھەيە؛ ھۆكارگەلىك كە پەخنە و پىسارەكان ۋەلاۋە دەئىت. بەلام كاتىك راستىيەكانى ئىنجىل پىك دەخەين، بىركردنەۋە لە ئامانجەكانى مزگىنىدان يارمەتىمان دەدات كە مېھربان و تىگەيشتو و پىر لە خۆشەويستى بىن (يەكەم پەترۇس ۳: ۱۵).

ھەبوونى ئامانچ و مەبەستىكى دىارىكرامان ھاۋكارىمان دەكات دىد و پىرانگەيەكىمان بەرامبەر ئەۋ كارە ھەبىت كە ئەنجامى دەدەين. بەرەۋ كۆتايى ھامان دەدات. ھەبوونى ئامانچ يارمەتىمان دەدات كە لە بىرمان بىت زۆر كەس لە مەترسىدان: دەبىت خەلكى لە تارىكىيەۋە بەرەۋ پىروناكى بىيەن، لە كۆت و بەندەۋە بەرەۋ

ئازادی ببهین. به ئامانجگرتنی شتیکی گهوره وا دهکات که بزاینن ده بیئت چاومان لهسه ر چی بیئت و چ شتیکیش پشتگوئی ببهین.

سه رقالی پیشکه شکردنی بهرنامه یه کی رادیویی بووم که ژنیک په یوه ندی پیمانوهه کرد و گوتی: «ئایا ده بیئت به شداری رپوره سمی له ئاوهه لکیشانی خوشکه زا بچووکه کهم بکه م له کلپسایه کی کاتۆلیکدا؟» ئینج تووره بوو و دلته نگی خوئی نیشاندا که بۆچی خوشکه که ی پیی وایه ئه وه ده بیته مایه ی رزگاریی منداله که ی.

منیش قسه کانیم پی بری و گوتم: «به پای من توو ده بیئت بچیت و به شداری بکهیت، به لام نه ک به مه بهستی پشتگیرکردنی بابه تیکی نائینجیلی. ده بیئت بچیت چونکه ئامانجیکی گه وره تر له راستکردنه وه ی خوشکه که ت هیه ده رباره ی له ئاوهه لکیشانی مندالان. توو ده بیئت بچیت و به وپه ری خوشه ویستییه وه پشتگیر بیان بکهیت، چونکه ئاره زووی ئه وه ده کهیت کاریگه ریت هه بیئت له ژیانی خوشکه که تدا و ده ته ویئت رزگاریی بیئت... هه روه ها ده بیئت چاوت له سه ر ژیانی خوشکه زا که شت بیئت.

حه زم کرد ئامانجیکی باشتری هه بیئت، بوو ئه وه ی ئامانجی مزگینیدانه که له ده ست نه دات.

قایلکردن

له مزگینیداندا، هه موو ئامانجیک سه ر ناگریت. ئیمه ئامانجیکی دیاریکراو و بهرچاومان هه یه له کاتی مزگینیداندا: ده بیئت خه لکی قایل بکهین که بۆچوونیان بگۆرن و بنه شوینکه وتوو ی عیسای مه سیح.

پۆلس ده لیئت که خه لکی قایل بکهین بوو ئه وه ی بنه باوه ردار ی مه سیح (دووم کۆرنسۆس 5: 11). وشه ی «قایلکردن» م به لاهه زۆر په سه نده، چونکه وا ده کات هه له نه کهین: ئیمه خه لک قایل ده کهین، به لام قۆرخیان نا کهین؛ ئیمه قایل یان ده کهین، به لام ئه وه ئیمه نین که وا ده کات تو به بکه ن و بگۆردرین. بیگومان هه ز ده کهین خه لکی بگۆردرین، چونکه ده زاینن به هۆی گۆرین یانه وه باوه ر ده هیئن. به لام گۆرینی راسته قینه کاری پۆچی پیروژه.

له راستیدا گۆرینی بیروباوه ر یه کیکه له و شتانه ی باوه ری مه سیحیه ت که زۆرتین

هه له تیگه یشتن له باره یه وه هه یه. ئه و کاته ش هه ر به ته وای پروون نه بوو که عیسا بۆ رابه رانی ئایینی پروون کرده وه (یۆحه نا ۳). وه ئه مپرووش ئه م بابه ته بۆ باوه پردار و بۆ باوه ریش هه ر ناروونه. بۆیه باش ده بیته هه وڵی پروونکردنه وه ی بده ین.

من که له ناوچه یه کی زۆرینه موسلمان ده ژیم، خه لکی به لایانه وه سهیره که ده لیم هیچ که سیک له سه ره تادا باوه پرداری مه سیح نه بووه، به لام دواتر بیروباوه ریان گۆرپوه و بوونه ته شوینکه وتوو ی مه سیح. ته نانه ت ئه وانه ی که دایک و باوکیان باوه پرداره، که دیته سه ر باسی گۆرینی بیروباوه ر سه ریان لئ ده شیویت، چونکه زۆر به یان له که لتوریکه وه هاتوون که تیشک خراوه ته سه ر ئه وه ی که خه لکی به هۆکاری ده ره کی شوینکه وتوو ی مه سیح. به لام کتییی پیروژ فیتمان ده کات که گۆرینی بیروباوه ر په یوه ندی به ئایینی دایک و باوکت ه وه نییه، یان په یوه ندی به و کلیسایه وه نییه که سه ردانی ده که یته، یان ئه وه ی که له سه ر پاسپورته که ت نووسراوه. ههروه ها په یوه ندی به ده سته که وته ئه کادیمییه کانیشه وه نییه، ته نانه ت ئه گه ر له ناوه ندیکی ئایینی به رزیش خویندنت ته واو کرد بیته. گۆرینی بیروباوه ر له باوه رپکی راسته قینه و ئاگایانه و راست به عیسا ی مه سیح سه رچاوه ده گریت.

وه کو چۆن ناتوانین وا بکه ین خه لکی بیروبوچوونیان بگۆرن، به هه مان شیوه ش ناتوانین باوه ری راسته قینه له ده روونی خه لکدا به ره م بئین. ههروه ها ئه مه ش کاری رۆحی پیروژه.

جیفی هاوپییم له کاتی نانی نیوه پوڤدا له گه ل برابه کدا باسی مه سیحی ده کرد که له بازاری بۆرسه دا کاری ده کرد. له کۆتایی قسه کانیاندا، ئه و برابه به جیفی گوت: «ده زانی چیه جیف، خۆزگه منیش ئه و باوه ر ه ی توّم هه بووایه!».

جیفیش گوتی: «ده بیته بزانیته که باوه ر دیارییه، هیچ په یوه ندییه کی به منه وه نییه. خودا به خسه ری ئه م دیارییه یه، بۆیه نویت ده که م که خودا دیاریی باوه رت پی به خشیته». بینگومان ئه مه ئه و وه لامه نه بوو که ئه و چاوه رپی ده کرد، به لام وه لامیکی زۆر جوان و دروست بوو. بینگومان گۆرینی بیروباوه ر شتیکی گرنکه، به لام گۆرین کاری باوه رپکی راسته قینه یه، که رۆحی پیروژ ده یه خشیته.

به لام له وانیه گرنگترین شت که پیویسته ده رباره ی گۆرینه وه تیبگه ین ئه وه یه که چۆنه کاتییک رووده دات.

ئاگر كهوتنه وه له كه نىشتىكد:

گۆرپنى راسته قينه چۆنه

گۆرپنى بىروباوهر ته نها ههستىكى خوښ نىيه. ته نها گۆرپنى مېشكمان نىيه. ته نها هه لدانه وهى لاپه ريه كهى نوڤ نىيه. ئه و شتانه له وانه يه رووبدهن. به لام ده كرېت به هۆكارى دىكهش رووبدهن جگه له گۆرپنى باوهر. باوهره پىنانى راسته قينه بېوئنه يه. له تۆبه كردن و باوهره وه له داىك ده بېت، وه به ره مه كهى برىتى ده بېت له ژيانىكى گۆراو.

له م دوايانهدا به شدارىم كرد له سىمىنارىكى مېژوونووس «جهيمس ماكفىرسون» ده ربارى چهنگه ده رىاييه كان له سه رده مى شه رى ناوخوڊا. شايانى باسه جهيمس براوهى خه لاتى «پولېتزر» ه. سىمىناره كه له لايه ن كو مه لهى مېژووى ناوخوئيه وه سه رپه رشتى ده كرا، وه له كه نىشتىكى گه وره ي جوله كه كاندا بوو. هۆله كه پر بوو له به شداربووان. كه ش و هه وايه كهى تايه تت هه ست پى ده كرد كاتىك كه هه موومان چاوهرپى ئه و پرؤفيسۆره به ناوبانگه ي زانكوى پرىنستمان ده كرد.

كاتىك د. ماكفىرسن هاته سه ر ته خته ي شانۆ، ده سه لآتى ته واوى گرته ده ست. ده نكه به رزه كهى و قسه خوښه كانى، وه ده سه لآتى ته واوى به سه ر بابه ته كه دا، به ته واوى سه رنجى ئاماده بووانى بو خوى راكىشابوو. به لام له ناوه راستى وانه كه دا، زهنگى ئاگر لىدرا. ئه وه ئاگادارىيه كهى رژد و گرنگ بوو. ته نها زهنگىكى ئاسايى نه بوو، به لكو رووناكيبه كهى زورىش له گه ل زهنگى ئاگادار كردنه وه كه دا ده بىنزا.

د. ماكفىرسن له جىگه ي خوى پراوه ستا. چاوه زهقبووه كانى بايه قوشى وه بىر من ده هىنايه وه. سه رى ده سوپاند به بى ئه وهى كه بزائىت ده بىت چى بكات. له بهر ئه وهى هىچ به رپرسىكى كه نىشته كه له وى ئاماده نه بوو، كه س خوى نه كرده خاوهنى بابه ته كه. ئىمه ته ماشاى چوارده وورى خو مان ده كرد و پىده كه نىن و نه مانده زانى ده بىت چى بكه ين. وا هه ستت ده كرد كه زهنگه كه بو هه تاهه تايه لىده درىت و هه رگىز بىدهنگ نايىت. خه لكى به كو مه ل ده ستىان كرد به ورته ورت و چاوهرپى ئه وه بوون كه زهنگه كه بىدهنگ بىت.

له دلى خو مه وه گوتم: «له وانه يه هه ر به راستى ئاگرىك كه وتبىته وه». به لام هه ر

خیرا ئه و بۆچوونه م له مێشکم ده رکرد و گوتم: «ئێستا زه نگی هه له شتیکی باوه؛ ده زانم که زه نگه کان پێویستیان به ریکخستنه وه هه یه». جگه له وه وا دیاره هیچ که سیک ئه وه به کیشه نازانن، جگه له یه ک پیاو نه بیته که له سه رخۆ هه ستایه وه و چوو ده ره وه. پیم وا نه بیته که سانیکی زۆر سه رنجی ئه و پیاوه یان دا بیته. ئینجا پاش ماوه یه ک زه نگه که وه ستا و دکتۆر ده ستی کرده وه به وان هه کی.

ئه گه ر ئه مه ئه و نه ی گۆرینیکی راسته قینه بیته، له وه هۆله دا ته نها یه ک که س به راستی باوه ری هینا، ته نها یه ک باوه رداری راسته قینه ی لیبو؛ ئه وان هه دیکه مان له نیو لۆژیکی میشکی خۆماندا گیرمان خوار دبوو. هه ندیکیان له وان هه بیران کرد بیته وه که ده کریت ناگر که وت بیته وه، به لام ئه وه نده باوه ریان به و بۆچوونه نه بوو که بچنه ده ره وه. به پپی کتیبی پیروژ ئیمه قایل نه بووین مه گه ر ئه وه ی که تۆبه بکهین، وه به راستی باوه ر به مه سیح به یین و له گه لیدا بژین.

ئێستا باسی چوار به شی مزگیندان ده کهین.

چی ده بیته ئه گه ر به هه له له مزگیندان تیبگه ین؟

مزگیندان واته فیڕکردنی ئینجیل (په یامی خودا که به ره و پرزگاریمان ده بات) که ئامانجمان قایلکردنی به رامبه ره که مانه. ئه گه ر کلێسایه ک له مزگیندان به پپی کتیبی پیروژ تینه گات، به پپی تیبه ر بوونی کات کلێساکه تیکده چیت و گه نده له ده بیته. ئه گه ر مزگیندان به شیوه یه کی دروست ئه نجام نه ده ین، ئه وا پایه کان ده رووخین:

- ئامانجی وتاردارن و فیڕکردنی کتیبی پیروژ به ره و ژیانیکی په وشته و ئاکار به رز ده مانبات، نه ک ژیانیک که به ده وری مزگینی مه سیحدا بخولیته وه.
- بیاوه ران وا بیر ده که نه وه که کیشه یان نییه و ئاساییه که باوه ریان به مه سیح نییه.
- باوه ردارانی مه سیح پپیان وایه که بیاوه ران باوه ریان هه یه چونکه به رووکار باوه ریان هیناوه.
- کلێسا ئه و که سانه له ئا وه هله کیشیت که باوه ریان نه هیناوه.

- له کۆتاییدا، بېباوه‌پان ده‌بڼه رابهرانی کلێسا.
- به‌و شیوه‌یه کلێسا ده‌بیته که لتوری لاوه‌کی پروکاریکی په‌مزی.

مزگینیدانی نائینجیلی شیوازیکي خۆکوژییه بۆ کلێسا، بۆیه ده‌بیت ئاگادار بین چونکه ژيانى که‌سانی دیکه له مه‌ترسیدایه.

مزگینیده‌ران وه‌کو ئه‌و راویژکار و ده‌رووناسه‌ شاره‌زایانه‌ن که بانگ ده‌کرین بۆ ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ که‌سانیکدا قسه‌ بکه‌ن که ده‌یانه‌وێت خۆیان بکوژن. کاری ئه‌وان ئه‌وه‌یه که پێگه‌ نه‌ده‌ن که‌سیک خۆی له‌ لیواری په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ فری بداته‌وه‌ خواره‌وه‌. راویژکاره‌ که فشار بۆ که‌سه‌که‌ ناهینیت، هه‌روه‌ها درۆش ناکات. ئه‌وان ئومید و راستی و هۆکار به‌کاردين بۆ ئه‌وه‌ی که‌سی به‌رامبه‌ریان قایل بکه‌ن و له‌ خۆکوژی په‌شیمانان بکه‌نه‌وه‌. ئارام و له‌سه‌رخۆن؛ هه‌روه‌ها میهره‌بانن، چونکه ده‌زانن ژيانى که‌سیک له‌ مه‌ترسیدایه.

وه‌کو ئه‌و ده‌رووناسانه‌ ئیمه‌ش ئومیدی مزگینیی وه‌کو هۆکار ده‌هینینه‌وه‌. ئیمه‌ش له‌سه‌رخۆ و میهره‌بان ده‌بین، چونکه ده‌زاین چ مه‌ترسییه‌کمان له‌به‌رده‌مه‌. ئامانجی ئیمه‌ ئه‌وه‌یه که خه‌لکی قایل بکه‌ین بۆ ئه‌وه‌ی خۆیان فری نه‌ده‌نه‌ خواره‌وه‌. وه‌ کاتیک ده‌بینیت که‌سیک خۆی ده‌خاته‌ نیو باوه‌شی پزگارکه‌ره‌وه‌، ئاسووده‌یی و خۆشییه‌کی زۆر پروت تیده‌کات.

به شی دووهم

که لتور و فرههنگی مزگینیدان

پۆلس له نامه کهیدا بۆ فیلیپی ده لیت:

«که واته ئه مه راسته سه بارهت به هه مووتان ئه م ههسته م هه بیته، چونکه ئیوه له دلی مندان. ئه گهر به کوته و زنجیره وه بم، یاخود له کاتیکدا بهرگری له په یامی ئینجیل و چه سپاندنی ده که م، هه مووتان له نیعمهت له گه لم به شدارن. خودا شایه تمه چه نده به په روشم بۆ هه مووتان به سوژی عیسای مه سیح» (فیلیپی ۱: ۷-۸).

به ته واوی له ههست و سوژی پۆلس بۆ هاوڕێکانی له فیلیپی تیده گه م، چونکه ئه ونده ی که له بیرمه من له گه ل هاوڕێکانماندا ژیاوم.

کاتیک مندا ل بووم هاوڕێکانم له گه ل خو م ده هینایه ماله وه. له یادمه که له حه وشه ی دواوه ی ماله وه مان له گه ل مندا له کانی دیکه دا یاریم ده کرد؛ دایکم دلی به وه خو ش بوو چونکه که سیکی کو مه لایه تی و تیکه ل بوو.

که له زانکو بووم زۆر به ده گه من به ته نها ده رسم ده خویند؛ له راستیدا زۆر که م ده رسم ده خویند، به لام که ده مخویند، هه میشه له گه ل کو مه لیک له خوشک و برایانی دیکه دا ده مخویند. من هاوسه رگریم له گه ل باشتین هاوڕێماندا کرد.

که کاریش ده که م، زۆر دلخو شم کاتیک له گه ل هاوڕێ و کهسانی نزیکماندا ئیش ده که م. هاوڕێم له گه ل خو م بردوو بۆ ئه وه ی له گه ل من له کیشوهریکی دیکه دا بژی، ههروه ها له و کیشوهره نوینه دا هاوڕێی دیکه م پهیدا کردوو.

بینگومان له گه ل ئه وانه شدا، کیشه و گرفتیشم هه یه. بۆ ئه وونه، کیشه یه کم ئه وه یه که ناتوانم له گه ل هاوڕێکانماندا کتیب بنووسم. به لام سه ره رای ئه وه ی که هه ندیک ئیش پیویستی به وه یه به ته نها ئه نجامیان بده م، به لام ئاره زووی ژیا نی من ئه وه یه که له گه ل هاوڕێکانم بم، هه ر له حه وشه ی دواوه ی ماله وه مان هه تا گه شتکردن بۆ کیشوهریکی دیکه. هه میشه ئه م حه ز و ئاره زوو م هه بووه؛ من به م جو ره م.

که واته بوچی که سیکی کو مه لایه تی و تیکه لی وه کو من مزگینیدان له پوانگه یه کی تاکه که سییه وه ده بینیت؟ له وانه یه هوکاره که ی ئه وه بیته که هه موو پرتیمایه کانی

په یوه ست به مزگینیدان که هه تا ئیستا گویم لی بووه، په یوه ندی بوویت به مزگینیدانی که سیی. ته نانهت هه موو ئه و فیرکردنانهی له چهند سالی رابردوودا له کلیسا پیشکه شم کردووه، په یوه ندی به مزگینیدانی که سییه وه بوو. ئه وه به لامه وه سهیره، به تاییهت له بهر ئه وهی که مزگینیدان ترسناکه و حه ز ناکه م کاری ترسناک به ته نها ئه نجام بدهم. دلنیام توّش به و جوّره ی. بیگومان هه میشه که سیکی تاییهت و ناوازه هه یه که هیچ ترسیکی له مزگینیدان نییه. به لام ئه گهر پرسیار له زوّر به ی که سه ئاساییه کان بکه ییت سه بارت به وهی که چ شتیک ریگره له مزگینیدان، زوّر به یان پیّت ده لپن ترس، ترسی ره تکرده وه، ترسی به گیل زانین، یان ترسی ئه وهی که بکه ویته نیو حاله تی شهرمه زارکه روه سه بارت به مزگینیده ران. به پیی «جی که ی چیسترتن» مزگینیدان تاقی نه کراوه ته وه بوّ ئه وهی بیان ه ویت ئه نجامی بدهن، به لکو مزگینیدان سه خته و به تاقینه کراوه یی ماوه ته وه.

که واته بوچی ده بیّت کاریکی سه خت و مه ترسیدار به ته نها بکه ییت؟ باوه پرداران پیکه وه په یوه ستن! له گه لّ ئه و باوه پرداران ده مزگینی بده که هانت ده دن و پشتگیریت ده کن.

من مزگینی که سیم به لاهه په سنده و ده بیّت ئاماده بین بوّی. به لام له بهر ئه وهی که باوه رپم وایه کلیسا مه کینه ی مزگینیدانه، ده بیّت که لتور و فره نگی مزگینیدان له نیو کلیسا خو جییی و ناو خوییه کاند ا په ره پئ بده ین. ئیمه کلیسایه که مان ده ویت که هه موو ئه ندامه کانی مزگینی ده دن.

بیر له سود و قازانجه کانی مزگینیدانی گشتی بکه وه:

- له یه کتر ده پیچینه وه.
- چاره وه هاوبه شه کان به هیز ده که ین.
- له یه کتره وه فیر ده بین.
- له سه رکه وتندا پیکه وه دلشاد و له دوّراندا پیکه وه دلته نگ ده بین.
- له بارودوّخه سه خت و دژواره کاند ا، له ریگه ی ئه زموونی هاوبه شه وه پیکه وه په یوه ست ده بین.

وه کو ده بینین شتیکی لوژیکیه که شان به شانی هاوړیکامان مزگینی مه سیح

پاښه نین. له پراستیدا وزه یه کی زوری ناویت که زوربه ی باوه پدران قایل بکه یین سه باره ت به وهی که مزگینیدانی گشتی کاره دروسته که یه. له پراستیدا په پیداکردنی نه وه که سانه ی که ناماده ی جیبه جیکردنی نه م کاره ن، شتیکی سه خت نییه.

به لام زوربه ی کات که بیر له مزگینیدانی گشتی و به ربلاو ده که ینه وه، به برنامه ی تاییه ت به مزگینیدان به می شکماندا دیت، که له پراستیدا دوو شتی جیاوازن. مه به ستم له به برنامه نه وه بونه و پوره سمه گه ورانه یه که که سیکی به ناوانگ دیت و قسه له سه ر بابه تیکی سه رنچراکیش ده کات. له کاتی پوره سمه که دا، باسیکی مزگینیدانیش ده کریت. یا خود له وانه یه به برنامه یه کی کومه لایه تی بیت، وه کو به برنامه یه کی وه رزشی، که نومیدی نه وه ده خوازیت له میانه ی به برنامه که دا ده رگایه ک بو گفتوگو یه کی پوخی والا بیت.

خودا ده توانیت به برنامه و بونه کان به کار بهینیت. خه لکی وا ده ناسم که له ریگه ی نه م بونه و پوره سمه وه باوه پری به مه سیح هیئاوه. ده بیت نه وه ش بلیم که من خوم زور جار له به برنامه ی تاییه ت به مزگینیدان قسه ده که م و وتار ده ده م. به لام پیم وا نییه که به برنامه کان باشترین و کاریگه رترین و بگره سه ره کیتترین ریگای مزگینیدان بن.

شانوی زیندو بوونه وهی عیسی مه سیح

کلپسایه ک له شاره که ی مندا بریاری دا که پشتگیری مادی شانویه ک بکات که تاییه ت بوو به نازارچیزتنی عیسی مه سیح. بیروکه ی نه م شانویه نه وه بوو که به رزبوونه وهی عیسا بو ناسمان بکریته شانو و له سه ر شه قام پیشکه ش بکریت تا کو له وه ریگه یه وه خه لکی به ره وه مه سیح بین. پیرانی نه وه کلپسایه ده یانویست کاره که به جوانی به پوره بچیت و له کوتاییدا ریگه به خه لکی بدریت کاردانه وه و وه لامی خو یان ده ربخه ن.

نه م نامانجه پویستی به سیناریویه کی جوان و گونجاو هه بوو، بو نه وه ی سنووردار بوونی ته خته ی شانو گرفتیان بو دروست نه کات. وه بیگومان شانو گه ربیه که ده بیت خو ش و سه رنچراکیش بیت. بویه گورانی و نواندنن جوانیان هه بوو. داوا له نه ندانانی کلپسا کرا که دیمه نی ماوه دریژ دروست بکه ن و نه وانیش بیوچان له

هه‌و‌لی ئه‌وه‌دا بوون که به‌نامه‌یه‌کی ورد داب‌رێژن. باخچه‌ی ئاژه‌لان و کینگه‌کان به‌تال کران له ئاژه‌ل و راهینه‌ر و جوتیاره‌کان. حوشت‌ر و مه‌ر و مانگا‌کان هینزانه‌ سه‌ر ته‌خته‌ی شانۆ که ئاماده‌بووان زۆر دلخۆش بوون به‌ بینیان. به‌رده‌وام کۆتره‌کان به‌ ریز ده‌فرین.

ئهم شانۆیه‌ی سالانه‌ پیکه‌ش ده‌کرا، وه‌ به‌پیی تپیه‌ربوونی کات، ناوبانگی له‌ سه‌رووی چاوه‌روانییه‌وه‌ بوو. که‌ زیاتر به‌ناوبانگ بوو، ده‌رهینه‌ری شاره‌زا و پسپۆری هالیوود ده‌هات بوو ئه‌وه‌ی سه‌ره‌رشتی کاره‌کان بکات. ته‌نها پۆلی «مه‌سیح» له‌ لایه‌ن که‌سیکی بئ‌ باوه‌ری هالیووده‌وه‌ گیردرا. هه‌ر چه‌نده‌ ئه‌و کلێسایه‌ خاوه‌نی هۆلیکی زۆر گه‌وره‌ بوو، به‌لام به‌شداربووان ئه‌وه‌نده‌ زۆر بوون که‌ جینگه‌یان نه‌ده‌بووه‌وه‌. بوو ئه‌وه‌ی بتوانن ئه‌و قه‌ره‌بالغییه‌ چاره‌سه‌ر بکه‌ن، بلیتی به‌لاش دابه‌ش ده‌کرا؛ چه‌ندین هه‌فته‌ ئهم شانۆیه‌ به‌رده‌وام ده‌بوو. خه‌لکی له‌ شار و ناوچه‌کانی دیکه‌وه‌ ده‌هاتن بوو بینینی شانۆکه‌. به‌نامه‌که‌ ژیا‌نکی تایه‌ت به‌ خۆی هه‌بوو.

که‌ هه‌مووی پیکه‌وه‌ لیکه‌ده‌یه‌وه‌، به‌نامه‌یه‌کی زۆر جوان و تایه‌ت بوو! هه‌یچ که‌سیک له‌ کاتی شانۆکه‌دا خه‌وی لێ نه‌ده‌که‌وت. نواندنه‌که‌ زۆر جوان بوو، گۆرانییه‌کان له‌ ئاستیکی به‌رزدا بوون. ئاژه‌له‌کان منداله‌کانیان ته‌واو دلخۆش کردبوو. یه‌کیک له‌و شتانه‌ی که‌ منداله‌کانی من به‌لایانه‌وه‌ زۆر خۆش بوو، ئه‌وه‌ بوو که‌ یه‌کیک له‌ سوارچاکه‌کان به‌ سواری ئه‌سپیکی سپییه‌وه‌ له‌ کاتی راکیشانی شمشیره‌که‌یدا ئه‌سپه‌که‌ پپی به‌رز ده‌کاته‌وه‌ و ده‌حیلپیت (هه‌رگیز له‌وه‌ تینه‌گه‌یشتم که‌ ئهم دیمه‌نه‌یان له‌ کوی ئینجیله‌وه‌ هینابوو). له‌دوای نیشانسانی له‌خاچدانی مه‌سیح، که‌ هه‌ندیک به‌تامتر و شانۆبیتر له‌ رووداوه‌ راسته‌قینه‌که‌ ئه‌نجام درابوو، عیسا له‌ رینگه‌ی چه‌ند وایه‌ریکه‌وه‌ هه‌لده‌کیشرتیه‌وه‌ سه‌ره‌وه‌. به‌راستی ناوازه‌ بوو!

به‌لام یه‌ک کیشه‌ی بچووک هه‌بوو: کاتیک کلێسا ته‌ماشای کرد به‌ درێژایی ساله‌کان چی روویداوه‌، سه‌ره‌رای به‌ناوبانگبوونی به‌نامه‌که‌، بۆی ده‌رکه‌وت که‌ له‌ رینگه‌ی ئهم شانۆیه‌وه‌ هه‌یچ که‌سیک باوه‌ری به‌ مه‌سیح نه‌هیناوه‌.

سه‌ره‌رای خه‌رجکردنی ئه‌و هه‌مووه‌ پاره‌یه‌، ئه‌و هه‌مووه‌ کاته‌ که‌ بوو ئاماده‌کردنی ته‌خته‌ی شانۆ، په‌یداکردنی خه‌لکی، جیه‌جیه‌کردنی یاسا ئالۆزه‌کانی حکومه‌ت بوو به‌رزکردنه‌وه‌ی ئه‌کته‌ره‌کان به‌ وایه‌ری تایه‌ت؛ سه‌ره‌رای ئه‌و هه‌موو به‌شداربووه‌ که‌

خۆی له ههزاران به شداربوو ده‌دا، وه سه‌ره‌رای پاک‌کردنه‌وه‌ی پاشماوه‌ی ئه‌و هه‌مووه ناژه‌له، هه‌یچ که سه‌یک باوه‌ری به مه‌سیح نه‌هه‌تا. بۆیه پیرانی کلێسا ژیرانه کۆتاییان به شانۆکه هه‌تا.

دنیام ئه‌وه کارێکی سه‌خت بووه. خه‌لکی چه‌زبان له‌و شانۆیه‌ بوو. به‌لام کلێسا بریاری دا که نیوه‌ی ئه‌و کاته‌ی که ئه‌ندامان له‌م شانۆیه‌دا به‌سه‌ریان برد، ئه‌گه‌ر له‌ گه‌توگۆ له‌گه‌ڵ دراوسێ، هاوکار، قوتابییانی هاوپۆلیاندا له‌ گه‌توگۆ ده‌رباره‌ی مه‌سیح به‌سه‌ری به‌ن، ئه‌وا ده‌توانین کاریگه‌ریمان له‌سه‌ر خه‌لکیکی زیاتر هه‌یه‌ت. ئه‌گه‌ر بیری لێ بکه‌یته‌وه، هه‌یچ کلێسایه‌ک هه‌نده‌ گه‌وره‌ نییه‌ که جیگه‌ی ئه‌و هه‌موو که‌سه‌ به‌یته‌وه که ئه‌ندامانی کلێسایه‌ک په‌یوه‌ندیان له‌گه‌لیاندا هه‌یه. واته، باوه‌رداران ده‌توانن په‌یوه‌ندییه‌کی زۆر و به‌ربلآو له‌گه‌ڵ که‌سانی به‌یوه‌ردا دروست بکه‌ن.

راسته‌یه‌که ئه‌وه‌یه‌ که که‌سانێکی زۆر له‌ رێگه‌ی کاریگه‌ری ئه‌ندامێکی خه‌زان، گروپێکی بچووکی تایبه‌ت به‌ خوێندنی کتێبی پیرۆز، یان گه‌توگۆیه‌کی هاوڕه‌یان له‌دوای کۆبوونه‌وه‌ی کلێسا باوه‌ر ده‌هه‌تن؛ واته ئه‌و کاته باوه‌ر ده‌هه‌تن که باوه‌رداران به‌ تایبه‌تی به‌ ئامانه‌وه‌ باسی مزگینه‌ی مه‌سیح ده‌که‌ن.

به‌لام ئه‌گه‌ر به‌ جوانی بروانیه‌ به‌رنامه‌ و پڕۆه‌سه‌مه‌کان، ده‌بینیت که ناگه‌نجین و باش نین. پێش هه‌موو شتێک، پاره‌یه‌کی زۆری تێده‌چیت: هه‌تا پاره‌ی زیاتر له‌ به‌رنامه‌که‌دا خه‌رج بکه‌یت، به‌ره‌مه‌مێکی که‌مترمان له‌ مزگینه‌دانه‌وه‌ ده‌ست ده‌که‌ویت. بۆ نمونه، پرسباری ئه‌وه‌ له‌ که‌سانی ژیر بیست سالان (که زۆربه‌ی خه‌لکی که‌متر له‌م ته‌مه‌نه‌ باوه‌ر ده‌هه‌تن) کرا که چۆن باوه‌ریان هه‌تاوه، ته‌نها له‌ سه‌دا یه‌کیان گوتی له‌ رێگه‌ی ته‌له‌فزیۆن یان میدیاوه‌ بووه، له‌ کاتێکدا سه‌دا چل و پینجیان له‌ رێگه‌ی هاوڕه‌ی، یان ئه‌ندامێکی خه‌زانیانه‌وه‌ بووه.^a ته‌نها به‌راوردی خه‌رجی نیوان کویک قاوه‌ و به‌رنامه‌یه‌کی ته‌له‌فزیۆنی بکه‌. یان بیر له‌ کاریگه‌ریی ئه‌مه‌ بکه‌وه: دایکه‌کان له‌ به‌رنامه‌کان زیاتر خه‌لکی به‌ره‌و مه‌سیح ده‌هه‌تن.

سه‌یره‌ که به‌رنامه‌کانی تایبه‌ت به‌ مزگینه‌دان، له‌ هه‌ندیک شتدا له‌ مزگینه‌ده‌ره‌کان

a Barna Group, "Evangelism Is Most Effective Among Kids," Oct. 11, 2004. <https://www.barna.org/barna-update/article/5-barna-update/196-evangelism-is-most-effective-among-kids#.UjmEo-AXd3g>.

باشترن: کۆمەلە و دەستەبەك لە نۆبو باوەرداران دروست دەكەن كە لەگەڵیاندا بەشدارى بكەن، هانى باوەرداران دەدەن كە بەرگرى لە پراستى مەسىح بكەن، وە دەتوانن وا لە كۆمەڵەكان بكەن كە دەست بە خزمەتى نۆبە بكەن.

لەگەڵ ئەوەشدا، وا ديارە كە تىنۆبىيەكى نەپراوەمان بۆ بەرنامەكان هەيە بۆ ئەوەى ئەوان ئەركى مەزگىندان چىبەجى بكەن. بۆچى بەو جۆرەين؟ بەرنامە وەكو شەكر وایە. بەتامە، تەنانەت ئالوودەت دەكات. واتە لىدەكات كە حەزت لە خواردنى تەندروست نەبىت. هەرچەندە بۆ ماوەيەكى كاتى وزەيەكى زۆرت پىدەدات، بەلام بەپى تىبەپروونى كات سست و لاوازت دەكات، وە خوويەكى خۆراكى لەو چەشنە لەناوت دەبات.

خووى خۆراكى بەرنامەى مەزگىندانەكان تووشى بەدخۆراكى مەزگىندانەت دەكات. وەكو چۆن شەكر وات لىدەكات كە هەست بكەيت خۆراك ت خواردوو لە كاتىدا هىچت نەخواردوو، بە هەمان شىو ئەم جۆرە بەرنامانە بە گشتى وامان لىدەكات كە هەست بكەين مەزگىنيمان داو، لە كاتىدا مەزگىنيمان نەداو. بۆيە دەبىت ئاگادارى بەرنامەكان بىن. دەبىت سووديان لى وەرگرين، بەلام دەبىت هاوسەنگى پياريزين، چونكە وەكو دەزانين خودا بەرنامەى بۆ نەناردين، بەلكو كۆرەكەى بۆ ناردين.

كەواتە دەبىت چى بكەين؟ دەمانەوئىت مەزگىنى بە كۆمەلگەكەمان بدريت. ئارەزووى ئەو دەخووزين كە هاوړىكامان شان بە شانى ئىمە مەزگىنى بدەن. بەلام هاوكات پىگرى و سنوورەكان دەبىنين، تەنانەت درك بە مەترسى بەرنامەكان دەكەين. باشە هىچ جىگرەووەيەك هەيە؟

دەمەوئىت باسى شتىكى تەواو جياواز بكەم، شتىك كە هەم گشتىيە و هەم كەسىيە: كەلتور و فەرەنگى مەزگىندان.

كەلتور و فەرەنگى مەزگىندان چىيە؟

چەندىن سالى تەمەنم لە ولاتانى جياوازدا ژياوم، ئەگەر لەو هەموو تەنها يەك شت فىر بووبىتم، ئەو شتە ئەوويە كە مەحاله تە تەنها لە رىگەى خوئىدنهووى كىبەو لە كەلتورىك تىبگەيت. هەمان شت بەسەر پىناسە و پىنمايى «كەلتورى مەزگىندان» يشدا جىبەجى دەبىت. هەموو پىناسەيەك كورت دەهينىت بەبى

ئەزمونىكى ژيانى راستەقىنە كە ماناى پى دەبەخشىت.

كەلتور واتە ھەبوونى بۆچوون و زمانىكى ھاوبەش، لەگەل تىگەشىتنى ھاوبەش سەبارەت بە چۆنىەتى ھەلسوكەوتكردن. كەلتور زۆربەى جار ناديارە، بە تايبەتى بۆ ئەو كەسانەى كە لەنىو ئەو كەلتورەدا گەورە بوون. بە ھەمان شىو، كەلتورى مزگىنيدان لە كلىسا و كۆبوونەو ھەكاندا خاوەنى بىرۆكەى ھاوبەش، زمانى ھاوبەش و كارى ھاوبەش بەپىي كىتپى پىرۆز. ئەم كەلتورەش زۆربە كات بە لای ئەو كەسانەو ناديارە كە لە نىويدان.

بەلام كاتىك قسە لەگەل رابەرانى كلىساكان لە سەرتاسەرى جىھاندا دەكەم، ۋە پىيان دەلىم كە پەرۆشى «كەلتورى مزگىنيدان» م، پىويست ناكات پىناسەى بكەم. بەجوانى لىم تىدەگەن. ئەوان تامەزرۆى ئەو كەلتورەن. ئارەزووى ئەو دەخوازن كە كلىساكەيان بىتتە كۆمەلەىكى پەر لە خۆشەويستى كە مزگىنيدان بكەنە بەشىكى بەردەوام لە ژيانىان، نەك ئەو ھى كە ناوبەناو لە بۆنە و پىرۆرەسى مزگىنيداندا بەشدارى بكەن.

ھەر چەندە مەحالە بتوانىت باسى ھەموو ئەو كارانە بكەين كە بۆ كەلتورى مزگىنيدان پىويستمانە، بەلام دەتوانىن ۋەسفى ئەو تامەزرۆيە بكەين كە بەرامبەرى ھەستى پى دەكەين. كەواتە با ئەو ھى كە لەم بەشەدا ماوئەو بۆ باسكردى ئەو تامەزرۆيانە تەرخان بكەين. ئەمانەى خوارەو دە دانە لەو خوليا و پەرۆشيانەى كە بۆ كەلتورى مزگىنيدان ھەمە:

۱. كەلتورىك كە خۆشەويستى بۆ عىسا و مزگىنيە كەى سەرچاۋەى ھاندانىەتى

«خۆشەويستى مەسىح دىلى كردووین، چونكە دلىيان لەو ھى كە يەككە لە جياتى ھەموو خەلك مرد، بۆيە ھەموو خەلك مردن. ئەو لەبرى ھەمووان مرد تاكو زىندوووان ئىتر بۆ خۆيان نەژىن، بەلكو بۆ ئەو كەسەى لە پىناويان مرد و ھەستايەو» (دووم كۆرنسۆس ۵: ۱۴-۱۵).

زۆر جار مزگىنيدان ۋەكو ئەو ۋايە كە بەردىكى گەورە لە گردىكەو بەيتە سەرەو. بەلام كاتىك لەگەل ئەو كەسانەم كە خۆشەويستى بۆ عىسا سەرچاۋەى

هاندانیانه بو مزگینیدان، دید و روانگه مان له به رامبه ر مزگینیداندا ده گورد ری ت. ئه وه ی که خو شه ویستی وات لیبکات به تنها مزگینی بدهیت، شتیکی جوانه، به لام کاتیک به کومه ل ئه وه رووده ات، ئه و شتیکی زور خو ش و مه زنه. ئه و کاته پیوست ناکات خه لکی بیزار بکه ی ت و پیان بلپی که ده بی ت مزگینی بدهن. ئه و کاته، مزگینیدان ده بیته شتیکی که ئاره زووی بو ده خوازی ن. ده بیته به شیک له بیر و هزرمان.

له م دوایانه دا له گه ل چه ند ها ورپی ه کدا بووم که دلخو ش بوون به هه ندیک باوه پرداری نو پی که له رووی رو چیه وه که م که م گه شه یان ده کرد. «براین» رووی کرده «شائیل» و گو تی: «شائیل، ده بی ت به تو ی بسپی ریم.» «دانی» زور دل پ ه ق بوو به رامبه ر مزگینی مه سیح، به جو ریک که زور به ی که سه کان وازیان لی هی نا، به لام بو به خو شه ویستی به کی مه زنه وه قایلت کرد، که ئه مه ش هه م بو دانی بوو و هه م بو مه سیح. تو وات نه هی نا و به و شی وه یه خودا به کاریه پی نا ی. به راستی چی گه ی دلخو شیه که چو ن دانی به هو ی ئینجیله وه گو را وه.»

کاتیک که گو ی م له براین ده گرت که چو ن شائیل هان ده ات، ئومیدوار و دلخو ش بووم به و خو شه ویستی به ی که بو عیسا و مزگینی به کی هه مه، وه دیسان بو م ده رکه وت که چه نده هه ز ده که م دل سو زانه مزگینی بده مه که سانی دیکه. جیهان و جهسته و شه ی تان هه می شه له دژمان ده وه ستنه وه و هه ز ناکه ن مزگینی بده ی ن. به لام له که لتوری مزگینیداندا، که دل ه کان پر ن له خو شه ویستی بو مه سیح و مزگینی به کی هه ی، وه کو ئه وه وایه که ته پو لکه که خو ی خوار کردو وه ته وه و ئیمه خه ریکین به دوای به رده که دا راده که ی ن.

۲. که لتوریکی که متمانهی ته واوی به مزگینی عیسا هه یه

«شه ر م به په یامی ئینجیل نیه، له به ر ئه وه ی هی زی خودایه بو رزگار بوونی هه موو ئه وانه ی باوه ر ده هی ن» (رو ما ۱: ۱۶).

هاور پی به ریتانی به که م بو ساتیک راما و گو تی: «به راستی به لاهه وه چی گه ی پرسیا ره که چ کاتیک متمانهیان به مزگینی مه سیح له ده ست دا وه؟»

منیش لی م پرس ی: «مه به ست چیه؟»

ئیمه باسی خزمه ته کانی ده ره وه ی کل یسای ته قلیدی مان ده کرد، که رو زگار یکی

ناوہندیکی چالاکی مزگینیدان بوو، به لّام له م دوایانه دا گه رموگوری و چالاکیه کی نه وتوی نه ماوه؛ به داخه وه میژوو پره له و جوړه چیرۆکانه.

دهستی خسته ژیر چه ناگهی و گوتی: «مه به ستم نه وه یه که له چ حاله تیکدا متمانه یان به فیّل و ریگا دنیا یه کان کرد له جیگه ی په یامی پروونی مزگینی مه سیح؟» من تامه زرۆی که لتوریکی مزگینیدانم که هه رگیز متمانه یان به ئینجیل نه گورنه وه به متمانه کردن به ته کنیکه کان، که سایه تیه دیاره کان یان ته له ی خوشگوزهرانی و رابوردن. نه وانه ی که له دژی ئینجیلن، هه میشه به باوه رداران ده لّین که جیهانی هاوچه رخ نه وه مزگینییه ی پووجه لّ کردووه ته وه. متمانه و باوه ری شوینکه وتوانی مه سیح به هیزی مزگینی مه سیح ناهیلن. نه وان چه ندین سه ده له مه وپیش نه وه کاره یان کرد، له جیهانیک که چیت له هاوچه رخ ناچیت، وه نه مپروش هه مان نه وه کاره ده که ن، وه بیگومان هه تا کاتی گه رانه وه ی مه سیح نه وه به رده وام ده بیت. جیهان وا له باوه رداره لاوازه کان ده کات که هه ست به شهرم بکه ن. من تامه زرۆی که لتوریکی مزگینیدانم که تیدا یه کتر بنیاد بنیین و وه بیر یه کتر به یئینه وه که ده بیت کار و ته کنیکه دنیا یه کانی تایه ت به مزگینیدان وه لاوه بنیین، له جیگه ی نه وه متمانه ی ته واومان به هیزی په یامی پروونی مزگینی هه بیت.

۳. که لتوریک که له مه ترسی خوشگوزهرانی و راباردن تیبگات

«نه ی کوری مروّف، هاو نیشتمانیان له پال دیواره کان و له به رده رگای ماله کان له باره ی تووه ده دوین، هه ریه که له گه ل براکه ی، به یه کتر ده لّین: «وه رن با گوئی له وه قسه یه بگرین که له لایه ن یه زدانه وه هاتووه.» هه روه ک هه موو کات، گه له که م بۆ لات دین، له به رده مت داده نیشن و گوئی له قسه کانت ده گرن، به لّام کاری پی ناکه ن، چونکه ته نها به ده م په روّشی خویان بۆ خودا ده رده برن، به لّام به دلّ به دوای قازانجی ناره وایی خویان که وتوون. له راستیدا تو بۆ نه وان وه که سیکی ده نگ خوشیت که باش مؤسیقا ده ژه نیّت و گورانی خوشه ویستی ده لّته وه، جا گوئی له قسه کانت ده گرن و کاری پی ناکه ن» (حزقیل ۳۳: ۳۰-۳۲).

خه لکی له توّری کوّمه لایه تی نه وه سه رده مه (سه ر دیوار و درگاگان) باسی حزقیلیان ده کرد که پیغه مبه ریکی دیرینی جوله که کان بوو، وه به یه کتریان ده گوت: «بروانه،

با برۆین هه‌وایی گهرمی پڕۆژ بیستین؛ حزقییل خه‌ریکی وتاردانه!» ئه‌وان ده‌چوون گوڤیان لێی ده‌گرت وه‌کو ئه‌وه‌ی که ئاخۆ گۆرانییژ یان مۆسیقاژهنیکی به‌ناوبانگه‌. ئه‌وان حزقییلیان وه‌کو پیغه‌مه‌به‌ریک نه‌ده‌بینی که باسی په‌یامی پزگاریی بو‌ ده‌کردن، به‌لکو وه‌کو که‌سیک ده‌یانینی که به‌هۆیه‌وه‌ کاتیکی خۆش به‌سه‌رده‌به‌ن. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زۆر هه‌زیان له‌ رابواردن و خۆشگوزه‌رانی بوو، تاکه‌ شتیکی که بیریان لێ ده‌کرده‌وه‌ سیکس و پاره‌ بوو، نه‌ک گوڤرایه‌لبوون بو‌ خودا.

هه‌ست ناکه‌یت ئه‌وه‌ له‌ کیشه‌ی ئه‌م سه‌رده‌مه‌ش ده‌چیت؟ بو‌ ئه‌وه‌ی کارێکی بکه‌ین خه‌لکی بچن بو‌ کلێسا، ده‌بی‌ت باه‌تییکی سه‌رنج‌راکیش له‌ توپه‌ر دابنێن، وه‌ کۆنسیرتییکی سه‌رنج‌راکیش ئاماده‌ بکه‌ین، یاخود وتارییژیکی به‌ناوبانگ به‌یئین که به‌ ئاراسته‌ی لێدانی دلی خه‌لک بجولێته‌وه‌، بیگومان ئه‌گه‌ر قسه‌ی خۆش بکات، ئه‌وه‌ ئیدی ئیمتیازیکی زیادی دیکه‌یه‌. کارێکی سه‌خت نییه‌. به‌لام ئاگادار بکه‌، خودا حزقییلی ئاگادار کرده‌وه‌ و ئیستاش ئیمه‌ ئاگادار ده‌کاته‌وه‌: له‌وانه‌یه‌ له‌ ریگه‌ی شیوازیکی له‌م چه‌شنه‌ خه‌لکیکی زۆر له‌ ده‌وری خۆت کۆ بکه‌یته‌وه‌، به‌لام ناتوانیت کار له‌سه‌ر دلیان بکه‌یت. کارکردن له‌سه‌ر دل، ئیشی پڕۆجی پیرۆزه‌.

له‌ که‌لتوری مزگینداندا، خۆشگوزه‌رانی و رابواردن له‌گه‌ڵ خزمه‌تدا تیکه‌ڵ ناکریت، وه‌ به‌ پیچه‌وانه‌وه‌ش راسته‌. ئیمه‌ پیکه‌وه‌ راستی سه‌رسوپه‌ینه‌ری خودا راده‌گه‌یه‌نین. پزگارییه‌ مه‌زنه‌که‌ی به‌ یه‌کتری ده‌لێن، له‌نیو نه‌ته‌وه‌کان شکۆمه‌ندی ئه‌و راده‌گه‌یه‌نین، وه‌ له‌نیو هه‌موو گه‌لان کاره‌ سه‌رسوپه‌ینه‌ره‌کانی (زه‌بووره‌کان ۹۶: ۲-۳). خۆزگه‌ به‌و کلێسایه‌ ده‌خوایم که له‌ مه‌ترسییه‌کانی رابواردن و خۆشگوزه‌رانی تیده‌گات، وه‌ به‌و جو‌ره‌ که هه‌یه‌ بیینیت: شیریک که له‌به‌رده‌م ده‌رگای مزگینداندا خۆی مات کردوو و ئاماده‌ی هیرش‌بردنه‌. پیوستمان به‌ که‌لتوریکی مزگیندانه‌ که هه‌رگیز ئاماده‌ نه‌بی‌ت قوربانی بو‌ بتی خۆشگوزه‌رانی و رابوردن بکات، به‌لکو ئه‌و خزمه‌ته‌ ده‌وله‌مه‌نده‌ پهره‌ پێدات که له‌ ئینجیلی مه‌سیحدایه‌.

۴. که‌لتوریکی که به‌ جوانی خه‌لکی بیینیت

«به‌ چاوی دنیاویه‌وه‌ سه‌یری که‌س ناکه‌ین» (دووهم کۆرنسۆس ۵: ۱۶).

چه‌نده‌ ئاسانه‌ که‌ که‌لتوری دنیاوی جییه‌جی بکه‌ین و مروّقه‌کان به‌پیی په‌گه‌ز

و پرهنگی پيښت و خهسلهت و تايبه تمه ندييه پروكه شيبه كاني ديكه بينين. زور كات له بيرمان ده چيټ كه نهو خه لكه ي له ده ورو به زمانن گوشت و خويښن كه نازاريان پيښه گات، خونيان هه يه، كيشه و گرفتيان هه يه و خاوه نى هه ست و سوژ و خوښه ويستين. پولس باسى نهو ده كات كه چوڼ ديد و پروانگه مان به رامبه ر خه لكى ديكه ده گوږدرټ كاتيک باوهر به مه سيح ده هيڼين. چيتر به چاوى جهسته يي خوښان ته ماشايان ناكه ين، به لكو به چاوى خودا ته ماشايان ده كه ين.

كاتيک مالمان گواسته وه بو «ليکسينگتن كه نته كى»، زورمان هه ز ده كرد كه قسه له گه ل درواسيكا ماندا بكه ين و بياناسين. به لام يه كه م گفتوگو ي روحيان له گه ل يه كيک له درواسيكا مانان به ناوى «توم» زور باش نه بوو. روژيكيان منى له هه وشه كه ماندا بينى و هات و سه ريكي ليدام. به ده ستيكى په رداخيک شه ربه تى هه لگرتبوو و له ده سته كه ي ديكه شي دا جگه ره هه بوو. خه ريكي گفتوگو بووين و باسى نهو هى كرد كه هه وشه كه ي نه وان زور گه و ره تر و جوانته ر. ئينجا ده يقد، كوره شه ش سالانه كه م خوى خسته نيو قسه كاني ئيمه و به روخساريكى گرژ و ده ست له كه مهر، گوتى: «جگه ره كيشان مه ترسي داره، ده بيت ته ركى بكه يت. له گه ل عيسا قسه بكه، نهو يارمه تيت ده دات ته ركى بكه يت».

من هيج قسه يه كه م بو نه گوترا و به بزهيه كه وه بيده ننگ راوه ستام و له دلى خو مه وه گوتم: «هه ر نهو هه مان كه م بوو، نهو هه له كو پوه هات؟ له وانه يه ئيستايان و ابيت كه ئيمه كو مه ليك توندره وى ئاينين كه هيج ئيشكيان نييه جگه له قسه كردن له سه ر درواسي خراپه كانمان». پورى ده يقد، كه ناوى ليندايه و تازه باوهرى هينابوو، بريارى دابوو واز له جگه ره كيشان به نيټ، وه ده يقد نوټيژى بو كردبوو كه واز له جگه ره به نيټ.

توم جگه ره كه ي فريدا و خوى نرم كرده وه و به پي كه نينه وه ده ستي خسته سه ر شانى ده يقدى كورم. «ده زانى چييه ده يقد؟ له وانه يه تو راست بكه يت. له وانه يه تو راست بكه يت».

چ وه لام يكي جوان و مهردانه! نه مه بووه هو ي نهو هى كه به سه ر ديد و پروانگه م به رامبه ر نهو دا بجمه وه. وه هه ستم به وه كرد كه ده بيت تو به بكه م و توم به وه جوړه كه هه يه بينيم. قسه كاني ده يقد جوان نه بوون، به لام له بيده ننگى و ناچالاييه كه ي من باشت ر بوو. وه دواتر په يوه ندييه كى باشم له گه لي دا دروست كرد، كه گومانم هه يه

به بن گۆرینی بۆچوونم بهرامبهری بکرا با ئه و په یوه ندییه دروست بیت.

کاتیک پۆلس ده لیت که ده بیت به چاوی مه سیحه وه ته ماشای خه لکی بکهین، مه بهستی ئه وه یه که به چاوی ئینجیل ته ماشا بکهین. به و شیوه یه خه لکی به بوونه وهریکی جوان و به هادار ده بینین که له سه ر وینه ی خودا دروست کراون. هه ریه ک له ئیمه نیشانه ی خودای هه لگرتووه. له بهر ئه وه یه که باوه پداران پێیان وایه هه موو مروقه کان خاوه نی شکۆ و به ها و نرخ ی تایهت به خۆیانن.

هاوکات درک به وهش ده کهین که هه موو که سیک گونا بهاره و له خودا جودا بووه ته وه. هه موو که سیک وینه ی خودای شیواندوو و شیوه ی نه شیایوی پێ به خشیوه. وه هه ر له بهر ئه وه یه که باوه پداران ئاشقی مروقه کانیش نین.

به لام له که لتوری مزگینداندا، ئیمه ئاگاداری ئه وه یین که خه لکی ده توانن بن به چی: به دیه پترایکی نووی به یه کبوون له گه ل مه سیح، نوپیه وه و چاکبووه وه به هیزی خودا (دووهم کۆرنسووس ۵: ۱۷). من هه ز ده که م له گه ل ئه و باوه پدارانه دا بم که هه لگری وینه ی خودان. هه ز ده که م له گه ل ئه و باوه پدارانه دا هه لسوکه وت بکه م که ده زانن خه لکی له خودا جودا بوونه ته وه. له هه مووی گرنگتر، تامه زرۆی که لتوریکم که له بییری بیت خه لکی به هووی مزگینییه وه ده توانن بن به چی.

۵. که لتوریک که هه موومان له ده وری یه کتر کۆ ده کاته وه

«سوپاسی خودا ده که م، هه ر کاتیک یادتان بکه م. هه میسه له هه موو پارانه وه کانم به خۆشییه وه بۆ هه مووتان داوا ده که م، چونکه له یه که م رۆژه وه هه تا ئیستا به شداریتان له خزمه تی ئینجیلدا کردوو» (فیلیپی ۱: ۳-۵).

پۆلس نامه ی بۆ کلێسای فیلیپی نووسیوه و باسی ئه وه ده کات که چه نده سوپاسگوزاره به هووی ئه وه ی له گه ل ئه وان به شدار ی له خزمه تی ئینجیلدا کردوو. ئه مه وینه ی که لتوری مزگیندانه. هه موویان له ده وری یه ک کۆبوونه ته وه و مزگینی ده دن. هه مووان به شدارن.

کاتیک راهیئانم به تیمی تۆپی پێی کوره پینج سالانه که م ده کرد، له ده وری یه کتر کۆ ده بووینه وه (به راستی شیرین بوون)، ئینجا ده مپرسی: «کوپرینه، کاتیک تیمه که ی دیکه تۆپه که یان پێیه، کامه تان به رگری ده که ن؟» ئه وانیش به ده نگ ی به رز هاواریان

ده كرد و ده يانگوت: «هه موومان!» ئينجا ده پرسى: «ئەى باشە، كاتىك تۆپ لاي ئيمەيه، كامەتان هيرش دەبات؟» ئەوانيش بە هەمان شپۆه دەيانگوت: «هه موومان!» يىگومان كاتىك دەهاته سەر ياربيە راستەقينه كه، جيبە جىكردى ئه و بابەتە له گەل مندالانى پينج سالانه دا هه نديك سه خته.

مزگيندائيش وه كو ئەويه. به لام نامانجى ههردوو كيان يه ك شته: هه مووان به يه ك ئاراسته ههنگاو بنين.

له كه لتورى مزگيندانا، ده زانين كه ده بيت هه موو كه سيك به شدارى بكات. ئايا هه تا ئيستا گويت لى بووه كه سيك بلت من له مزگيندانا به هه رم نيه، وه كو ئەوهى كه به هوى ئەوه وه ئيدى پيوست نه كات مزگينى بدات؟ ئەوه شپۆزى بيركردنه وهى مندالى باخچهى ساوايانه. هه موو باوهرداران داوايان ليكراوه به پيى دلسۆزى مزگينى بدن، نه ك به پيى به هه ره و توانا (مه تا ۲۸: ۱۹).

من هه ز ده كه م له چوارچيويه كليسايه كدا مزگينى بدهم كه له وه تيبگات خه ريكى چيم و له گەلم بيت و هاو كاريم بكات. له كه لتور يكي له و چه شنه دا، كاتىك هاو رپيه ك ده به مه كليسا، خه لكى ديكه پيان وا نيه كه ئەو كه سه باوهرداره. تووشى شو ك نابن، ئەگه ر بلتم: «ئەم هاو رپيه م ناوى «بۆب» ه، وه سه رقالى ليكو ئينه وه و تويزينه وه يه له سه ر مه سيحييه ت و هيشتا باوه رى نه هيناوه. ئەوان نه ك ته نها سه رسام نابن، به لكو به م جوژه وه لام ده دهنه وه: «زۆر خو شحالم كه ليره ده تبينم. مينش دوو سال له مه و پيش وه كو تو وابووم، زۆر هه ز ده كه م بيروبو چوونت بزاتم. پيم بلن، هه تا ئيستا چۆن له بابەتە كه ده روانيت؟»

تامه زرۆى كليسايه كم كه هه مووان ده ست له ناو ده ست به ره و نامانجى شايه تيدان بو مه سيح كار ده كه ين.

6. كه لتور يك كه تيبدا خه لكى يه كترى فير ده كه ن

«مه سيح وه ك په ره وردگار له دلتاندا ته رخان بكن، هه رده م ئاماده بن بو وه لامدانه وهى پرسيارى هه ر يه كيك سه باره ت به م هيوايه ي له ئيوه دايه، به لام به دلنهرمى و رپزه وه» (يه كه م په ترۆس ۳: ۱۵).

«به‌دوای ئه‌و فیژکردنه دروسته بکه‌وه که له منت بیستووه، بیکه سه‌رمه‌شقی ژیانته، له‌گه‌ل ئه‌و باوهر و خوشه‌ویستییه‌ی که له یه‌کبوون له‌گه‌ل عیسا‌ی مه‌سیحدا هه‌یه» (دووهم تیمۆساوس ۱: ۱۳).

په‌ترۆس پڕنماییمان ده‌کات که ئاماده‌ بین وه‌لامی پرسیا‌ری هه‌ر که‌سیک بده‌ینه‌وه سه‌باره‌ت به‌و ئومێده‌ی که له ده‌رووماندا‌یه. بۆ ئه‌وه‌ی بتوانین ئه‌و کاره‌ بکه‌ین پپووستمان به‌ راهینانی پپووست هه‌یه، که دواتر ده‌بیت ئه‌و راهینانه‌ به‌ کردار ئه‌نجام بده‌ین. له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که پۆلس وه‌بیر تیمۆساوس ده‌هینتیه‌وه ئه‌و شتانه جیبه‌جی بکات که ئه‌و فیژی کردووه.

من ئاماده‌م وتارییژه به‌ناوبانگه‌کان، موسیقا‌ پر له‌ پروناکییه‌کان و شانۆ قه‌ره‌بالغه‌کان بگۆرمه‌وه به‌ که‌لتوریکی مزگیندان که تیدا‌ خه‌لکی رابه‌یژین بۆ ئه‌وه‌ی بتوانن رابه‌رایه‌تی خویندنی کتیبی پیروژ بکه‌ن له‌گه‌ل که‌سانی بی باوهردا؛ به‌ جوړیک که ئینجیلی مه‌رقۆس بخوینن، ئاماژه به‌ یامی مزگینیی سپاره‌که بکه‌ن، وه هانی ئه‌و که‌سه بدن به‌پیی ئه‌و راستییه‌ی که له کتیبی پیروژدا خویندوو‌یه‌تی و فیژی بووه، باوهر به‌ مه‌سیح به‌ییت.

له‌ که‌لتوری مزگیندانا، ئه‌ندامه‌کان یه‌کتری فیژی ئه‌و شتانه ده‌که‌ن که له به‌شه‌کانی دیکه‌دا با‌سمان کردن: مزگیندان چیه، مزگینیی مه‌سیح چیه، وه گۆپینی راسته‌قینه‌ به‌پیی کتیبی پیروژ چیه. وه یه‌کتری فیژی چۆنیه‌تی مزگیندان ده‌که‌ین. ئینجا دیسان هه‌موو ئه‌وانه ده‌که‌ینه‌وه، چونکه ده‌زانین به‌رده‌وام ده‌بیت ببووژینه‌وه. له‌ که‌لتوری مزگیندانا، خه‌لکی به‌ وریارییه‌وه یه‌کتری فیژی ده‌که‌ن که چۆن باوهره‌که‌یان به‌پیی کتیبی پیروژ بلا‌و بکه‌نه‌وه.

۷. که‌لتوریکی که‌ مزگیندان ده‌کاته‌ نمونه‌ و مۆدیل

«ئه‌وه‌ی له‌به‌رده‌م چه‌ندین شایه‌تدا له‌ منت بیستووه، به‌ خه‌لکی دلسۆزی بسپیژه که لپهاتوو بن بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لکی دیکه‌ش فیژبکه‌ن» (دووهم تیمۆساوس ۲: ۲).

ئه‌گه‌ر به‌ دروستی لپی تیبگه‌ین و بتوانین مامه‌له‌ی له‌گه‌ل بکه‌ین، یه‌کیک له‌ شته‌ جوانه‌کانی که‌لتوری مزگیندان ئه‌وه‌یه که زۆربه‌ی کات باوهرداره‌ نوویه‌کان له‌ باوهرداره‌ پینگه‌یشتوو و کۆنه‌کان گه‌رموگور و چالاکترن. به‌لام ده‌بیت بزاین که

باوه‌پدارانی پینگه‌یشتوو خاوه‌نی به‌رچا‌وروونی و داناییگه‌لیکن که باوه‌پدارانی نوئی پیوستیان پییه‌تی.

ئیستا که من سه‌رقالی نووسینی ئەم کتیبەم، «لیان» ی هاوسەرم لەسەر قەنەفە‌که‌ی به‌رام‌به‌رم دانیش‌توو و سه‌رقالی خوئاماده‌کردنه‌ بو کۆبوونه‌وه‌که‌ دوانیوه‌پوئی له‌گه‌ل «رائوس و سامانتی». لیان له‌گه‌ل ئەو دوو خاتوونه‌دا به‌ وردی په‌رتووکی «پروونکردنه‌وه‌ی باوه‌ری مه‌سیحیه‌ت»^۹ ده‌خوینن. رائوس باوه‌پداریکی نوئییه‌؛ زۆر دلخۆشه‌ به‌ باوه‌ره‌ نوئیکه‌ی و مزگیندانی په‌یامی مه‌سیح. رائوس و سامانتی پیکه‌وه‌ کار ده‌که‌ن و زۆر لایه‌نی هاوبه‌شیان هه‌یه‌، چونکه‌ هه‌ردووکیان له‌ ولاتی سریلانکا و له‌ یه‌ک شاره‌وه‌ هاتوون. باوکی سامانتی بووداییه‌ و دایکی کاتولیکه‌، وه‌ هاوسه‌ره‌که‌شی موسلمانه‌. ئەمه‌ شتیکی باو و ئاساییه‌ له‌ دوه‌ی، ئیمارات. کاتیک رائوس مزگینی داوه‌ته‌ سامانتی، ئەویش پیی گوتوو که‌ ده‌یه‌ویت زیاتر له‌باره‌ی مه‌سیحیه‌ته‌وه‌ بزانی‌ت. رائوس به‌ جوانی ئاگاداری ئەو پراستییه‌یه‌ که‌ عیسا ژایانی ئەوی له‌ چنگی گونا‌ه‌ کړیوه‌ته‌وه‌، به‌لام‌ که‌ دیته‌ سه‌ر باسی روونکردنه‌وه‌ی باوه‌ره‌که‌ی، بیگومان پیوستی به‌ هه‌ندیک یارمه‌تی ده‌ییت، به‌ تاییه‌تی له‌ حاله‌تیکی تاییه‌تی وه‌کو سامانتیدا. بۆیه‌ رائوس کاریکی دروستی کردوو که‌ سامانتی هیناوه‌ بۆ لای لیان.

لیان له‌ لایه‌کی دیکه‌وه‌، مزگینده‌ریکه‌ به‌ زانیاری و به‌رچا‌وروونییه‌کی زۆر و ده‌وله‌مه‌نده‌وه‌، به‌لام‌ زۆربه‌ی هاو‌پیکانی باوه‌پداری پینگه‌یشتوو و به‌ ته‌مه‌نن. لیان دلخۆش و شاد بوو که‌ ده‌توانی‌ت له‌گه‌ل که‌سیکی وه‌کو سامانتی قسه‌ ده‌کات. وه‌ سامانتی پیوستی به‌ عیسا بوو!

ئەو سێ که‌سه‌ نموونه‌یه‌کی زۆر جوانه‌ ده‌ربه‌اری ئەوه‌ی که‌ له‌ که‌لتوری مزگیندانا‌چی رووده‌دات. لیان رابه‌رایه‌تی روونکردنه‌وه‌ی ده‌قه‌که‌ ده‌کات. رائوس به‌هۆی به‌شداربوونی له‌و خوله‌ و په‌ره‌دان به‌ هاو‌پیه‌تییه‌که‌ی له‌گه‌ل سامانتی، فی‌ری ئەوه‌ ده‌ییت که‌ چون‌ مزگینی بدات و باوه‌ره‌که‌ی بلاو بکاته‌وه‌. وه‌ پشتوان به‌ مه‌سیح، سامانتی گوئی له‌ په‌یامی مه‌سیح ده‌گری‌ت و باوه‌ر به‌ په‌یامه‌ مه‌زنه‌که‌ی ده‌هینیت. له‌ که‌لتوری مزگیندانا‌دا، خه‌لکی مزگیندان ده‌که‌نه‌ نموونه‌ و مۆدیل بۆ یه‌کتر.

a Christianity Explained, Share the Christian message one to one from the Gospel of Mark, Michael Bennett, 1st edition, 2004

۸. که لتوریڭ که پړز له و که سانه ده گړت که باوهره که یان بلا و ده که نه وه

«هیوادارم به یارمه تی عیسی خاوه ن شکو بتوانم زوو تیمۆساوس بنیرم بو لاتان، تاکو به زاینی هه و آلتان منیش دلخوش بم، چونکه که سم نییه وه ک ئه و به دلسۆزی بایه خ به کاروبارتان بدات، له بهر ئه وه ی هه موویان به دوای به رژه وه ندی خو یاندا ده که پړین، نه ک هی عیسی مه سیح. به لام ئیوه ئاگاداری شاره زایی تیمۆساوسن، چونکه هه روه ک چو ن مندال له گه ل باوکیدا خزمه ت ده کات، ئه ویش به هه مان شیوه له گه ل من خزمه تی له مزگینیدان کردوو» (فیلیپی ۲: ۱۹-۲۲).

زۆرم به لاوه خو شه که ده بینم پۆلس به م شیوه یه پړز له کار و خزمه تی مزگینیدانی تیمۆساوس ده گړت. به هه مان شیوه، جو ن که قه شه ی کلێسایه کی دیکه یه له م شاره ی ئیمه دا، به رده وام کو بوونه وه یه کی تایه ت پړکده خات و داوا له و که سانه ده کات که چیرۆکی مزگینیدانه کانی خو یان بگپرنه وه. پاشان، داوا له که سی ک ده که ن که نوێژ و نزیان بو بکه ن.

ئه م جو ره پړزگرتنه له هه ول و ماندوو بوونه کانی مزگینیدان ساده یه و کاتیکی زۆری ناوێت، به لام کاریگه ری و گرنگیه کی زۆری هه یه له بنیادنانی که لتوری مزگینیداندا. به راستی مایه ی بیهیواییه که ده بینیت کلێسایه ک زیاتر له مزگینیدان، بایه خ به باخچه ی ساوایان ده دات.

تاهه زۆری ئه وه م که له کلێسایه کدا بم که مزگینیده ران وه کو پاله وان ناوزه ده کری ن. ته نانه ت ئه گه ر مزگینیدان نه بیته هۆی گو پړینی باوه ری که سانی دیکه، ئه وا هیشتا مزگینیدانیکی شکسته خوار دوو باشته ره له مزگینی نه دان.

۹. که لتوریڭ که ده زانی ت چو ن ژیا نی نو ی پشتراست بکاته وه و به رزی بزخنی ت

«کاتیکی نوێژتان بو ده که ین هه رده م سوپاسی خودا، باوکی عیسی مه سیحی خاوه ن شکۆمان ده که ین، چونکه هه والی باوه ری ئیوه مان به عیسی مه سیح پیگه یشت له گه ل ئه و خو شه ویستییه ی بو هه موو گه لی پیرۆزی خودا هه تانه. وه ک له ئه په فراسی هاوکاری خو شه ویستمان فیربوون، که له پیناوتاندا خزمه تکار یکی دلسۆزه بو مه سیح» (کۆلۆسی ۱: ۳-۴، ۷).

پۆلس ده یزانی که چو ن باوه رداره نو ییه کان پشتراست بکاته وه. دلخوشی خو ی

به هۆی باوه پهینانیان دهرده خست، به لام سه رنجی خوئی و نه وانیشی له سهر مه سیح پارگرتوو. به شیوهیه کی نه شیواو به رزی نه کردنه وه، به لام پشتگویشی نه خستن. که لتوری مزگیندان به شیوهیه کی دروست ژیانی نوئی پشراست ده کاته وه و دلخووشی خوئی دهرده پریئت.

«رؤب» دوی زنجیرهیه که له کوپوونه وهی به قوتایوون له گه ل مارک دیقه ر، بریاری دا که واز له بیواوه پری بهینیت و مارکی له وه ئاگادار کرده وه که بوو ته باوه پرداری مه سیح. مارک لیی پرسی: «رؤب، مه به ستت چییه؟» رۆیش ئینجیلی پروون کرده وه و باسی نه وهی کرد که چون تۆبه ی کردوو و وازی له ژیا نه کوئه که ی هیئاوه و به ته وای متمانه وه باوه پری به عیسا هیئاوه.

ئینجا مارک گوتی: «براکه م، به پیی قسه کانی خوئ، من هاو پام که تۆ باوه پرت هیئاوه. ئیستاش با نوئز بکه ین». دوی نوئز و نزا کردن، مارک گوتی: «تۆ له وه تیده گیت که نشانهی گوپینی راسته قینه نوئز و نزا نییه، به لکو په یوه ندییه کی دورودریزه له گه ل عیسا ی مه سیح. بۆیه هه رچه نده باوه پم وایه که تۆ ها تووی بۆ لای مه سیح، به لام به پیی تیه پبوونی کات ده زانین چون ده بیئت».

وه لامه که ی مارک هونوهی نه و شته یه که من پیی ده لیم «هه لیلویا!» وه نه وهی که گوتی «به پیی تیه پبوونی کات ده زانین...» زۆر جوانه. ئیمه ده لاین هه لیلویا چونکه گوپینی راسته قینه باشتین شته که ده کریت به سهر که سیکدا بیئت. ئیمه ده لاین «با بزاین به پیی تیه پبوونی کات چون ده بیئت» چونکه ده زانین گوپین ده کریت رووکه ش بیئت، ته نانه ت نه گه ر به مه به ستیشه وه نه بیئت. باشتین پشکنین، سی ره هندی هه یه: تیگه یشتنیکی باش له مزگینیی مه سیح، ژیا نیکی گوپرا، وه په یوه ندییه کی قوول و دورودریزه له گه ل مه سیح.

مارک گوپینه که ی رۆبی به نهینی نه هیشته وه، به لام وه کو نه ستیره یه کی ناوداریش به رزی نه کرده وه. له کاتی له ئاوه لکیشانیدا، به جوانی باسی نه وهی کرد که چون باوه پری هیئاوه. به لام ناخووشی و تاقیکردنه وهی له ریگا بوو، وه چونیتی زالبوومان به سه رباندا زۆر گرنگتره له هه ر چیرۆکیکی چونیه تی باوه پهینان.

له هه ر که لتوریکی مزگینیداندا، باوه پرداران ده زانن چون له گه ل نه و که سانه دا بجوولینه وه که تازه باوه پریان هیئاوه.

۱۰. که لتوریڤ که خزمهت ده کهن له کاتیکدا ده زانن مه ترسیداره

«خوشکان، بریایان، ئیستا ده مه وۆ بزنانن ئه وهی به سه رم هات په یامی ئینجیلی زیاتر به ره و پيش برد، ته نانهت هه موو پاسه وانانی کۆشکی ئیمپراتۆر و هه موو لایه ک بۆیان ده رکه وت که من له پیناوی مه سیحدا کۆت و به ند کراوم» (فیلیپی ۱: ۱۲-۱۳). کار و خزمه ته که ی پۆلس به راده یه ک مه ترسیدار بوو که به هۆیه وه خرایه زیندان. هه روه ها من له شوپینیکدا ده ژیم که که سانیک ده ناسم به هۆی ئه وه ی وه کو باوه رداریک ی دلسۆزی مه سیح ده ژین، خراونه ته زیندانه وه.

وه ک چۆن له (دووه م کۆرنسۆس ۱۰: ۵) ده بینین، پۆلس ژیان ی باوه ردارانی وه کو جه نگیگ دژی ئه و بیروبوچوونانه ده بینیت که دژی خودان: «هه موو به لگه یه ک و هه ر شتیک که بۆ به ره له ستی زانیاری خودا ده ربکه ویت له ناوی ده به یین، هه موو بیریکیش بۆ گوپراه لئ ی مه سیح به دیل ده گرین». ئه مه شتیک ی مه ترسیداره؛ جیهان نایه ویت که بیروبوچوونیان رووبه پرووی ئالنگار بکریته وه. ئایا ئاماده یین مزگینیه کی مه ترسیداری له م شیوه یه بده یین؟ من تامه زرۆی که لتوریڤکی مزگینیدانم که له و لایه نه وه مه ترسیداره که رووبه پرووی که لتور ده بیته وه. ئه مه ش زۆرتر واتای ئه وه ده گه یه نیت که به لمانه وه گرنگ نییه خه لکی چۆن بیرمان لئ ده کاته وه.

کلێسای ده روازه ی ئومید له شاری پۆرتله ند له ویلایه تی ئوریگنی ئه مریکا، هه ولی ته وای داوه که مزگینی بداته په هاخوازه کان. ته نانهت بریاریان داوه که کۆبوونه وه ی ئیوارانی یه ک شه مه به نه پارکیکی نزیک ی خۆیان. خزمه تیک ی ئاسایی بوو، به لام له هه وای ئازادا ئه نجام درا. رووبه پرووی گالته جار ی و رق بوونه وه، ته نانهت ژنیک به شی سه ره وه ی خۆی پروت کرده وه بۆ ئه وه ی ئاژاوه و پشیوی بنیته وه. به لام زۆر که س که درکیان به خۆشه ویستی و میهره بان ی کلێساکه کرد، چوونه پال ئه وان.

که سانی دیکه مه ترسی دیکه ده گرنه به ر. «جۆنا» ی هاو پریم گوتی: «من نازانم چۆن کتییی پیروژ بخوینم ئه گه ر لانی که م یه ک دوو هاو پریمی موسلمانان له گه ل نه بیت». ئیمه ش ده بیت هه موومان بیر بکه ینه وه ئاخۆ چۆن ده توانین له ئاستی خۆمانه وه هه ندیک کاری مه ترسیدار ئه نجام بده یین. شتیک ی پیکه نیناوی رووده دات کاتیک کاریکی مه ترسیدار ئه نجام ده دین: ئیمه له قه له مره و ی رۆحیدا ده بینه مه ترسیدار بۆ ئه وانیه که له دژی خودان.

پۆلس له نامه‌ی فیلیپۆسدا ده‌لێت که مزگینێی داوه‌ته پاسه‌وانانی کۆشکی ئیمپراتۆر (فیلیپی ۱: ۱۳). وه کاتیک له کۆتایی سیپاره‌که‌دا، سلاو ده‌گه‌یه‌نیت، ده‌لێت: «هه‌موو گه‌لی خودا که لێره‌ن سلاوتان لێده‌که‌ن، به‌ تایبه‌تی ئه‌وانه‌ی له‌ خانه‌واده‌ی قه‌یسه‌رن» (فیلیپی ۴: ۲۲). پروونه‌ که هه‌ندی‌ک له‌و پاسه‌وانانه‌ باوه‌ریان هه‌تاوه‌.

پۆلس خۆی خسته مه‌ترسییه‌وه، وه ئه‌و ژبانه مه‌ترسیداره بووه هۆی ئه‌وه‌ی که بخه‌ریته زیندانه‌وه. به‌لام هه‌میشه‌ چه‌زم له‌و بۆچوونه‌یه که پۆلس له‌ زیندانی پاسه‌واناندا نه‌بووه، به‌لکو ئه‌و پاسه‌وانانه له‌ زیندانی پۆلسدا بوون.

من تامه‌زرۆی کلێسایه‌کم که بێباوه‌ران بینن بێباوه‌رانی دیکه باوه‌ر به‌ مه‌سیح ده‌هینن، که ئه‌مه‌ش ده‌ریده‌خات ئیمه به‌شیکین له‌و که‌لتوره‌ مزگیندانه‌ی که چه‌زه‌ ده‌که‌ین کاری مه‌ترسیدار ئه‌نجام ده‌ین.

۱۱. که‌لتوریک که له‌وه تیده‌گات کلێسا هه‌لبژێردراوه و باشتین پێگه‌ی مزگیندانه

«پۆژانه به‌یه‌ک دڵ به‌رده‌وام له‌ چه‌وشه‌کانی په‌رستگا ده‌بوون، له‌ ماله‌کاندا نانیان له‌تده‌کرد، به‌ خۆشی و دلپاکیه‌وه پیکه‌وه نانیان ده‌خوارد، ستایشی خودایان ده‌کرد و له‌لای هه‌موو خه‌لک په‌سه‌ند بوون. مه‌سیحی خاوه‌ن شکۆش پۆژانه ئه‌وانه‌ی ده‌هینایه‌ پالیان که‌رزاریان ده‌بوو» (کرداری نێردراوان ۲: ۴۶-۴۷).

ده‌زانم که باسی ده‌ شتم کردووه، به‌لام یه‌ک دانه‌ی دیکه‌ش ماوه؛ دانه‌یه‌ک که هه‌ر ده‌ خاله‌که‌ی دیکه ده‌گرێته‌وه: من تامه‌زرۆی کلێسایه‌کم که له‌وه تیده‌گات ئه‌وه کلێسای خۆجیبیه که هه‌لبژێردراوه و باشتین پێگه‌ی مزگیندانه. تامه‌زرۆی کلێسایه‌کم که ئه‌ندامه‌کانی هه‌نده عیسایان خۆشده‌وێت که کاتیک به‌ شیوه‌یه‌کی ئاسایی خواجه‌رستی ده‌که‌ن، ده‌بنه‌ وینه‌ی مزگینیی مه‌سیح. تامه‌زرۆی کلێسایه‌کم که خۆی به‌ خۆشه‌ویستییه‌وه گری‌ ده‌دات نه‌ک خۆشگوزه‌رانی، وه به‌ کردار باوه‌ر و متمانه‌ی خۆی به‌ هه‌یز و توانای ئینجیل نیشان ده‌دات. تامه‌زرۆی کلێسایه‌کم که پزێکی زۆر له‌و که‌سانه ده‌گرێت که مزگینیی ده‌ده‌ن، وه پاله‌وانه‌کانی ئه‌و که‌سانه‌ن که ناوبانگیان به‌ مه‌به‌ستی مزگینیدان ده‌خه‌نه مه‌ترسییه‌وه.

تامه‌زرۆی که‌لتوریکێی مزگینیدانم که هه‌موو خوشک و بریایان له‌گه‌ڵ مندا سه‌رقالی جه‌نگی رۆحی بن؛ که‌لتوریک که واتای مزگینیدانم پێ ده‌گوتریت و منیش به‌ که‌سانی

دیکه ده لیم؛ کلّیسیایه ک که پابه ره کانی پابه رایه تی که سانی دیکه به ره و مه سیح بکه ن. کلّیسیایه کم ده ویت که بتوانیت ئاماژه به و که سانه ی بکه یت که ژیانان گوردراوه، کلّیسیایه ک که خه لکی هه ستنه وه و بلین: «کاتیک دوو سال له مه و پيش هاته ئه م کلّیسیایه، خودام نه ده ناسی، به لام ئیستا زور به باشی ده یناسم!» ئاره زووی ئه وه یه که بيمه به شیک له که لتوریکی مزگینیدانی له و چه شنه. دلنیم توش شتی وات ده ویت. پيشتر باسی ئه وه م کرد که به رای من به نامه و پرؤگرام باشتین یان بگره سه ره کیتین ریگه ی مزگینیدان نییه. به رای من زورترین مزگینی له نیو ئه و کلّیسا ته ندروسته دا ده دریت که خاوه نی که لتوریکی مزگینیدانه. ئه مه له وه زیاتر له خو ده گریت که لیره دا کو تایى پی بهینین؛ ئه رکی کلّیسا و ریگای مزگینیدان ده بنه باس و خواسی به شه کانی داها توو.

به شی سییه م

به یوه سترکردنی کلیسا له گه ل که لتور و فرههنگی مزگینیدا ندا

وهک پیشتر ئاماژه م پیکرد، ئه گهر تو به شیکیته له کلیسایه کی ته ندروست که خاوه نی که لتوریکی مزگینیدانه، ئه و تو به شیکیته له مه زترین ریگای مزگینیدان. چون ئه م بنه مایه له کلیسادا کار ده کات؟

کیشه کرده ییه کانی ئه م بیروکه یه وه لاره بنی؛ ئیمه باسی چه مکیکی زور قوولی رۆحی و ئینجیلی ده که ین. عیسا فرمووی: «به مه هه موو خه لک ده زانن که قوتابی من، ئه گهر خو شه ویستیتان بو یه کتری هه بیته» (یوحنه نا ۱۳: ۳۵). دوا ی ماویه ک، له هه مان کاتدا و له گه ل قوتابییه کانی نوپزی کرد که ته با و یه کگرتوو بن: «تا کو جیهان باوهر به نیته که تو منت ناردوو» (یوحنه نا ۱۷: ۲۰-۲۱). عیسا ده فرمویت ئه و خو شه ویستییه ی که له کلیسادا به رامبه ر یه کتر هه مانه، ده یسه لمیته که ئیمه به راستی گوړاوین و باوهرمان هیناوه. وه کاتیک له کلیسایه ک ده گرین، نیشانی جیهانی ده ده ین که عیسا کوری خودایه. خو شه ویستی قوتابیوومان دوویات ده کاته وه. یه کبوون خودابوونی مه سیح دوویات ده کاته وه. به راستی شایه تییه کی به هیزه!

چه ندین ده قی کتیبه پیروز هه ن که پینماییمان ده که ن و شکل و شیوه ده ده نه هه ول و تیکو شان ه کانه کانی تاییه ت به مزگینیدان، به لام ئه م نایه تانه وه کو به ردی بناغه وان چونکه نیشانمان ده ده ن که کلیسا ده بیته که لتوری مزگینیدان بیت. ده بیته ئه م ده قانه بو په روه رده کردنی منداله کامان به کار به یین!

پرسیار: چه کاریک پشتراستی ده کاته وه که ئیمه به راستی گوړاوین و باوهرمان هیناوه؟

وه لام: خو شو یستنی باوهردارانی دیکه.

پرسیار: چون نیشانی ده ده ین که عیسا کوری خودایه؟

وه لام: به یه کبوون له گه ل باوهردارانی دیکه.

کلیسای خوځیږی دهرخه ری مزگینیی مه سیحه

ئه گهر مزگینیی له خوځوویستی یه کتردا ببیننه وه، ئه واده بیته له کلیسایه کدا پروبدا ت که به خوځه ویستی وه په ایمانیان داوه کومه لیک باوه پرداری گهرموگور بن. ئه م خوځه ویستی ه شتیکی مه جازی نییه، به لکو خوځوویستیکی راسته قینه یه. چه ندین جار له بیباوه ره کاغان بیستوهه که کلیسا شوینیکی سهیر و سه مه ره یه، به لام ئه وهی که وای لیکردوون به شداری له کوبونه وه کانیاندا بکه ن ئه و خوځه ویستی ه بووه که له نیوان باوه پرداراندایه.

به لام مزگینیی ته نها له ریگه ی خوځه ویستی ئیمه وه نیشان نادریت. ئایا هه تا ئیستا بیرت له وه کردوه ته وه که خودا چه نده ری نیامیی ئینجیلی به کلیساره به ستووه ته وه که ئه گهر به دروستی جیبه جی بکرین، چه نده به باشی ده بیته هو ی مزگینیدان؟

بو به ده سته پنانی که لتوریکی مزگینیدانی ته ندروست، دووباره کلیسا رییک ناخه ینه وه بو ئه وهی له گه ل مزگینیداندا بگونجیت، به لکو ریگه به و شتانه ده دین که پی شوخت خودا له نیو کلیسادا ده سته به ری کردوون، مزگینیی بدنه و په یامی مه سیح رابگه یه نن. خودا مزگینیی له بیر نه کردوه کاتیک که کلیسای بنیاد ناوه. بو نمونه، له ئاوه لکیشان وینای مردن و ناشت و هه ستانه وهی مه سیح ده کات. نیشانی ده دات که چون مردنه که ی مردنی ئیمه یه و ژیانه که ی ژیانی ئیمه یه. شیوی په روه ردگار مردنی مه سیح راده گه یه نیت هه تا ئه و کاته ی ده گه ریته وه و هاغان ده دات که توبه بکه ین و تامی لیخو شبوون بکه ین. کاتیک نویژ و نزا ده که ین، راستی خودا راده گه یه نین. ئه و کاره مه زنانه ی که خودا له ریگه ی مزگینیی مه سیحه وه بو ی ئه نجام داوین به شیوه ی سرود و گورانی ده لیینه وه. هاوکاری مادی پی شکه ش کلیسا ده که ین بو ئه وهی په یامی ئینجیل په ره پی بدین و بلاوی بکه ینه وه. راگه یانندی وشه ی خودا مزگینیی مه سیح ده گه یه نیت به هه موو شوینیک.

له راستیدا راگه یانندی وشه ی خودا ئه و شته یه که کلیسای پیکه پناوه. کاتیک که کلیساکه پیکه ات، کلیسا ئه رکی به قوتابیکردنی له سه ر شان ده بیته، که دواتر ئه و قوتابییانه ده نیردرین بو ئه وهی برؤن و کلیسای دیکه دروست بکه ن. ئه م بازنه یه به و جوړه به رده وام بووه له و کاته وهی که عیسا به رز کراوته وه بو ئاسمان و به رده وامیش ده بیته هه تا ئه و کاته ی که ده گه ریته وه سه ر زه وی.

کلیسایہ کی راستہ قینہ

لہم دوایانہ دا لہ کلیسایہ کی باپتیسٹ بووم لہ شاری ٹوست لہ ویلایہ تی تیکساس. قہشہ ہوان داوای لہ کردم کہ سیمیناریک لہ سہر پھرہ پیدانی کہ لتوری مزگینیدان پیشکش بکہم. سیمینارہ کہم پیشکش کرد و ٹامادہ بووان پرساریان کرد. ٹینجا کہ سیک پرساری دہربارہی بابہ تیک کرد کہ کہس خوئی لہ قہرہی نہ دہدا: «زوریک لہ خہ لکی قیتنام ہاتوون و کومہ لگہ و ناوچہی تاییہت بہ خویمان دروست کردوہ کہ لہ دہوروبہرمانن، ئایا کلیسا چوں دہتوانیت مزگینیان بداتی؟»

لہ لایہ کہ وہ ٹہمہ پرساریکی زور جوان بوو. ٹہندامیکی کلیسا درکی بہ وہ کردوہ کہ شانازی و بہرپرساریہ تی ٹہوہی لہ سہرہ کہ مزگینی بداتہ ٹہو کہ سانہ، وہ دہرفہ تیک گونجاوی بو ٹہو کارہش دوزیوہ تہوہ. بہ لہم لہ لایہ کی دیکہوہ، شیوازی دہربرنی پرسیارہ کہ بہ جوریک بوو کہ وہ کو بلئی مزگینیدان ٹہرکی کلیسایہ، نہ ک ٹہو کہ سہی کہ سہرنجی دہرفہ تی مزگینیدانہ کہی داوہ.

بہ لہم کہ لتوری مزگینیدان لہ ریشہوہ کار دہکات نہ ک لہ سہرہوہ. واتہ، تاکہ کان دہ بیت مزگینی بدن و ہہموو شتیک نہ خہ نہ سہر دہستہی بہرپوہ بہری کلیسا. لہ کہ لتوری مزگینیداندا، خہ لکی لہوہ تیدہ گہن کہ گرنگترین ٹہرکی کلیسا ٹہوہیہ کہ بہ کلیسایہ مینتہوہ. پیشتر بینمان کہ کارہکانی کلیسا شایہ تی بو کلیسا کہ دہات. بہ دنیایہوہ کلیسا نوٹز دہکات و پشتگیری لہ مزگینیدان دہکات، بہ لہم ٹہرکی کلیسا بہرپوہ بردنی بہرنامہ و پروگرام نیہ. کلیسا دہ بیت کار لہ سہر کہ لتور و فہرہنگی مزگینیدان بکات. ٹہندامہ کان لہ کلیسا کانہوہ دہنیردرین بو ٹہوہی مزگینی بدن. لہوانیہ ٹہمہ ہہندی تاییہت و دیاریکراو بیت، بہ لہم زور گرنگہ. ٹہگہر بہ دروستی لہمہ تینہ گہیت، دہکریٹ کلیسا ویران بکہیت، یان لہ دہستہی بہرپوہ بہری کلیسا توورہ بیت.

بہم جوورہ وہ لہمی پرساری ٹہو خانہی نیو کلیسا کہم دایہوہ: «باشترین شت ٹہوہ نیہ کہ کلیسا بہرنامہ یہکی تاییہت بہ مزگینیدانی قیتنامیہ کان دہنیت، بہ لکو دہ بیت تو بیر لہوہ بکہیتہوہ کہ چوں دہتوانیت مزگینی بدہیت. پیشنیاری من بو تو ٹہوہیہ کہ شارہزای کہ لتوری قیتنامیہ کان بیت، بو نمونہ دہتوانیت فیری سلوکردن بہ زمانی قیتنامی بیت، خواردنہ کانیان تاقی بکہیتہوہ، وہ بزانیہ ٹہو

کیشانه چین که وه کو که مه نه ته وه لیره دا پروبه پروویان ده بیته وه. ئینجا بانگه‌یشتی نه وه که سانه بکه که ده بنه هاوړیت بو ته وهی بینه ماله وه بو لات، یان له گه لندا به شداری له خویندنی کتیبی پیروژدا بکه ن، یاخود بیانیه نه بو کلپسا. ئینجا له وانه یه هه ندیکتان بیر له وه بکه نه وه که برؤن و له نیو کومه لگه و گه ره که کانی نه واندان بژین بو ته وهی باشتر مزگینیان پی بدن.

نه وه خامه به وه لامه که م دلخوش نه بوو، به لام ئاسووده یه کی ته واو له روخساری قه شه هواندا به دی ده کرا و دلخوش بوو که به ته نها هه لنه ستام به ریڅخستنی به رنامه یه کی تایه ت به مزگینیدان.

ئینجا گوتم: «وه کاتیک هاوړی قیتنامیه که ت له گه ل خوت ده به یه بو کلپسا، هه موو که سیک هاوکاریت ده کات، واته هه مووان مزگینیی پی ده دن. نه وه که لتوری مزگینیدانه. بابته که ته نها نه وه نیه که به جوانی له گه لیدا هه لسوکه وت بکه یه ت، بیگومان هه ده بیته وا بیته، به لام ده بیته ناگایی نه وه ت هه بیته که نه مه ئیشی هه موومانه و پیکه وه هاوکارین. له کلپسای ته ندروستدا، سه ردانکه ران و میوانه کان مزگینیی و ئینجیل له هه موو کاروباره کاغاندا به دی ده که ن. له بهر نه وه یه که وشه ی خودا به گورانی و سرود ده لینه وه، نوپژ ده که ین و په یامی خودا راده گه یه نین. ده مانه ویته به شداربووان و میوانه کان له کاتی کوبونه وه و خزمه ته که دا گوپیان له په یامی مه سیح بیته. وه کاتیکیش ریپوره سمی له ناووه لکیشان یان نانله تکرده نه نجام ده ده ین، دیسان ده مانه ویته مزگینیی مه سیح بینن کاتیک که نه و کارانه روون ده که یه وه. کاتیک نه ندانه کان مزگینیی له ریگه ی هه لسوکه وت و ئاکاریانه وه نیشان ده دن، نه و مزگینیی لیمانه وه سه رچاوه ده گریته».

نه وه دیمه نی که لتوری مزگینیدانه به کردار. ده زانم هه ندیک سه خت و تونده؛ ته نانه ت پیشنیاری نه وه شم نه کرد که منداله کانیان له و قوتابخانانه دا ناوونوس بکه ن که منداله قیتنامیه کانی لیبه. ئیستا له وانه یه هه ندیک که س تومه تی نه وه بدنه پالم که من گرنگی به قیتنامیه کان ناده م، چونکه داوام له کلپسا نه کردوه که به رنامه یه کی مزگینیدانی تایه ت به وان ته رخان بکه ن. به لام من ده توانم بلیم که باشترین ریگه ی خزمه تکرده نی نه م کومه لگه یه و هه موو کومه لگه کانی دیکه نه وه یه که مزگینیان پی بده یه بو ته وهی باوهر به یینن. نه م نه رکه ش به باشترین شیوه له لایه ن

ئەو شايتانەى كلىساوه بەرپۆه دەبردېت كە خاوهنى كەلتورى مزگيندانن؛ وه ئەو ئەندامانەى كلىسا كە دەچن و لەگەل قىتنامييه كاندا دەبنە هاورپى بۆ ئەوهى دواتر بتوانن مزگينى مەسيحيان پى بدن. ئەمە شپۆزە زۆر كاريگەرترە لەوهى كە كلىسا لە رېگەى بەرنامەيه كى تايبەتەوه هەستيت بە دابەشكردنى جلوبەرگ و خوراك، يان دەرگا بە دەرگا هاوكارى پيشكەش بكات و قەرەبالغيه كى بەرچاو دروست بكات، يان هەر كاريكى ديكەى خىرخوازى كە كلىسا ئەنجامى دەدات.

روونه كە هەموو كلىساكان بە جورېك خاوهنى كەلتورى مزگيندانن. تەنانەت ئەو كلىساينەى كە مزگيندان رەت دەكەنەوه، خاوهنى كەلتورەكەن، بەلام كەلتورېك كە پشت بە كتيبى پيروژ نابەستيت. پرسيارەكە ئەوه نيبە ئاخو ئيمە كەلتورى مزگيندانمان هەيه يان نە؟ بەلكو ئەمە پرسيارەكەيه: «ئايا كەلتورى مزگيندانەكەمان تەندروسته يان نەخوش؟»

بەوپەرى بوپريهوه دەئيم كە هوكارى سەرەكى نەخوشبوونى كەلتورى مزگيندانى كلىساكان ناگەرپتەوه بۆ ترس يان رېگا و شپۆزى هەلەى مزگيندان، هەر چەندە ئەمانەش بى كاريگەرى نين، بەلكو دەگەرپتەوه بۆ ئەوهى كە ئيمە لە كلىسا تيناگەين.

يهك دوو پله لادان له نيشانهكە دوورمان دەخاتەوه

يهك كە لە هوکارانەى كە وای كەردبوو زۆر دلخوش بىم كاتېك كە گروپېك لە قوتابيينام لەگەل خوّم برد بۆ ولاتى كينيا، ئەوه بوو كە لەگەل فرۆكەوانېكى مزگيندەردا سەفەرمان كرد كە لە گەشتەكەماندا هاوكارمان بوو. ناوى ئەو فرۆكەوانە «پيت» بوو؛ ئەو پيش داھينانى جى پى ئيس فرۆكەوان بوو، ئەو كاتەى كە فرۆكەوان پشتى بە قىبلەئەمى سەر پانتۆلەكانيان دەبەست.

پيت قوتابيينامان دەباتە شوينىكى دوورەدەست بۆ ئەوهى هەستن بە ئەنجامدانى ئەركەكانيان. هەندىك كات جىگەى منيش دەبوووه بۆ ئەوهى لەگەليان برۆم. دواى ئەوهى كە قوتابيينامان دابەزاندى، من بوومە هاوكارى پيت. پيت فرۆكەكە دەفرىت، رېكى دەخات، ئينجا ئيشى قىبلەئەمەكە بە من دەسپيرت. ئەو كات من سوكانى فرۆكەكە وەرەگرم بەو دەشتەدا دەسوورپيمەوه و دۆلى «رافت» دەبرم و ئينجا دەورى كيوى كينياش دەدەمەوه. پيت زۆر دلخوش بوو بەوهى كە شوپنە ديار

و ناسراوه کانم نیشان بدات و منیش چِژم له و دیمه نه جوانه وهرده گرت. بهراستی خوښ بوو!

له پراستیدا فرین ئه وه نده سهخت نییه. ئه وه نیشته وه یه که سهخته، بویه پیت فرۆکه که ی نیشاندوه. ئیشی من ته نها ئه وه بوو که فرۆکه که به ئاسمانه وه بهیلمه وه و به ئاراسته ی قبیله نماکه بیفرینم. به گشتی به لای راستدا ده فریم و به زه حمهت زیاتر بهرز ده بوومه وه. ناوبه ناو پیت ته ماشای قبیله نماکه ی ده کرد و وا پیده چوو که دلخوښ نه بیت. دهستی له قبیله نماکه ده دا و ده یگوت: «تو له سه ر ریگه که لاتداوه». پیم و ابوو که هه ر هه ز ده کات په خنه م لئ بگریت، به لام گوتی: «ماک، تو نازانیت، به لام یه ک دوو پله لادان ده مانباته ولاتیکی دیکه».

پیت پراستی ده کرد، ئه گه ر ته ماشای نه خشه بکه ین ده بینن که ئه گه ر فرۆکه یه ک توو له سه ر ئاراسته ی خو ی لادات، چ کیشه یه کی گه وره ی لئ ده که وپته وه. وه هه مان شت بوو کلپساش پراسته.

کیشه ی پرساری ئه و خامه ی که له کاتی سیمیناره که دا لئی پرسیم ئه وه نه بوو که له مزگینیدان تینه گه یشتبوو؛ کیشه که ئه وه بوو که له کلپسا تینه گه یشتبوو. ئه و ته نها دوو پله لایدبوو، به لام ئه و دوو پله یه ئه و ی بردووو بو شوینیکی دیکه. تیگه یشتن له کلپسا و ده کات ئاراسته ی دروستی مزگینیدان بزاینن. که واته یه که م جار ده بیت بیر له کلپسا بکه ینه وه، پاشان بیر له وه بکه ینه وه که چ شتیک ده بیته هو ی ته ندروستبوونی.

پیناسه کردنی کلپسا

بیهینه پیش چاوی خو ت که له نیو مارکی تیکدا سه رقالی شت کرینی و له و کاته دا که سیک به قه له م و کاغه زه وه دپته لات و پیت ده لیت: «بیزه حمهت پیناسه ی کلپسام بو بکه». ئایا وه لامی ده ده یته وه؟ ئه ی ئه گه ر ئه م پرسیا ره شت لئ بکات: «پیکه اته پیویست و گرنگه کانی کلپسا کامانه ن؟» گیر ده که ییت و ناتوانیت وه لامی بده یته وه؟ ئه گه ر وا بیت، ئه و ته نها تو نیت. ئه وه ده یان ساله سه ردانی مزگینیده رانی زوریک له ولاتانی جیهان ده که م. زوریک له م که سانه به خو یان ده لئین «بیناندنه ر و چینه ری کلپسا». ئه وان که سانیکی زور باش و دل سوژن، به لام هه میشه سه رم سو ر ده میبیت

لهوهی که ژماره یه کی زور که میان ده توانن به پپی کتیبی پیروز پیناسه ی کلپسا بکه ن. کاتیک پیناسه ی کلپسام بو ده که ن، پیناسه که یان پشت به هه ست و ستراتیژی مروفانه ی خویمان ده به ستیت.

من هه زم له کلپسای (کردار ۲۹) یه؛ خوژگه کلپسای زیاتری له و چه شنه مان هه بووایه. به لام به داخوه ئه وه ی که له زوربه ی شوپنه کانی ئه م جیهانه هه مانه، کلپسای (کردار ۲۹)^a نییه، به لکو ئه وه یه که من به کلپساکانی (رابه ران ۲۲) ناوزه دی ده که م: کلپساگه لپک که ئه وه ئه نجام ده ده ن که خویمان پییان باشه (رابه ران ۲۱: ۲۵). له جیگه ی ئه و کلپسایانه، ئیمه پیوسته مان به کلپساگه لپکه که ره گ و رپشه یان به قوولی له کتیبی پیروزدا دا کووتا بیت.

جاریکیان له گه ل مزگینیده ری کدا بووم که رابه رایه تی کومه له که سیکی ده کرد ده یانوسیت کلپسایه ک له روسیا دامه زرینن. ئه و باوه ردار و برابه کی نازیزی منه. ئه و خو ی به ته واوی بو خزمه تی په یامی مه سیح ته رخان کردوو. ئه و خاوه نی دلپکی خزمه تکارانه و خو نه ویستیا نه یه. هه روه ها ئه و له و جو ره رابه رانه یه که کاریگه ری راسته و خو ی له سه ر ئه و که سانه هه یه که له گه لی کار ده که ن. زور دلخوش بووم کاتیک پی پی گوتم که خودا بانگی کردوو بو ئه وه ی کلپسا بنیاد بنیت. به لام کاتیک له باره ی کلپساوه پرسیارم لئ کرد، وا ده رده که وت که نازانیت ده بیت به کام لادا پروات. ئینجا له کو تاییدا به بیزار بیه وه گو تی: «باشه، تو چون پیناسه ی کلپسا ده که یه ت؟»

منیش گوتم: «پیکهاته سه ره کیه کانی کلپسا له سی بابه تدا کورت ده کریته وه: کلپسا چیه، کلپسا چی ده کات، وه ئه رکی کلپسا چیه». ده ره نجامه که ی به جو ری ک بوو که هه تا نیوه شه و له سه ر کلپسا قسه مان کرد. به کورتی، ئه م شتانه م پئ گو ت. باوه ری مه سیحیه ت هه چ ناویکی بو ئه و باوه ردارانه نییه که ئه ندامی کلپسایه کی خو جیبی نین. بو باوه ردار کلپسا هه رگیز شتیکی خوازیاری نه بووه و نابیت.^b به لام

a (توری کردار ۲۹) خویمان بو بنیاتان و چاندنی کلپسا ته رخان کردوو. ناوی ئه م رپکخراوه له و راستیه وه هاتوو که سیپاره ی کرداری نیردراوان له ۲۸ به ش پیکدی ت. بویه (کردار ۲۹) ده کری ت وه کو ته واو که ری سیپاره ی کرداری نیردراوان چاوی لئ بکری ت له میژوو ی کلپسادا. http://en.wikipedia.org/wiki/Acts_29.
b بو زانیاری زیاتر له سه ر ئه ندامی تی کلپسا، پروانه ئه م سه رچاوه یه:

Jonathan Leeman, Church Membership: How the World Knows Who Represents Jesus (Wheaton: Crossway, 2012).

سەرەرای ئەوەی که کڵیسا پۆلێکی گرنگ له به قوتابییوونی ئیمەدا دەگیریت، بەلام زۆربەى ئەندامانى کڵیسا بۆچوونی جیاواز و هەمەچەشنيان دەربارەى کڵیسا هەیه، که زۆربەیان له گەڵ کتیبى پیرۆزدا ناگونجین.

به دنیاییهوه کڵیسا دهتوانیت ئازادانه زۆر شت ئەنجام بدات. کڵیساکان ئازادن لهوهی که بێنا دروست بکهن، یاخود له هۆلى گهورهدا کۆبوونهوه بکهن، دهتوانن لهسەر کورسى یان لهسەر زهوى دا بنیشن. ههروهها به پى وشهى خودا دهتوانن ستراتیژی و بهرنامهى تايه تیان بۆ هه ندىک له فه رمانه بهربلاوه کانى کتیبى پیرۆز هه بێت. ههروهها ئازادن لهوهی که گروهى مۆسیقاژهن و سرودبێژانیان هه بێت؛ پشتگیری کارى خێرخوازی بکهن؛ کۆبوونهى نوێژى تايهت به پیاوان ئەنجام بدەن؛ قوتابخانهى باوهرداران بهرپوه ببهن، یان گروهى و دهستهى بچووک دا بهرزرینن.

به لام پیکهاته گرنگه کان کامانهن، ئەو شتانهى که پيوست و زهروورین؟ ئەگەر هه موو شتیک دا به لایت، ئەو شتانه له کڵیسا دا کامانهن که نا کریت ساده یان کهم و بچووک بکری نه وه؟ به چه ندين شیوه، وه لامى ئەمه ئاسانه. بۆ نمونه، قوتابخانه له کڵیسا دا بهر، هیشتا خاوهنى کڵیساى. به لام ئەگەر وتارى بهردهوام له کڵیسا دا بهریت، ئەوا شتیک به ناوى کڵیسا نامینیت.

هه موو باوهردارىک پيوسته بزائیت که چ شتیک کڵیسا دهکات به کڵیسا. وه به پشتبهستن به کتیبى پیرۆز پیکهاته کانى کڵیسا شتیکى زۆر سادهیه، لانى کهم کاتیک که لهسەر کاغهز دهینووسین.

کڵیسا چیه

کڵیساى خۆجیبى کۆبوونهوهى باوهردارانى له ئاوه لکیشراو و له داى کبووه وهیه که به خۆشه و یستیه وه په یمانیان داوه بهردهوام له ژیر دهسه لاتى کتیبى پیرۆز و پیرانى کڵیسا دا کۆبینه وه بۆ ئەوهى خوا په رستى بکهن، بنه وینه یه کی روونى مزگینى مه سیح، وه له هه مووى گرنگتر خودا شکۆدار بکهن (یۆحه نا ۳: ۱-۸؛ ۱۳: ۳۴-۳۵؛ کردارى نێردراوان ۲: ۴۱؛ ۱۴: ۲۳؛ ئەفه سوۆس ۳: ۱۰؛ کۆلۆسى ۳: ۱۶؛ دووم تیمۆسوس ۳: ۱۶-۱۷؛ عیبرانییه کان ۱۰: ۲۴-۲۵).

کلیسا چی ده کات

کلیسا ده بیټ ته نها چهنډ کاریک ته نجام بدات بو ټه وهی بیټه کلیسا: خه لکی له خو شه ویستیان بو مزگینیی مه سیح به رده وام کو بینه وه بو ټه وهی گوئی له وشه ی خودا بگرن، گورانی پوچی بلین، نویژ بکه ن و هاوکاری مادی کلیسا بکه ن و پوپره سمی له ټاهه لکیشان و ناله تکرډن ته نجام بده ن. ټه ندامه کانی کلیسا، ټه وانه ی به خو شه ویستییه وه په یمانیان به یه کتر داوه، ده بیټ گرنگی به یه کتر بده ن (یه که م کورنسوس ۱۲: ۱۲-۲۶)، ته نانه ت له ریگه ی ټه نجامدانی ته میبکرنیی کلیساییه وه (مه تا ۱۶: ۱۵-۱۷).

ټه رکی کلیسا چیه

کلیسا پلانی گرنگی خودایه بو مزگینیدان له گه ل ټه رکیکی سه ره کی و گرنګ: برۆین، هه موو نه ته وه کان بکه ینه قوتابی، فیریان بکه ین فه رمانه کانی عیسا جیبه جی بکه ن، که دامه زرانډن و چانډنی کلیسا یه کیکه له وه فه رمانانه (مه تا ۲۸: ۱۸-۲۰). وه کو بینیتان ټه وه چهنډ دیپړیک بوو له سه ر کلیسا، که جیبه جی کړدنیا ن هه موو ژیانتی پیویسته. به لام ټه و پیناسه یه زوریک له پیناسه کانی دیکه ی رت کړده وه که خه لکی بو کلیسا له به رچاویان گرتبوو. کلیسا ته نها بینایه ک نییه، هه روه ها ته نها شوینی کو بوونه وهی کو مه لایه تی خه لک نییه. پیویستی به وه یه که کو مه له ی خو جییی باوه رداران په یوه ست بن به یه که وه و په یمان و به لینیکی خوشک و برایانه له نیوانیاندا هه بیټ. کلیسا بیباوه ران ناکاته ټه ندام، به لکو ته نها له ټاهه لکیشراوان وه کو ټه ندام قبول ده کات. کلیسا شوینی مامه له کړدن به هه لسوکه وت و کاری باش و خو شگوزهرانی نییه، به لکو کو بوونه وهی باوه ردارانه که هه موویان ملکه چی وشه ی خودان.

کلیسایه کی ته ندروست

پیناسه ی کلیسامان کړد، ټیستاش با باسی کلیسای ته ندروست بکه ین. گرنګه که بلیم ټه و نیشانانه ی سه ره وه باسی کلیسای ته واو و کامل ناکات، که له سه ر زه وی بوونی نییه. هه روه ها نامانه ویټ جیاوازی له نیوان کلیسای راسته قینه له گه ل کلیسای ساخته دا بکه ین. به لکو، ده مانه ویټ جیاوازی له نیوان ټه و کلیسا

راسته قینانه دا بکه یین که نه خوْشن له گه لْ ئه وانه ی که تهن دروستن. وه ده مانه ویت یارمه تی چاکبونه وه ی کلّیسا نه خوْشه کان بده یین.

به هوی ئه مانه ی خواره وه باوه ردار بنه ماکانی کلّیسا ی تهن دروست پشتگو ی ده خات:

- وتاری هاندان پیشکه ش ده کریت له جیگه ی وتاری وشه ی خودا. ئه گهر وتاره کاغمان ته نه باسی بیروبوچوونی باش یان ئه زموونکردنی ژیانیکی باش بکه ن - یان له وه خراپتر ئه گهر ته نه تیشک بخه نه سهر خوْشگوزهرانی - وه باسی وشه ی خودا نه که یین، ئه وا خه لکی له خودا و ریگاکانی خودا تیناگهن.
- گوْپینی باوه ر و باوه ره ینان ده کریت شتیکی ناروون و پیناسه نه کرا و تایهت بیت، واته، ئه وانه ی که باوه ردار نین پیمان ده گو تریت که باوه ردارن. به و شیوه یه، بیباوه ران ده بنه ئه ندامانی کلّیسا. که ئه مه پروویدا، کلّیسا ناتوانیت مزگینیدان به پیی کتییی پیرو ز پهیره و بکات.
- ئه ندامیتی وه کو شتیکی خوازیاری چاوی لی ده کریت. ئیدی که سیکمان خوْشناویت ئه گهر نه زانین کییه. ده بیت خوْم بو ناسینی ئه وان تهرخان بکه ن و ئه وان بو من.
- بیباوه ران پله ی به رزی به ریوه بردن له کلّیسا وه رده گرن. ئایا پیویست ده کات زیاتر له سهر ئه مه قسه بکه م؟ ئه مه به رده وام پرووده دات، به تاییه تی ئه و کلّیسیایانه ی که گو ی نادهن به ئه ندامبوونی باوه رداران.
- کاره سه خته کان ئه نجام نادرین. زوربه ی کات ناتوانین ئه و که سانه م خوْشبویت که خوْشمان لیان نایهت. وه ناتوانین ته میگردنی کلّیسیایی به سهر که سانی پیویستدا ئه نجام بده یین.

ههریه ک له م بابه تانه ی سهر وه له وانیه شتیکی گه وره نه بن، به لام ئه گهر کلّیسا تووشی ههریه ک له مانه بیت، ئه وا به ئاراسته ی پیچه وانه وه ده فریت. ئه م بابه تانه ده مانخه نه مه ترسییه وه، له بهر ئه وه ی هه ندیک کات که سانی نیاز باش ده بنه ریئماییکه ریکی کوپر و کلّیساکانی (رابه ران ۲۲) دروست ده که ن. وه بو ئه وه ی بابه ته که خراپتر بیت، کاتیک بناغه ی کلّیسا له ره ی تیکه وت و نه خوْش که وت، شکوی خودا ون ده بیت و داده بوْشریت. ئه وه ی که ده بیت له جیهاندا بیته شایه تیکی جوان بو مه سیح، له راستیدا ون ده بیت و له ناوده چیت.

دهبیت دهست لهسهر کیشهیهکی دیکه ی پرژد دابننن که دهبیته هوی نه خویشکەوتنی کلپسا و کاریگهری راستهوخوی لهسهر که لتوری مزگینیدان ههیه. ئه ویش ئه وهیه که باوهرداران جیاوازی نیوان گوپراهلی که سیی له مه پر مزگینیدان له گه ل ئه رکی کلپسا تیکه ل ده که ن.

له پیشینه ی که سیی، له پیشینه ی کلپسا، وه دابه شکردنی کارتۆنی دیاری

له که لتوری ته ندروستی مزگینیداندا، باوهرداران ده زانن که له پیشینه ی که سه کان و کلپسا جیاوازن. ئه وه ی که تو به تابه تی ئه نجامی ده دهیت، له وانیه بو کلپسا باشترین شت نه بیت. له بهر ئه م هوکاره بوو که وه لامیکی چاوه پراننه کراوم به و ژنه دایه وه که له سهر مزگینیدان به قیتنامیه کان پرسیری لی کردم.

ئه م نه ونه یه مه به سته که م پروون ده کاته وه: قه شه جاکي هاوپرپیه کی ئازیزی منه که له دوبه ی کار له گه ل کلپسای چینی ده کات. هاوکاریه کی زوری ئه و چینییه هه ژارانیه کردوه که بو ئیشکردن دین بو ئیمارات. جارێکیان پیش سالی نوی، هه ندیک که سی باشی پرژاوازی بریاریان دا که دیاری به سهر کریکاره کاندایه ش بکه ن. بیگومان ئه وه هیچ کیشه یه کی تیدا نییه و کاریکی جوانه. بویه ئه ندامانی کلپسای دوبه ی هه رکه سه و له ئاست خوویه وه شتیکی به خشی، له وانه سابون و تایید، بو ن، شان و هه ندیک که لوپه لی دیکه. ئه وانیه یان کرده نیو چه ندین کارتۆنی بچوک و ئاماده یان کرد. وه له گه ل ئه و که لوپه لانه دا ئاگاداریه کیان سه باره ت به کات و شوینی خزمه تی کلپساکه یان دانا و به جوانی پچایانه وه. بیگومان ئه وه ش هیچ کیشه یه کی تیدا نییه.

ئینجا کۆمه له که سانیکیان پاسپارد که ئه و کارتۆنانه کو بکه نه وه و بینیرن بو جاکي. کاتیک سهردانی جاکیم کرد، شوینی چوونه ژووره وه م نه بوو، چونکه هه موو شوینیک ته نرابوو به کارتۆنی دیاری.

با ئیستا بیر له بنه ماکانی کتیبی پیروژ بو مزگینیدان و کاریگه ریه کانی نه کهینه وه؛ با بیر له وه ش نه کهینه وه که ئه و پرژاوازییه ده وله مه ندانه چییان گوتوه کاتیک که شانیه ک یان سابوونیکیان بو ئه و کریکاره هه ژارانیه دابین کردوه. کیشه سه ره کییه که ئه وه یه که جاکي نهیده توانی وتاره که ی ئاماده بکات. نهیده توانی قسه له گه ل ئه و

که سانه دا بکات که هزبان ده کرد سه بارهت به عیسا گفتوگو بکهن. نهیده توانی به ئه رکه کهی خوئی هه ستیت و ئه ندامانی کلّیسا ته یار بکات بو ئه وهی ئه وانیش ئه رکه کانیاں جیبه جی بکهن، چونکه ئه ندامانی کلّیسا نه یانده زانی که ئه وه ئه رکی ئه وانه که ئه و دیاریانه دابهش بکهن و ریگه به جاکي بدهن ئه رکی قه شه به تی و وتاردان و نوژکردن له ئه ستو بگریت. باوه رداره کان ئه رکی خوئیان به ئه رکی کلّیسا زانیوه.

با بلین که کارتونی دیارییه کان زور سوودی هه بووه و خه لکی سه ردانی کلّیسا ی چینیاں کردوه. کاتیک که هاتوون، هه ز ده که یهت چ جوړه کلّیسا یه کیان بینییّت؟ کلّیسا یه کی ته ندروست که له کاتی راگه یانندی وشه ی خودا گوئیان له مزگینیی مه سیح بووه، وه ئه ندامه کان قوتابین و هه مووان ئاماده ی مزگینیدانن، وه مزگینیی مه سیح له ریپوره سمی له ئاوه له کیشان و نانه تکرندنا به دی ده که یهت؟ یا خود کلّیسا یه کی نه خووش که تیدا رابه ره کانی هه موو کاته کیان به دابه شکردنی کارتونی دیاریی به سه ر بردووه؟

ئه گه ر جاکي هه موو کاتی خوئی له دابه شکردنی دیاریدا به سه ر بات، وه هه لئه ستیت به ئه نجامدانی ئه رکه کهی خوئی که په روه رده کردن و بایه خدانه به کلّیسا یه کی ته ندروست، ئه و ریگه ده دات کلّیسا بیبه ره هم بیّت. ئه مه ته نها به سه ر جاکیدا جیبه جی نابیت، به لکو ئه مه بو هه ر رابه ر و پیریکی کلّیسا راسته. ئه ندامه کان نازادانه ده توانن چه ندین کار ته نجام بدهن، به لام ده بیّت ئاگاداری ئه وه بن که پشتگیری رابه ره کانیاں بکهن بو ئه وهی کلّیسا به ئاراسته یه کی دروستدا بهن.

باوه رداره نیاز باشه کانی دوبه ی جیاوازی نیوان به پرسیاریه تی کلّیسا و خوئیان نازانن. ئه وان پییان وابوو که ده بیّت کلّیسا وه کو خوئیان یارمه تی کریکاره کان بدات. به لام له کاتی جیبه جی کردنی ئه م ویست و خواسته یاندا، کلّیسا یان شیواند.

مموونه ی ئه م جوړه کیشه یه له (کرداری نیردراوان 6) دا هاتووه که ده بینین بیوه ژنه یونانییه کان له دابه شکردنی خوړاکدا پشتگوئی ده خرین. که سیک پیی وابوو که بیوه ژنه عیبرانییه کان به شه خوړاکی ئه وان وه رده گرن، چونکه ئه وان ئاشنا یه تییان له گه ل که سانی جوله که دا هه بوو که یونانییه کان نه یانبوو. هه رچوئیک بوویّت، ئه م بارودوخه پیویستی به چاره سه ر بوو. بویه، نیردراوان داویان له ئه ندامه خه مخوره کان

کرد که حهوت پیاوی خوداناس بو چاره‌سهری ئەو کیشەیه دیاری بکەن.

ئەو پیاوانە هەموویان یۆنانی بوون، کە بە ناوەکانیاندا روون و ئاشکرایە، بو ئەوێ هەموو جوړە گومانیکێ پەگەزپەرستی نەهێڵیت. بەلام سەرئەو ئەو بەدە کە بوچی نێردراوان بەم جوړە رووبەرئووی ئەو کیشەیه بوونەوه. گوئیان:

«باش نییە بویمان پراگەیانندی پەيامی خودا پشتگووی بخەین و خەریکی ئازوو قە دا بەشکردن بین. خوشک و بریایان، لەئێو خۆتاندا حەوت پیاو هەلبژێرن کە ناوبانگیان باش بێت و پەربن لە پڕۆحی پیرۆز و دانایی، تاکو لەسەر ئەم ئەرکە دایانبنیین. ئیمەش خۆمان تەرخان دەکەین بو نوێژکردن و بو خزمەتی پراگەیانندی پەيامی خودا.»

بوێه داوا لە ئەندامان کرا کە کیشە کە چاره‌سەر بکەن بو ئەوێ پارێزگاری لە ئەرکی سەرەکی پابەرەکان بکریت کە بریتی بوو لە نوێژکردن و خزمەتی پراگەیانندی پەيامی خودا.

ئەندامانی کلێسا دەبیت لەو کارە گەرنگانە تێگەیشتییت کە نێردراوان ئاماژەیان پیکردوو. سەرەرای ئەوێ کە زۆر کاری گەرنگ هەیه کە کلێسا دەتوانیت ئەنجامی بدات - لەوانە خزمەتکردنی بیوژنان - بەلام ناییت هیچ شتیک بێتە پێگەر لەبەردەم ئەرکە سەرەکییەکانی کلێسادا کە پراگەیانندی وشەیی خودایە. ئەندامان و قەشەکان دەبیت شان بە شانی یەکتەر بەرگری لە ئەرکی تاییەت و سەرەکی کلێسا بکەن.

چۆن کەلتوریکی تەندروستی مزگینیدان پەبوەندی بە کلێسایەکی تەندروستەوه دەکات

کەواتە کەلتوریکی تەندروستی مزگینیدان چۆن کار دەکات؟ ئەمەیی خوارەوه تەنها یەکیکە لە نموونەکانی ئەو شیوازی کارە:

ئایبگەیل کە ئەرکی چاودێریکردنی بەردەوامی مندالەکانی لەسەر شانە، دواي دا بەزینی لە فرۆکەخانەیی «دەلس» بە پاس دەچیت بو وانسگتن دی سی. گەشتیکی دورودریژی هەبوو، دواي ئەوێ کە رویشتوو بو تیکساس تاکو لە پێرەسمیکی بەخاکسپاردندا بەشداری بکات. ئایبگەیل لە تەنیشت خانمیکێ گەنجی ئاسیاییدا دانیشتوو، بەلام لە جیگەیی ئەوێ کە سەری لەئێو کتیبدا ون بکات، دەست دەکات بە گفتوگۆکردن.

ناوی ئەو کچە «شان»ە. شان بە ئایبگەیل گوت کە خەلکی چینه و چەند کاتژمێرێک دەبیت گەیشتوو تە ئەمریکا. ئایبگەیل دەزاییت کە ئەمە پێکەوتیکێ

خوداییه. بویه بریاری دا که مزگینى بدات بهم کچه، به لام دهیزانى که ده بیّت ههستیار و وریا بیّت.

کاتیک ئایبگه یل بیری له بهرنامه کانی کلّیسا که ی کرده وه، بیری هاته وه که له داهاتوو یه کی نزیکدا دوو باوهردار ئاههنگی هاوسه رگیری ئه نجام ده دن. ئه وه دهیزانى که مزگینى مه سیح له وى ئامازه ی پى ده کریت. کلّیسا هانی ئه ندامه کانی دابوو که هاوړنکانیان بانگه پشّت بکه ن بو ئه وه ی به شداری له و ئاههنگه دا بکه ن. بویه ئایبگه یل پرسى: «هه ز ده که پیت به شداری له ئاههنگی کی مه سیحیدا بکه یّت؟» فان زوری پى خو ش بوو، بویه ئیمیلیان گوړبیه وه و ئایبگه یل کاتى بینینانى پړکخست. سه رنجى ئه وه بده که ئایبگه یل متمانە ی به کلّیسا یه کی ته ندروست هه بوو. پیوستی به وه نه کرد که ته له فون بو قه شه که ی بکات و داوا ی پړکخستنى بهرنامه یه کی تایهت به مزگینیدانى چینیه کان بکات. وه پیوستی به وه نه ده کرد که ئاخو په یامى مه سیح له کاتى ئاههنگه که دا پروون ده بیّت یان نه. له کلّیسا یه کدا که خاوه نی که لتوریکى ته ندروستى مزگینیدانن، مزگینى مه سیح ته واوی خزمه ته کان داده پو شیت. ئایبگه یل ئاههنگى هاوسه رگیری هه لبارد، به لام ده کرا هه ر شتیکی دیکه بیّت.

به و جوړه ی که چاوه پروان ده کرا، ئاههنگه که ئه وه نده ی که باسى بوک و زاوا کرا، ئه وه نده ش باسى بوک و زاوا ئاسمانى کرا. بوک و زاوا و قه شه که ش په یامى خودایان راگه یاند. به لام له هه مووی با شتر ئه وه بوو که دوا ی ته واو بوونى ئاههنگه که، ئایبگه یل و منداله چوار سالانه که ی له گه ل فان چوونه دهره وه بو پارکى مندالانى کلّیسا. فان له ئایبگه یلى پرسى که جیاوازی ئاههنگى مه سیحی له گه ل ئاههنگه کانی دیکه چییه؟ ئایبگه یل که شاره زاییه کی باشى له په یامى مزگینى مه سیح هه بوو، ئه وه دهره ته ی به کارهینا و به جوانى په یامى مه سیح بو فان پروون کرده وه.

ئینجا ئایبگه یل له فانى پرسى که ئاخو هه ز ده کات کتیبى پیروزی هه بیّت. بویه چوونه وه نیو کلّیسا و کتیبى کی پیروزی به زمانى چینى پیدا. یه که م جار بوو که فان کتیبى پیرو ز به ده سته وه بگریّت. ئینجا ئایبگه یل پش نیاری ئه وه ی کرد که پیکه وه کو ببنه وه و کتیبى پیرو ز بخوینن، که هه ر واشیان کرد. ته نانهت له یه کیک له کو بوونه وه کاند، هه ندیک له ئه ندامانى بانگه پشّت کرد که به زمانى چینى قسه یان ده کرد بو ئه وه ی فان بناسن و باسى شایه تیه کانی خو یان بکه ن. دوا ی ئه وه ی که

ئەو شتانه كارى كرده سەر فان، دەستى كرد بە پرسىارى گرنىگ و ھەستىار.
ئايىگەيل و فان بەردەوام بوون لەسەر خویندى كتيى پيروژ ھەتا ئەو كاتەى
كە پاش چەند ھەفتەىەك فان چووہ زانكو بو «بوستن». بەلام ئايىگەيل كوئى نەدا.
ھاوړيەكى لە بوستن بەلئىنى دا كە بەردەوام بىت لە خویندى كتيى پيروژ لەگەل
فان. ئىستا كە من خەرىكى نووسىنى ئەم كتيبەم، ئەوان خەرىكى خویندى كتيى
پيروژن.

ئايىگەيل چاوەرپى كلئساي نەكرد كە كارىك بكات. تەنانەت بىرى لى نەكردەوہ.
ئەو متمانەى بە كلئسا بوو كە وەكو كلئسا مېنئتەوہ. ئەو پشتى بە ھىزى مزگىنى
بەست و متمانەى بە رۆحى پيروژ ھەبوو كە لە رىنگەى ھەنگاوە دلسۆزەكانى
ئەوہوہ وەكو بالويزى مەسىح كار دەكات.

كەلتورى مزگىنيدان بەو شىوہىە لە كلئسادا كار دەكات. شتىكى زرىقە و برىقەدار
نىبە، بەرنامە و پروگرامى ديارىكراو نىبە، بەلكو شتىكى زور باشترە.

به شی چوارهم

مزگیندهری به ئامانج له کهلتوری مزگیندانا

«کیلی» که کچیکی شازده سالانه و خه لکی بهرازیله، هاتبوو بو ئه وهی له پورتله ندی ویلایه تی ئوریجن قوناعی ئاماده بی ته واو بکات. «کونی و جون» که پیشوازی له و کچه ده کهن و وه کو دایک و باوکی ئاگیان لی ده بیته، که سانیکی ده م به خندهن و بهرده وام سهردانی کلئسایه کی ته ندروست ده کهن. کیلی قوتابییه کی وریا و زیره که و به هوی پیشینه بهرازیلی و ژاپونییه که یه وه، زور ئاسووده یه له گه ل که لتوره کانی دیکه دا، بویه زور به ئاسانی خو ی له گه ل قوتابخانه ی پورتله ندا گونجانده. کونی و جون نویژ و نزیان بو که یلی کرد و له گه ل خو یان چه ندین جار بردیان بو کلئسا، به لام وا دیاره که یلی حه زی له باوه ری مه سیحیه ته نییه. به لام که یلی ئه و خیزانه ی زور خوشده ویست و ته نانه ته دوای گه رانه وه شی بو بهرازیل، هه ر له په یوه ندیدا بوون. کونی هه ر بهرده وام بوو له سه ر نویژکردن بو کیلی. چه ندین سال نویژی بو کرد؛ ده بو پازده سال نویژ و نزی بو کرد.

له م دواییانه دا، من و لیانی هاوسه رم، داوامان لیکرا که له کلئساکه ی کونی و جوند قسه بکه ین که ناوی «هینسو ن باپتیست»ه. له دوای خزمه ته که وه، بو نانی نیوه رۆ کونی له لای لیان دانیشته بوو. کونی به لیانی گوت: «چه ندین سال له مه و پیش ئیمه پیشوازیمان له قوتابییه کی بهرازیلی کرد به ناوی کیلی، که ئیستا له گه ل هیللی فرۆکه وانسی ئیماراتدا کار ده کات. ئه و کچیکی زور شیرینه. ئیستا له دوه ی ده ژی. بیته وایه ده توانیت په یوه نی پیوه بکه یته؟ ئیستا ژیانی هه ندیک ئالۆز و ناخوشه، چونکه زور نییه که له خوشه ویسته که ی جودا بووه ته وه.»

لیان زور دلخوش بوو که په یوه ندی به کیلییه وه ده کات، به لام چه ندین هه فته ده خایه نیته هه تا ئه و کاته ی ئیمه ده گه ریینه وه بو دوه ی. بویه کونی و لیان پیکه وه نامه یان بو کیلی نارد و باسی کلئساکه ی ئیمه یان بو کرد. له سه ر پیشنیاری کونی، کیلی کلئساکه مان دۆزیبووه وه و پیش گه رانه وه ی لیانی هاوسه رم، سهردانی کلئساکه ی کردبوو.

که کیلی چووبووه ژوورهوه، «هیتی» که خه لکی فیلیپین بوو پیشوازی لیکردبوو، که لپرسراوی به شی پیشوازیکردن بوو، ئینجا «کانتا» هاتبوو به ده میه وه، که خه لکی هیندستانه و بهرپرسی کتیبخانه ی کلپساکویه. کیلی گوئی له قه شه ده یف گرتبوو که وناری دابوو، وه دلّی زور به وته کانی خو شبوو. ئینجا هیتی و کانتا (که نه یانده زانی کیلی له سه ر پیشناری ئیمه هاتووه بو ئه و کلپسایه) بانگه یشتیان کردبوو که پیکه وه نانی نیوه رپو بخون. کاتیک کیلی گه رایه وه مال ه وه، ته ماشای کرد له تیو کارتونی پیشوازیه که دا (له کاتی چونه تیو کلپساکه دا پی درابوو) دوو کتیب هه یه. ^a کیلی هه ردووکیانی خو ینده وه. دواتر، هیتی و کانتا بانگه یشتیان کرد بو ئه وه ی به شداری له گروپکی بچووکی خو یندنی کتیبی پیروزدا بکات، که پیشوازیه کی گه رموگوری لی کرا. کاتیک لیان گه رایه وه دوه ی، ئه و و کیلی پیکه وه نانی نیوه رپویان خوارد. کیلی باسی ژیانی خو ی بو لیان کرد و پی گوت که زوری حه ز له کلپسایه. به لیانی گوت: «ده مه ویت بیمه ئه ندامی کلپسا. ئایا هیچ ئابوونه یه ک هه یه که ده بیت بو ئه ندامبوون بیده م؟» لیانیش پی گوت: «نه خیر، پیویست به پاره دان ناکات، به لام پیش ئه وه ی که بیته ئه ندامی کلپسا، شتیکی گرنگ هه یه که ده بیت باش لی تی بیکه یت. ئه و شته ش بریتییه له مزگینی مه سیح».

کیلیش گوتی: «زور باشه، باسی مزگینیم بو بکه، که واته».

چه ند کیشوه ریک، دوو کلپسا، چه ندین شار، چه ندین زمان، چه ندین ره گه ز، که سایه تی هه مه چه شن و جیاواز، چه ندین سال نو یژ و نزا، په یوه ندی زاره کی و نووسراو، دوو نانی نیوه رپو، به لام یه ک مزگینی. کاتیک کیلیم له ئا و هه لکیشا، نه مده توانی له خو شییان نه گریه م به هو ی هه موو ئه و شتانه ی که خودا بو ئه م کچه ی خو ی له بهرچاوی گرتبوو.

کیلی ته واو بی ئاگا بوو له وه ی که خودا خه لک و پروداوی تایه تی بو دینیتیه پیش بو ئه وه ی به ره و لای خو ی راییکیشیت. به لام ئیستا ده توائیت درک به وه بکات. له راستیدا بووه ئه ندامی تیمی پیشوازیی کلپسا، چونکه زور حه ز ده کات مزگینی

a نه مانه ناوی ئه و دوو کتیبه ن:

The Cross Centered Life by C. J. Mahaney.

Two Ways to Live, a gospel explanation by Philip Jensen and Tony Payne.

بداته ئەو كەسانەى كە خودا ناسن. لەم دوايانەدا، دوو كەسى بەپازىلى بىنى كە بۆ يەكەم جار هاتبونە كلىسا؛ ئەوانىش لە هيللى فرۆكهوانى كار دەكەن. كى دەزانىت خودا چۆن لە ژياناندا كارى كردوو بۆ ئەوهى بيانگەيهننە ئەم خالە؟ وه كى دەزانىت خودا چى دەكات؟

لە كەلتورى مزگينداندا، ئەو كەسانەى كە عيسايان خۆشدهويت، وهكو نامپىرى مۇسقا لە سەمفونىاي كارى مەزنى خودا، پىكه وه كار دەكەن. هەميشە نازانن پارچەى دواتر كامە دەبىت، پۆحى پىرۆز بىريار لەسەر ئەو دەدات. بەلام ئەگەر چاومان لەسەر خودا و پىنمايه كانى بىت، ئەوا لە ژيانى كەسانى دىكه دا دەبينە بەشيك لە كارەكەى.

دەكرىت بە ئاسانى سەرنجمان لەسەر رابەرى سەمفونىاكه نەمىنىت و چاومان بخەينه سەر ئامادەبووان. بەلام بىرت نەچىت كە پەروەردگار رابەرى ئىمەيه. لە كاتى مزگينداندا با ئامانجت هەبىت و شوپن پىنمايه پەروەردگار بكه وه. دەكرىت بەهوى چەندىن شتە وه لەسەر رىگاي راست لابدهين. بەلام لە كەلتورىكى پىگەيشتووى مزگينداندا، خەلكى متمانهيان بە وه هەيه كە خودا شتىكى گەورەتر لە وه دەكات كە ئەوان دەتوانن بە چاوى ئاسايى ببينن.

بەشى جياواز، هەمان ئامانج

لە كەلتورى مزگينداندا، داوا لە خەلكى دەكەين كە باوەريان پتەو بكەن و كارى خودا لە كەسانى دىكه دا ئەنجام بدەن. وهكو بەشيك لەم بانگهيشته، ئەندامانى كلىسا دەبىت بەردهوام بن و كوڵ نەدەن. ئەو كەسانەى لە دەورى كىلى بوون، كاتىك بە باوەر بە مەسح هەنگاويان دەنا، متمانهيان بە خودا هەبوو كە لە رىگەى ئەوانە وه كار دەكات. كەواتە با تەماشايەكى ئەو كەسانە بكەين كە لە چىرۆكه كەى كىلىدا بەشدار بوون و بزائين دەتوانين چى لەم فەونانە وه فىر ببين.

كۆنى وازى لە هاوړپىه تى كىلى نەهينا سەرەراى ئەوهى كە ماوهيه كى زۆر لە يەكتر دوور بوون، بەلكو لە جىگەى كۆلدان نوپۆز و نزاى دەكرد و چاوهړپى دەرڤەتى گونجاوى دەكرد. لە كۆتاييدا دەرڤەته كە هات، هەر چەندە پازده سالى خاياند. بە رووكار و روخسارى مرۆڤه كان تىمەكه وه. ئىمە وشەى ژيان دەدەينه ئەوانەى كە

بیچاره‌ن و خه‌ریکن ده‌مرن، به‌بئ ئەوه‌ی که گرنگی به‌روخسار و پرووکاریان بده‌ین. که‌واته به‌ته‌ن‌ها و به‌کۆمه‌لێش، نوێژ بکه‌ن و چاوکراوه‌ بن.

کانتا و هێتی خۆیان به‌ مزگینیده‌ر نه‌ده‌زانی، به‌لام له‌پراستیدا مزگینیده‌ر بوون. ئەوان مزگینیده‌رگه‌لێکی وریا و زیره‌ک بوو که‌ ئاماده‌ییان له‌ پێ کردبوو بو‌ پراگه‌یاندا‌نی مزگینی ناشتی (ئه‌فه‌سو‌س 6: 10).

قه‌شه‌ ده‌یف دلسۆزانه‌ په‌یامی مه‌سیحی پراگه‌یاندا، کاتیک شه‌و و پوژی بو‌ خزمه‌تی مه‌سیح خستبووه‌ سه‌ر یه‌ک. ئەندامانی کلێسا ده‌یزانی که‌ کاتیک خزم و هاو‌پێک‌انیان دین بو‌ کلێسا، به‌ دلنیا‌یه‌وه‌ گوێیان له‌ په‌یامی مه‌سیح ده‌بیت. زور جار ده‌یف له‌ دوانگه‌ی کلێسا که‌وه‌ ده‌لێت: «ئهو ئاماده‌بوونه‌ی که‌ خاوه‌نی پێشینه‌ و باوه‌ری جیاوازن و ئەم‌پو لێره‌ ئاماده‌ن، ده‌مه‌وێت پێیان بلێم که‌ زور دلخۆشین به‌ هاتیان. هانتان ده‌ده‌م که‌ له‌گه‌ل من یان پیرانی کلێسا یاخود هاو‌پێک‌انتان که‌ ئێه‌یان بو‌ کلێسا هێناوه‌، باسی وتاره‌که‌ی ئەم‌پو بکه‌ن».

ئهو گروپه‌ بچووکه‌ی تابه‌ت به‌ خویندنی کتییی پیروژ که‌ کێلی به‌شدار ی تیدا کرد، شوێنێکی گه‌رموگور و خۆمانه‌ بوو بو‌ ئەوه‌ی کتییی پیروژی تیدا بخوینن.

لیان ئەو ده‌رفه‌ته‌ له‌ده‌ست خۆی نادات که‌ هاتوو‌ته‌ سه‌ر رێگه‌ی. ده‌کرا به‌ ئاسانی بیری له‌وه‌ بکراوه‌ ته‌وه‌ که‌ پازده‌ ساڵ په‌یوه‌ندی نه‌یتوانیوه‌ شتیکی ئەوتو بکات، که‌واته‌ بو‌چی ئیستا خۆی پێوه‌ ماندوو بکات. به‌لام لیان ئاماده‌ی ئەوه‌ بوو که‌ مزگینی بدات و هانی کێلی بدات که‌ پرسیار بکات.

که‌س داوای له‌ کێلی نه‌کرد که‌ هیل به‌ژێر ئایه‌ته‌کاندا به‌یئیت. به‌هیچ جو‌ریک فشاریان نه‌خسته‌ سه‌ری. جارێکیان کاتیک لیان قسه‌ی له‌گه‌ل کێلی ده‌کرد، لیان ئەوه‌ی پشتراست کرده‌وه‌ که‌ کێلی له‌ مزگینی مه‌سیح تێگه‌یشتوو‌ه‌ و باوه‌ری هێناوه‌. به‌لام ئەگه‌ر له‌ کێلیت بپرسیبا که‌ کێ ئەوی به‌ مه‌سیح ناساندوو‌ه‌، له‌وانه‌یه‌ سه‌ری لێ بشیوا. ده‌کرا بلێت: «پو‌حی پیروژ»، یان «کۆمه‌له‌ که‌سێک».

له‌ که‌لتوری مزگینیدا، ئامانجه‌که‌ ئەوه‌یه‌ که‌ هه‌موو که‌سێک به‌شدار ی بکه‌ن، نوێژ بکه‌ن، وه‌ هه‌رکه‌سێک له‌ ئاست خۆیه‌وه‌ ده‌رفه‌ته‌کان بقوژێته‌وه‌. ئیمه‌ ده‌توانین خه‌لکی پرووبه‌رووی ئالنگار بکه‌ینه‌وه‌ بو‌ ئەوه‌ی باوه‌ر به‌ینن، به‌لام له‌ په‌یمانێ نویدا هیچ رێنماییه‌ک سه‌باره‌ت به‌ نوێژی گونا‌ه‌بار نییه‌. ئیمه‌ متمانه‌ به‌ خودا ده‌که‌ین

که کاریک بکات گوناهاران تۆبه بکهن. ئه رکی ئیمه ئه وه یه که هه موومان پیکه وه شایه تی دلسۆز بین.

چۆن ده توانین بینه به شیک له که لتوریک چالاکی مزگیندانی له و چه شه نه؟ چۆن ده توانین بینه مزگینده ری به ئاگا و ئاگایانه له که لتوری مزگیندانا بژین؟ پپوستان به ئاماده کردنی چ جوره سه کۆیه که بو ئه وهی ئاماده ی مزگیندان بین؟ به رای من پپوستان به م شه ش خالی خواره وه هه یه:

۱. ئاماده کردنی دل و میشک و پپ
۲. تیگه یشتن له و شیوازه ژیا نه ی که مزگینی مه سیح پیک دینیت
۳. له ناو بردنی گریمان و ئه گه ره کاغان
۴. بیننی مزگیندان وه کو نه زم و ریکخستن
۵. نوێژکردن
۶. به پپی ده رفهت، رابه رایه تیکردن له مزگیندانا

۱. دل و میشک و پیت ئاماده ی مزگیندان بکه

له یه که م کتییی مزگیندانم به ناوی «قسه کردن له باره ی عیسا»، باسی ئه وه م کردوه که له سئ لایه نه وه ده بیت مزگیندان له خو ماندا پشکنین: ئایا هان دراوین؟ ئایا ئاماده کراوین؟ ئایا به رده ستین؟ ئه م سئ پرسیاره دلنیا مان ده کاته وه له وه ی که دل و میشک و پیمان، به و په ری رپز و خوشه ویستییه وه ئاماده ی مزگیندانن.

بو نموونه، که سیک کۆمه لیک هاوړیی نامه سیحی هه یه و نیگه رانه له وه ی که نازانیت چۆن مزگینیان پیدات. به لام له وانیه که سیک دیکه هه موو شتیک له باره ی مزگیندانه وه بزانتیت به لام هه یچ هاوړییه کی نامه سیحی نه بیت. هه روه ها له وانیه که سیک هه بیت که شاره زاییه کی ته واوی له په یامی مه سیحدا هه بیت و هاوړییه کی زوری نامه سیحی هه بیت، به لام نه زانیت که هاوړیکانی به بی مه سیح رو به پرووی حوکمی هه تاهه تایی ده بنه وه.

به درپژایی چه ندین سال که له گه ل ئه و که سانه دا بووم که له تۆری «هاندان و ئاماده بوون و به رده ستبوون» وه ته ماشای بابه ته که یان کردوه، بووم درکه وتوه که دوور جور خه لک هه ن که دوودلن له بلاوکردنه وه ی باوه ره که یان. یه که م جور

ئەوانەن كە بەھۆی ترسەووە مزگینی نادەن. لە چەند شتیك دەترسن: نازانن چی بڵین؛ رەت بكرینهووە و وەكو گیل دەربكەون؛ یان وا لە خەلكی بكەن كە هەست بە ییزاری و ناآرامی بكەن.

دووهم جۆر ئەو كەسانەن كە لە باوەردارانى دیکه دوور كەوتوونەتەووە. ئەم دووركەوتنەووەش چەندین ھۆكاری لەپشتە: لەوانەیه خۆیان لە كەلتوری گەرمی مەسیحی بەدووور گرتبیت؛ شیوازی ژيانى نامەسیحیەكان بە شتیكى نەشیواو بزائن؛ یان بە حساب زۆر سەرقالی خزمەتکردنن و ئاگیان لە مزگیندان نییە.

پرسیارکردن لەسەر هاندان و ئامادەبوون و بەردەستبوون یارمەتیمان دەدات شایهتی كەسیمان پیشکین. ھەرۆھە ئەمانە بابەتی یارمەتیدەرن بۆ پیشکینی كەلتوری مزگیندانمان. كە نەخۆشی و دەردەكامان بۆ دەرکەوت، دەتوانین پیشنیاری ھەندیک چارەسەریش بكەین.

دلی هاندراو له کلیسادا

كاتیک دلمان دەپشکینن بۆ ئەوێ بزاین دلمان ھۆكاری هاندانی ھەیه، کلیساش دەبیت بیر لە پیشکینی بەکۆمەڵ بکەنەووە. لەوانەیه ئەم پرسیارانە یارمەتیت بدەن:

- ئایا کلیسا کار لەسەر پەرەسەندنی سۆز و بەزەیی بۆ ئەو کەسانە دەکات كە مەسیح نانس؟
- ئایا ئەندامانی کلیسا پێویستیان بە هاندانە کاتیک بیاوەران دلرەق دەردەکەون؟
- ئایا ئەندامەكان قەناعەتیان بەو ھەیه كە مزگینی مەسیح ئەو شتەیه كە گەورەترین گۆرانکاری لە دل و مێشك و ژیاومان و تەواوی کۆمەلگادا دروست دەکات؟

ھەندیک جار بەبێ ئەو ھەیه كە ھمانەوایت باوەرداران بە ئامرازی ریک و راستی وەكو تاوان هاندەدەین. بەلام لەراستیدا دەبیت باوەرداران بە فیكردەكانی نووی كیتی پیرۆز ھان بدەین، بۆ ئەو ھەیه ئەرک و رۆلی خۆیان وەكو بالۆیزی مەسیح بزائن كە دەبنە ئیوانگری دوو لایەنی شەرکەر و پیشنیاری ئاشتی و تەباییان پی دەدەن.

میشکی ئاماده و تەیار لە کلێسادا

کلێسا دەبێت بە مزگینیی مەسیح ئەندامەکانی ئاماده و تەیار بکات. دەبێت بەردەوام کۆبوونەوەکانیان بۆ ئەوە بەکاربهێنن کە لە هەموو ئاست و لایەتیکەوه بڕواننە مزگینیی و ئینجیلی مەسیح.

دەبێت مزگینیی مەسیح لە ئێوە هەموو سرود و گۆرانییە پڕۆحییەکاندا هەبێت. بوو کەمان کە ناوی ستیفانییە، پێی گوتم کە لە کاتی دەرچوونی لە زانکۆ گۆرانییەکی گوتوو کە زۆربە ی کات لە کلێسادا دەگوتریت. ناوی ئەو گۆرانییە ئەمە یە «خودای ئەم شارە». نیوێ هاپۆلەکانی موسلمان بوون، وە هیچ کیشە یەکیان لە گەڵ ئەوەدا نەبوو کە ئەوانیش بە هەست و سۆزەوه گۆرانییە کە بڵێنەوه. ئەگەر کە سائیکی نامەسیحی لە قوتابخانە یەکی سیکولاردا ئاماده بن گۆرانییە کە بە هەست و سۆزەوه بڵێنەوه، ئەوا روون و ئاشکرایە کە ئەو گۆرانییە مزگینیی و ئینجیلی تێدا نییە.

گۆرانی «خودای ئەم شارە» گۆرانییەکی خۆشە و باشترە لە زۆریک لە گۆرانییە باوەکانی ئەم سەردەمە، بەلام هیچ ئاماژە یە کە بە مزگینیی مەسیح ناکات.

کاتی کە بیر لەو گۆرانییانە دەکەمەوه کە چەندین ساڵ لە کلێسا گوتوو من، درک بەوه دەکەم کە ئەوانیش ئاماژەیان بە مزگینیی مەسیح نەکردوو. بۆیە ئێستا زۆر سوپاسگوزار و دلخۆشم کە رابەری گروپی پەرستنی کلێسا کەمان زۆر هەستیارە لە هەلبژاردانی گۆرانی و سرودەکاندا، وە دەیهوێت گۆرانییە کە هەلبژێریت کە باسی پەيامی خاچی مەسیح دەکات. دەیهوێت لە پرگە ی سرود و گۆرانییەوه پەيامی مەسیح رابگە یە نیت.

هەر وەها دەبێت لە هەموو وتارە کائماندا مزگینیی مەسیح بەدی بکەیت. قەشە یەکی هاوڕێم هات بۆ لام دوا ی ئەوه ی کە لە کلێسا کە ی ئەواندا وتاریکم پیشکەش کرد. پێی گوتم کە یەکی کە لە پیرانی کلێسا کە سوپاسی کردوو بەهۆی وتاریکیەوه کە چەند مانگی ک لە مەهوی پیشکەشی کردوو و باسی ئەوه ی بۆ کردوو کە ئەو وتارە پووبەرووی ئالنگاری کردوو تەوه. بەلام دواتر پیرە کە گوتی: «تاکە نیگەرانییە ک کە هەمە ئەوه یە کە ئەو وتارە مزگینیی لەخۆ نەگرتوو». ئینجا قەشە کە ی هاوڕێم پێی گوتم: «دەمهوێت ئەو شتە بۆ تۆ بکەم، کە ئەو پیرە بۆ منی کرد. ماک، وتارە کە تۆ جوان بوو و زۆرم پێ خۆش بوو. بەلام دلنیا نیم کە کە سیک لە

پښگه‌ی وتار و وشه‌کانی ئه‌مړوؤ تووه بتوانیت باوهر بهینیت». ئه‌و راستی ده‌کرد و زور سوپاسگوزاری ئه‌و برایه‌م که ئه‌و هه‌له‌یه‌ی منی ناشکرا کرد. ئایا وتاره‌کانی ئیمه‌ وا ده‌کات خه‌لکی درک به‌ گوناوه‌کانی خوځیان و پرزگاریی مه‌سیح بکه‌ن؟

لایه‌نی دیکه‌ی ژایانی هاوبه‌شمان هه‌یه که ده‌بیټ ته‌ماشای بکه‌ین و بیپشکنین. نوټز و نزای به‌ کومه‌لمان ده‌بیټ ئه‌وه رابگه‌یه‌نیټ که ئینجیل و مزگینیی مه‌سیح سه‌رچاوه‌ی ئومید و هیوامانه له‌ ناوه‌راستی ئه‌و نیگه‌رانییانه‌ی که ده‌یخه‌ینه به‌رده‌می. بوټرانه ده‌توانین له‌ ته‌ختی پاشایه‌تی خودا نزیک بیینه‌وه چونکه عیسا سه‌روک کاهینمانه (عیبرانییه‌کان ٤: ١٤-١٦). ده‌توانین له‌ کوټوونه‌وه‌ی روژانه‌ی یه‌کشه‌ممه، چاوپیکه‌وتنی ئه‌ندامیټی، وه‌ گروپه‌کانی به‌قوتابییووندا باسی مزگینیی و ئینجیلی مه‌سیح بکه‌ین. ده‌توانین باه‌ته سه‌ره‌کییه‌کانی کتیبی پیروز فیروی ئه‌ندامه‌کان بکه‌ین و هانیان بده‌ین که باسی شایه‌تی و چوټیه‌تی باوهره‌ینانیان بکه‌ن. ده‌توانین کتیب و نامیلکه و بلاوکراوه‌ گرنکه‌کانیان پی بناسینن بوټه‌وه‌ی به‌ ته‌نهایان له‌گه‌ل که‌سانی بیباوه‌ردا بیخوټینه‌وه.

ئه‌نجامدانی ئه‌م شتانه سه‌خت نین، به‌لام له‌به‌رچوونه‌وه‌یان ئاسانه. بوټه‌وه‌ی ته‌واوی ئه‌ندامانی ئاماده و ته‌یار بکه‌ین، پیوسته له‌ هه‌موو لایه‌نه‌کانی ژایانی کلټسا ئامازه به‌ مزگینیی و ئینجیلی مه‌سیح بکه‌ین.

پیی ئاماده له‌ کلټسادا

کلټساکان ده‌توانن بزنان ئاخوټ ئاماده‌ن به‌ کومه‌ل خزمه‌تی بیباوه‌ران بکه‌ین یان نه، ته‌نهای له‌ پښگه‌ی سه‌رنجدانی ئه‌وه‌ی که له‌ کوټوونه‌وه‌کانیاند پی‌شوازی له‌ بیباوه‌ران ده‌که‌ن یان نه.

به‌لام لی‌ره‌دا ده‌بیټ وریا بین. ده‌کریت به‌ ئاسانی له‌ کلټسایه‌کی میوانه‌وازه‌وه بین به‌ کلټسایه‌ک که ئینجیلی تیدا فه‌راموش بکریت ته‌نهای بوټه‌وه‌ی که پیی بلټن کلټسایه‌کی ته‌بایه و جیاوازی له‌تیوان ئایینه‌کاندا ناکات. به‌داخه‌وه زوریک له‌ کلټساکان که‌وتوونه‌ته نیو ئه‌م داوه‌وه و به‌ راده‌یه‌ک بوټوونی بیباوه‌ره‌کانیان به‌لاوه‌ گرنکه‌ که به‌ ته‌واوی مزگینیی مه‌سیحیان له‌بیر کردوه. خیراترین پښگای هه‌له و کفر ئه‌و شته‌یه که پیی ده‌گوتریټ «مزگینیدانی په‌یوه‌نددار». ئه‌و وتاریټز و قه‌شانه‌ی که به‌

قسه جوانه کانیان ههول دهدهن کلێسا بو پپووستی و قازانجی مروڤه کان به کاربهینن، له راستیدا کلێسای کتیبی پیرۆز له ناو ده بهن.

کلێسا بانگ کراوه بو ئه وهی کومه له و دهسته یه ک بن که چاویان له سه ر خاچ و مزگینیی مه سیح بیته و هه وڵی شکۆدارکردنی خودا بدهن و مه سیح شکۆدار بکه ن. نایته ئه وه مان له بیر بجیته که کلێسا ده بیته چاوی له سه ر مه سیح بیته، نه ک ئاسووده یی شوینکه وتووانی مه سیح. کلێسا کان ده بیته چاویان له سه ر خودا بیته، له کاتی که باوه پداران ده بیته ئاگیان له شوینکه وتووای بیته.

که واته ئایا تا که کانی کلێسا هان دراو خزمه تی ئه و بیباوه رانه بکه ن که سه ردانی کلێسا ده که ن؟ ئایا ئاماده یی ئه وه مان هه یه که پیشوازیان لی بکه ین و یارمه تییان بده ین تا کو له ستایش و په رستنی باوه پدارانی مه سیح تیگه ن؟ ئایا له سه ر بنه مای مزگینیی مه سیح هاوڕیبه تییان له گه ل ده که ین؟ زۆر مه ترسیداره که پیمان وابیته به شداربوونی کلێسا هه موویان باوه پدارن.

به رده سه تبوون ته نها ئه وه نییه که پیمان بجولینن بو ئه وهی له گه ل که سیکی بیباوه ردا بین، به لکو په یوه ندی به پشکنینی شیوازی بیرکردنه وه شه مانه وه هه یه. زۆر به ی کات هه ز ده که ین له میشکماندا هه لکی له کۆل خۆمان بکه ینه وه: ئه و هاوڕیانه ی که هه رگیز نابنه باوه پدار؛ ئه و هاوکارانه ی که له گونا هه بار ده چن؛ ئه و ئه ندامانه ی خیزان که هه ز نا که ن به ه یچ شیوه یه ک باسی ئایین بکه ین. کاتی که به م جوړه بیر ده که مه وه، پپووستم به وه یه که که سیکی وه بیر به ینیته وه که ه یچ دلێک ئه وه نده ره ق نییه که رۆحی پیرۆز نه توانیته نهرمی بکات.

که واته له که لتوری مزگینیداندا، به وریایه وه بیر له سی شه ت ده که ینه وه: چۆن دلمان هان ده ده ین، چۆن میشکمان ته یار و ئاماده ده که ین، وه چۆن پیمان ده جولینن.

۲. چۆنه تی بینیی مزگینیی مه سیح: ناوه ندیه تی ئینجیل

ده بیته کلێسا کان وه کو ریگای ژیان مامه له له گه ل مزگینیی مه سیحدا بکه ن. ناوه ندیه تی ئینجیل زۆر گرنگه بو که لتوری مزگینیدان.

کاتی که نێردراویکی نووی وه کو پۆلس، سه رزه نشتی نێردراویکی به ئه زموونی وه کو

پەترۆس دەكات، دەبیت شتېك لە ئارادا بووبیت (گەلاتیا ۲: ۱۱-۱۴). ھەر چۆنئیک بېت، پەترۆس بۆ ماوەی سێ ساڵ لە ئیسرائیلدا لەگەڵ عیسادا بوو. لە (کرداری ئێردراوان ۲) دا دەبینین كە چۆن وتاری نېعمەتی پېشكەش كردوو و بەھۆی ئەوھى دەرگای بەرووی یەكەم كلیسادا كردهو. پەترۆس لە دژی ئەنجومەنى سەنھەدرین وەستایەو، ھەمان ئەو دادگایەى چەند ھەفتەيەك لەمەوېش عيسای لە خاچ دابوو. بەلام لە گەلاتیا پۆلس پیمان دەلێت كە ترسى مرۆفەكان بوو ھۆی كەوتن و شكستخواردنى پەترۆس. تووشى داوى شەرىعت بوو، لەبیر كەردبوو كە نېعمەتى خودا ھەمووان دەگرێتەو. كاتێكە بە خیرایى دەروانیتە بابەتەكە، ھەست دەكەیت كېشەكە پەيوەندى بە خوانى ئیوارەو ھەيە، بەلام پۆلس پېشەى بابەتەى دیتبوو. كارەكانى پەترۆس پېچەوانەى ئەو بوو كە ئیمە ھەموومان تەنھا بە نېعمەتى خودا بێتوان كراوین.

ئەم رووداوەى گەلاتیا زۆر گرنگە، چونكە یارمەتى باوەرداران دەدات كە لە نېعمەتى خودا لە مەسوحا تىبگەن. پۆلس دەلێت ئەو شەپە خێزانییەى ئیوان خۆى و پەترۆس بوو ھۆی پاراستنى مزگینى مەسوح.

پۆلس شتېك دەلێت كە زۆر یارمەتیمان دەدات لەوھى كە تىبگەین چۆن دەتوانین ژيانىكى پراوپر لە مزگینى بەرپى بكەین. پۆلس دەلێت كە كردارەكانى پەترۆس بەگوێرەى رېگای راستى پەيامى ئىنجیل نەبوون (گەلاتیا ۲: ۱۴). ئەم وتەيەى پۆلس دیمەتىكى تەواو فراوامان بەرووی ئىنجیلدا دەكاتەو. پیمان دەلێت كە ئىنجیل تەنھا پەيامى رزگارى نىيە، بەلكو شیواز و رېگای ژيانە.

بۆم دەرکەوتوو کاتێک بە گوێرەى راستى پەيامى ئىنجیل دەژین، مزگیندان بەشێكى زیاترى ژيانمان لەخۆ دەگریت. بەلام دەبیت بزاین كە ژيان بەگوێرەى ئىنجیل یەكسان نىيە بە رەوشتەرزى. لە رووكاردا لە یەك دەچن؛ لەوانەيە ھەر لەبەر ئەوھش بېت كە پەترۆس سەرى لى شیواوو. ھەولدان بۆ دەستەبەرکردنى ژيانىكى پر لە رەوشتەرزى مەحالە، لە كاتێكددا ژيان بەگوێرەى رېگای راستى پەيامى ئىنجیل دیارى خودایە.

چون مزگینیی مه سیح له ژیا ماندا جیبه جی بکهین

گوتی ئه وهی که ده بیئت مزگینیی له ژیا ماندا جیبه جی بکهین و زانینی ئه وهی که چون دهسته بهر ده بیئت، دوو شتی جیاوازن. خوشبه ختانه کتییی پیروز پیمان ده لیئت که چون ئه و کاره بکهین. زوربهی کات په پیمانوی نووی بابه تیکی گرنگی ئینجیل دی بیئت و بهسه ژیا ماندا جیبه جی ده کات.

هه ندیک ده لین که هه موو کاره کانی پؤلس جیبه جی کردنی مزگینیی مه سیحه. ئه م بابه ته ری تی ده چیئت، چونکه پؤلس مزگینیی ده ده، ئینجا باسی کاریگه رییه کانی ئه و مزگینیییهی له ژیا ماندا ده کرد. کاریگه ری واته ئه و شتهی که له مزگینیییه وه سه رچاوه ده گریت نه ک خودی مزگینیییه که. بو نمونه، پؤلس پیمان ده لیئت که به خشیینی یه کتر په یوهسته به مزگینیی مه سیحه وه: «... وه ک مه سیحی بالاده ست لیئتان خوشبوو، ئیوه ش لییان خوشبن» (کؤلوسی ۳: ۱۳). شیوازی ژیا مان په یوهسته به ئینجیله وه: «به شیویه ک بزین که شایسته ی په یامی ئینجیلی مه سیح بیئت» (فیلیپی ۱: ۲۷). هه روه ها چۆنیه تی هه ل سوکه وتمان له گه ل ده سه لاتدا راسته وخو په یوهسته به ئینجیله وه:

«ده زانن سه روکی نه ته وه کانی دیکه وه ک میر فه رمانه روه وایان به سه ردا ده کهن و گه وره کانیان ده سه لاتیان به سه ردا ده سه پیئن. به لام له ئیو ئیوه دا ئاوا نابیئت، به لکو ئه وهی ده یه ویئت له ئیوتاندا پایه ی به رز بیئت، با بیئته خزمه تگارتان و ئه وه ش که ده یه ویی له ئیوتاندا بیئته یه که م، با بیئته به نده تان، وه ک چون کوری مرو ف که نه هاتووه تاکو خزمه ت بگریئت، به لکو خزمه ت بکات و ژیا نی خو ی به خت بکات بو کرینه وهی خه لکیکی زور» (مه تا ۲۰: ۲۵ - ۲۸).

که واته، بو ئیمه ی باوه ردار، چۆنیه تی لیخوشبوون، ژیا ن، کار و ریئماییی، له راستیدا هه موو شتیکی ژیا مان ده بیئت له ئینجیلدا ره گ دابکو تیت.

باشه ئه مه چه په یوه ندییه کی هه یه به که لتوری مزگینیدانه وه؟ هه موو شتیکی.

تیگه یشتن له مزگینیی وه کو ریگی ژیا ن واته ده بیئت دلنیا بین که هه موو لایه نه کانی ژیا مان له گه ل ئینجیلدا ده گونجیئت. ئه وه یارمه تیمان ده دات بو ئه وهی په یامی مه سیح ده ستمان به سه ردا بگریئت، جا ئیدی له گه ل باوه ردار بین یان بیئاوهر. ئه گه ر مزگینیی سه نته ری ژیا مان بیئت، ئه وا ده بینین که به رده وام مزگینیی ده دهین. ئه گه ر باوه رداران بزنان چون مزگینیی له ته واوی ژیا نیاندا جیبه جی بکهین، ئه وا مزگینیدانیان لیوه هه لده قولیئت.

۳. گریمانه و ئەگەرە کاهمان لە ناو ببه

گریمانه و دانانی ئەگەر بوو مزگینیی مه سیح کاریکی زۆر مه ترسیداره. کاتیکی گریمانه و ئەگەر بوو ئینجیل له بهرچاو ده گرین، ئەو کاته پیمان وایه که هه موو به شدار بووانی کلێسا باوهردارن. هه چهنده راستیی شتیکی دیکه یه، به لام زۆریکی له ئەندامانی کلێسا بهم جووره بیر ده که نه وه.

ئهم گریمانه خراپه یه، یه کیکی دیکه ی به دواوه دیت: پویست ناکات مزگینیی مه سیح رابگه یه نیت، فیر بکه ی و بلاو بکه یته وه. بهم هو یه به پیتی تپه ربوونی کات، سه رلیشوان و ناروونی له باره ی ئینجیله وه په ره ده ستینیت: کرداری ده ره کی له گه ل باوه ری راسته قینه تیکه ل ده بیت. ره وشته رزی ده بیته چاوه روانی، نه ک وه لام و کاردانه وه ی پر له خو شه ویستی. خاچ ده بیته نمونه، نه ک ئەو شوینه ی که تو وره یی و خو شه ویستی خودا به تابه تی یه کیان گرتووه. له کو تاییشدا، مزگینیی مه سیح به ته واوی له ناوده چیت و ون ده بیت.

ئهمه گهنده لبوونی کو مه له ی باوهردارانه. له بهر ئەمه بوو که پۆلس داوی له تیمۆسواس کرد مزگینیی مه سیح پاریزیت و به وریایه وه بیدات به که سانی دیکه؛ ده یزانی که مزگینیی مه سیح ده کریت ون بیت.

رێگه مه ده ئەگەر و گریمانه کانت شایه تی کو مه له ی باوهرداران له ناو ببات؛ هه ر ئیستا ئەگه ره کانت له ناو ببه. ئەگەر له ئینجیل بیزاریت، ئەوا ده بیت به جوانی دل ت پشکنیت و بزانی چ گونا هیک خو ی حه شار داوه. وه ئەگەر ئینجیلی مه سیح له دل تا په نگ ناخواته وه، ئەوا بزانه ئاخو به راستی باوه رت هیناوه.

«ئاندری» که قوتابی قوناغی دووی زانکو بوو، سه ردانی کلێسا که ی ئیمه ی ده کرد. حه زمان ده کرد بیکه یه رابه ر، چونکه ئەزموونییکی باشی له خزمه تکردندا هه بوو. رابه ری گروهی گه نجانی خو ی بوو، که زۆریان خو شه ویست. به هره یه کی باشی له ژهنینی گیتاردا هه بوو. گه نجیکی قۆز و باش بوو. له بهر ئەوه ی باوکی قه شه بوو، شاره زاییه کی باشی له کتییی پیروژدا هه بوو.

به لام کاتیکی دهستی کرد به خویندنی قوول و وردی کتییی پیروژ، شته کان گوپان. ئیمه سپاره ی مه رقۆسمان خویند. ئاندری بیزار بوو. ئەو هه موو چیرۆک و به سه رهاته کانی عیسا ی ده زانی و هه موو کو بوونه و کاهمان به لایه وه دووباره بوو. دواتر

ههستی به ناآرامی و په‌رۆشی ده‌کرد، وا دیار بوو که پړوژ کاری له‌سه‌ر ده‌کرد. کاتیک ئه‌و چیرۆکه‌مان خوینده‌وه که عیسا به دووهم ده‌ستلیدان چاوی که سیکی نابینای چاک کرده‌وه، ئاندری‌ته‌زوو پکی ساردی به جه‌سته‌دا هات و درکی به‌وه کرد که هه‌ر چه‌نده چه‌ندین ساله کتیبی پړوژ ده‌خوینتته‌وه، به‌لام نه‌یتوانیوه «عیسا» ببینت. وه‌کو له‌سه‌ره‌تادا پیاوه نابیناکه مروقه‌کانی وه‌کو دار ده‌بینی، وه پیوستی به دووهم ده‌ستلیدان بوو، ئاندری‌ش که کاتیک زوری له‌نیو کومه‌له‌ی باوه‌پداراندا به‌سه‌ر بردبوو، شوینکه‌وتوو راسته‌قینه‌ی مه‌سیح نه‌بوو.

ئاندری‌تۆبه‌ی کرد له‌و گونا‌هه‌ی که خراپ‌ترین و سه‌سه‌خترین گونا‌هه، ئه‌و گونا‌هه‌ی که له‌ریشه‌هه‌لکیشانی کاریکی سه‌خته، وه ئه‌و گونا‌هه‌ی که عیسا زور جار سه‌ره‌نشتی کردوه: گونا‌هه‌ی شانازی پړوخی و لووتبه‌رزی ئابینی. ئه‌و یه‌کیکه له‌په‌رجوونا‌ساترین ئه‌و گوپ‌رینانه‌ی که هه‌تا ئیستا بینومه، چونکه ژبانی پښتری زور له‌ژبانی باوه‌پدار ده‌چوو. کاتیک به‌ته‌واوی باوه‌ر و متمان‌ه‌ی به‌عیسا هینا، گوپ‌رانکاریه‌که به‌ جوانی به‌دی ده‌کرا. ئه‌و له‌باره‌ی ئینجیله‌وه بوچوو پکی روون و ئاشکرای هه‌بوو. ئیستا دلخۆشه‌ له‌ کاتیکدا پښتر هه‌ستی به‌بیزاری ده‌کرد. ئیستا ئاندری‌تۆبه‌ی به‌روونی ده‌زانیت چی به‌سه‌ر هاتوه.

به‌لام بیر له‌وه بکه‌وه که چی روویده‌دا ئه‌گه‌ر کومه‌له‌ی باوه‌پداران ئه‌گه‌ر و گریمان‌ه‌یان سه‌باره‌ت به‌ ئینجیل هه‌بووایه. ئاندری‌تۆبه‌ی ده‌کرایه‌ پابه‌ر. ئه‌وانه‌ی ده‌وروبه‌ری وایان داده‌نا ئه‌و باوه‌پداره. وه‌کو که سیکی بیباوه‌ر، گه‌نجان و قوتابیان‌ه‌ی فیر ده‌کرد. له‌هه‌مووی خراپ‌تر، ئاندری‌تۆبه‌ی له‌نیو گونا‌هه‌که‌یدا ون ده‌بوو، له‌ کاتیکدا کومه‌له‌ی باوه‌پداران باوه‌ره‌که‌یان پشتراست ده‌کرده‌وه.

هه‌میشه له‌کلێسا که‌ماندا کومه‌لێک که‌س هه‌ن که له‌ باوه‌پدار ده‌چن، به‌لام له‌راستیدا باوه‌پدار نین، بوپه‌ زور گرنه‌گه که به‌رده‌وام مزگینی بدین و په‌یامی مه‌سیح بلاو بکه‌ینه‌وه. ئه‌و که‌سانه‌ زوربه‌ی کات به‌وه‌دا ده‌ناسرینه‌وه که ده‌لین قسه‌کردن له‌سه‌ر مزگینی مه‌سیح شتیکی دووباره و بیزارکه‌ره.

پښتر گله‌یی له‌و چه‌شنه‌ هانی ده‌دام که کوپوونه‌وه‌کانی کلێسا که‌مان گه‌رموگوپ‌تر بکه‌م و گوپ‌رانکاری ئه‌نجام به‌دم. به‌لام ئیستا کاتیک شتیکی له‌و چه‌شنه‌ ده‌بیستم، وه‌کو کارت‌ی زه‌رد له‌بارچاوی ده‌گرم، ئینجا له‌بنج و بناوانی ئه‌و قسه‌یه‌ ده‌کۆلمه‌وه.

زۆر كەس ھەن كە خۆيان ۋە كو باوەردار دەردەخەن. ۋە زۆرى دىكە ھەن كە بە ھەلە پىيان گوتراۋە باوەردارن بە ھۆى چۆنەتى پەرەردە كردنيان، بەشداربوونيان لە چالاكیەكانى كلیسا، يان لەبەر ئەوەى كە رەوشتەرز بوون. ئیستا كە ئەم شتانه دەزانم، زۆر ھەز دەكەم ھاوكار و یارمەتیدەر بم.

دىسان رێك و راست دەبیت بلێم: چیتەر پیت و نەبیت ھەموو ئەوانەى لە كۆبوونەوہى باوەرداراندا بەشدارى دەكەن، باوەردارن. ۋای دابنێ كە كەسانى بى باوەریش لەوین.

زۆر نايبت لە يەكێك لە قوتابخانەكانى يەزدانناسیدا قسەم كردووہ بە ناوى «كۆلێژى يەزدانناسى باپتېستى باشوورى»^۹. يەكێكە لە ۋ كۆلێژە يەزدانناسییانەى كە بايەخىكى زۆر بە مزگینیدان دەدەن. بەراستى دەستخۆشى دەكەم لە دەستەى بەرپۆبەرى و قوتابییەكان. باوەرم وایە كە قوتابییەكان زۆر ھەزریان لە خزمەتكردنە. بەلام لەگەل ئەوھشدا وىستم كە بە پروونى مزگینیدان لەئىو وتارەكەمدا بەدى بكریت، بۆ ئەوہى نە تەنھا بىمە ھمۆنەيەك بۆ ئەوانەى كە لە داھاتوودا دەبنە رابەر و قەشە، بەلكو بۆ ئەوہى سوودپكیش بە ئەوانە بگەيەنم كە ۋەكو ميوان بەشداربوون. لە ژياماندا زۆر كەسم بىنيوہ كە لە قوتابخانەى يەزدانناسى بوونە و لەگەل ئەوھشدا بە تەواوى مەسحیان نەناسيوہ.

ئەى باشە چى لە مندالەكامان بكەين؟ زۆر مندال ھەن كە لە تەمەنى پىنج سالاندا تۆبە دەكەن و نوێژى گوناھباران دەلینەوہ، بەلام زۆرێك لە ھەمان ئەو مندالانەم بىنيوہ كە لە زانكۆدا بە تەواوى باوەريان بە مەسح ھیناۋە. ۋە لەگەل زۆرێك لە ۋ دايك و باوكانەدا گرياووم كە مندالە پىنگەيشتووہ كانيان لە باوەرپوہ دوور بوون سەرەراى ئەوہى كە لە كاتى گەورەبوونياندا خۆيان ۋەكو باوەردار نیشان داۋە. بەردەوام باسى مزگینى مەسح بۆ مندالەكانتان بكەن، ھەم لە مائەوہ و ھەم لە كلیسا.

پىشتەر سەرنجى ئەوھمان دا كە دەبیت مزگینى لە ھەموو كارەكاماندا پروون و ئاشكرا بىت، بۆ ئەوہى ئەندامەكانى كلیسا ئامادەى مزگینیدان بن. دەبیت مزگینى لە ھەموو كارەكاماندا بىنریت، بۆ ئەوہى بىباوەران باوەر بە مەسح بھینن.

بۆيە لە ڤيگەي سرود و گۆرانييه وه مزگيڤي ده دهين. سه رنجيكي ورد ده خهينه سه ر وشه كان بۆ ئه وه ي دنيا بين له وه ي كه راستي له باره ي مه سيحه وه ده رده بڤيٽ. ژنيك ده ناسم له كليسا كه ماندا كه له ڤيگه ي سرود يكي رۆحييه وه له باره ي كاري رزگاري مه سيحه وه باوه ڤي هيناوه.

له نوڤژ و نزاكاته ماندا مزگيڤي مه سيح راده گه يه نين. ته نانه ت كاتيڪ پيش نانخواردن نوڤژ ده كه ين، ده توانين ئاماژه به وه بكه ين؛ كاتيڪ كه نوڤژ بۆ داين كردني پيداويستيه جه سته ييه كايمان ده كه ين، وه سوپاسگوزاري خۆمان ده رده بڤين، ده توانين سوپاسگوزاري ئه وه ش بين كه رۆحيشمان له ڤيگه ي مزگيڤيه وه تير ده بيٽ.

ئيمه مزگيڤي مه سيح راده گه يه نين. پيشتر باسي ئه وه مان كرد كه وتار پيويستي به ئينجيل و مزگيڤي هه يه و ده بيٽ سه رنجي ئه وه بده ين ئاخۆ كه سيك باوه ڤ به مه سيح ده هيٽ ئه گه ر گوڤ له وتاره كه ي ئيمه بگريٽ. ئايا خه لكي هان ده درين كه له دوای وتاره كه ڤرسيار بكه ن؟ له كۆبوونه وه يه كي خيزانيدا بووم كه باوكه كه گوٽي: «ئيسٽا شتيم كه له باره ي وتاره كه ي ئه مڤوه پي بلين كه به لاتانه وه سه رنجراكيش بوويٽ». ئيمه پيويستمان به نمونه ي زياتري له م شيوه يه يه.

بزانه له كاتي خوڤندي كتيبي پيروژ مزگيڤي مه سيح به دي ده كه يت. له نيو ده فه كه دايه. متمان به عيسا بكه كه ده فه رمويٽ هه موو كتيبي پيروژ ئاماژه به عيسا ده كات (لوقا ٢٤: ٢٧). هه رگيز گريمانه و ئه گه ري ئه وه له به رچاو مه گه ره كه هه موو كه سيك هه والي خوڤي مه سيح ده زانيٽ. زور كه س ده چنه نيو كليسا و دينه ده ره وه به بي ئه وه ي كه گوڤيان له ڤه يامي مه سيح بيٽ. با هه له يه كي له و چه شنه نه كه ين و له ڤيگه ي هه موو هه لسوكه وت و ئاكار يكمانه وه مزگيڤي بده ين.

٤. مزگيڤيدان وه كو نه زم و ڤيڤخستني رۆحي

نه زم و ڤيڤخستني رۆحي، وه كو نوڤژ، خوڤندي كتيبي پيروژ و كۆبوونه وه ي باوه ڤداران هۆكارن بۆ نيعمه تي ژيانمان. ئه و باوه ڤدارانه ي كه له سه ره تاي باوه ڤياندا فيري ئه م شتانه ده بن، باوه ڤيكي پته ويان ده بيٽ. خودا ڤيڤخستني رۆحي بۆ ته ندروستي رۆحيمان به كارد ينيٽ. ئيمه له كاتي ئه نجامداني ئه و كارانه دا گه شه ده كه ين و پيده گه ين. ژيانمان خاو و بي به ره م ده بيٽ كاتيڪ واز له و كارانه ده هيٽين.

به لّام ئايا هه تا ئیستا وه کو نه زم و ریکخستنی پړوخی بیرت له مزگینیدان کردوو ه ته وه؟

«دوّنالد ویتنی» کتیپیککی زور جوانی له باره ی نه زم و ریکخستنی پړوخییه وه نووسیوه. پیم وایه تاکه کتیپیککه که به تایه تی ئاماژه به وه ده کات که مزگینیدا پپووستی به وه یه وه کو ریکخستنی پړوخی مامه له ی له گه لدا بکریّت. له کتیپه که یدا ده لّیت:

مزگینیدان کانیاویکی سروشتی ژيانی باوه پدارانه. ئیمه ده بیّت هه موومان بتوانین باسی ئه وه بکه یین که په روه ردگار چی بو ئه نجام داوین و چوّن لّی ده روانین. به لّام مزگینیدان جوړیکه له نه زم و ریکخستن له وه دا که ده بیّت خوّمان ریک بخه یین بو ئه وه ی به شداری له مزگینیداندا بکه یین، واته، ته نها چاوه پړی ده رفه تی شایه تیدان نه که یین.

عیسا له (مه تا 5: 16) دا ده فه رمویّت: «با ئیوه ش پروونا کیتان بو خه لک بدره وشیتته وه، تاکو کرداره باشه کانتان بینن و ستایشی باوکتان بکه ن که له ئاسمانه». با پروونا کیت بو که سانی دیکه بدره وشیتته وه له وه زیاتر ده گریته وه که هیچ کاریک مه که نه وه ک پروونا کیه که ت نه ده ره وشیتته وه. به م جوړه لّیکی بده وه: با پروونا کی کاره کانت له ژیانندا بده ره وشیتته وه. با به لّگه ی گوړینت که خودا شکو دار ده کات، له ده رووتندا تیشک بداته وه. با ده ست پّی بکات. شوینی گونجاوی بو ته رخان بکه.^a

دواتر ده لّیت: «ئه گه ر خوّمان به مه به ستی مزگینیدان ریک نه خه یین، ئه وا زور به ئاسانی ده توانین بیانوو بو مزگینینه دان به ینینه وه».^b ویتنی باوه پړی وابوو که ده بیّت پلان و به برنامه مان بو نه زم و ریکخستنی خوّمان هه بیّت؛ واته ده بیّت باوه پداران له نیو خشته ی به برنامه کانی پړوژانه یاندا داینین.

خودا نه زم و ریکخستنیکی له م چه شنه به کار دینیت. له وانه یه یه که م جار یه کسه ر ده رفه تی شایه تیدان بو پړینه که ویت، به لّام کاتیک به پنی تیپه پوونی کات خوّمان پړیکده خه یین، ده بینین که له گه ل که سیکی بیباوه پدا خه ریکی گفتوگو یه کی بنیادنه ر و چاوه روه یین له باره ی عیسا و هیزی رزگاریه که ی و ئه وه ی که ده توانیت بو ئه و که سانه ی ئه نجام بدات که به پراستی ئاره زووی ناسینی ئه و و لیخو شبوونه که ی ده که ن.

a Donald S. Whitney, *Spiritual Disciplines for the Christian Life* (Colorado Springs: NavPress, 1991), 106.

b سه رچاوه ی پښتر، لاپه ره 180.

۵. شوینی نوئژ و نزاگردن

ئەو وتە یەم زۆر پئ جوانە کە «چالز سپیرگن» گوتوو یە تی: «ئە ی پەرەردگار، کەسی هەلبژێردراو بپارێزە و هەندیک کەسی دیکە هەلبژێرە». ئەو نوئژ و داواکاریەم زۆر بەلاوە جوانە. ئیمە نازانین خودا کئ بانگ دەکات بۆ لای خۆی. کاتیک نوئژ بۆ کەسانی دیکە دەکەین، وا دەکات ئاگاداری ئەم لایەنە بین.

من بۆ ماوەی بیست سأل نوئژم بۆ لیندای خوشکم کرد، وە زۆری نەما بوو کۆل بدەم و واز بهیئیم. بەلام خودا لە بەزەیی و میهره بانی خۆی، ئەوی بۆ لای خۆی راکیشا. ئەمە ئومیدی ئەوەی پیدام کە ئەندامانی دیکە ی خێزانە کەمان و هاوڕێکانم کە چەندین سألە نوئژیان بۆ دەکەم، پۆژیک باوەر دین.

بەردەوام نوئژ دەکەم و دەلیم: «ئە ی پەرەردگار، رێگە مەدە سالتیک تپەر بیت بەبئ ئەوەی کە لە رێگە ی منەو کە سیک بە باوەرپووە بیت بۆ لای تۆ». خودا دلسۆزانە وەلامی ئەو نزایەمی داوە تەو. ئەگەر خودا تەمەنی زیاترم لەسەر زەوی پئ بدات، ئەوا کاتیک دەپۆم بۆ ئاسمان پەنجا شەست کە سیک دەبینم کە لە رێگە ی منەو باوەریان هیناوە. چەندە دلخۆش دەبم بەو!

بەردەوام نوئژ بۆ ئەوانە بکە کە مەسیح نانا سن بۆ ئەوەی باوەری پئ بهینن. لە کۆبوونەو کانی کلێسادا نوئژ بکە، لە گروپە بچوو کەکاندا، لە کۆبوونەو کانی مالهو، لە پووداوە تاییە تەکاندا، وە کاتیک بە تاییە تی وشە ی خودا دەخوینتەو، نوئژ بکە. با ئەوانە ی لە دەورتن بزانی کە پزگاریی ونبووان لەسەر دلته و خستوتتە بەردەم خودا.

۶. رابەراییە تی پۆحی

یە کیک لە توخمە سەرەکییە کانی کە لتوری مزگینیدان بریتیە لە رابەراییە تی کلێسا و کۆمەلە ی باوەرداران. ئەگەر گرنگ بیت کە هەموو ئەندامە کان چالاک بن لە مزگینیداندا، ئەوا دوو ئەوەندە گرنگە کە پیران و قەشە کان بە فێرکردن و بەمۆنە کردنی مزگینیداندا رابەراییە تی باوەرداران بکەن.

«دەیف» کە قەشە ی منە لە تەلاریکی زۆر بەرزدا لە شوقە یە کدا دەژی کە دووکانیکی گەورە لە تەنیشتیە تی. پاسەوان و کارگوزارە کانی دووکانە کە، هەموویان بە ناو بانگ دەکات؛ واتە هەموویان دەناسیت. هەموو کاشیرە کان دەناسیت و تەواوی

گارسونه کانی ئه و چيشخانه يه ش دهناسيٽ که زوو زوو نانی تيدا ده خوات. زوو زوو قزيشی چاک ده کات بو ئه وهی بتواتيت په يوه ندييه کی باش له گهل سه رتاشه که دروست بکات.

دهيف که سيکی دم به خنده و کراويه. له دروستکردنی ئه و په يوه ندييانه دا، هاوړپه تيبه کی ناساي تاکه نامانجی دهيف نيه. نيگه رانی ئه و که سانه يه و حه ز ده کات مزگينيان پي بدات. زوو زوو به و که سانه م دهناسيٽ که له ته لاری شوقه که ی ئه ودا ده ژين و دين بو کليسا بو ئه وهی گوئی لی بگرن. ئينجا پیکه وه مزگینی ده دینه ئه و که سانه. هه ميشه ئه م جوړه گفتوگو يانه به دهرفته کی باش ده زانم بو مزگينيدان.

يه کيکی دیکه له و شتانه ی که رابه ران ده توانن بيکن له پال فيرکردن و به نمونه بووندا، ئه وه يه که ته نها باسی مزگينيدان بکن. ئه گهر قه شه ی، ئه وا گرنه که له کاتی کوپونه وهی ستاف و پيراندا دهرفته ی پويست وهر بگريت و باسی ئه وه بکه يت که چو ن هه ول ده د هيت مزگینی بد هيت. به دواي ريگه و دهرفته دا بگه رپي که له کوپونه وهی رابه رانی کليسا کانی دیکه دا نوپژ بکه يت و هانيان بد هيت که مزگينی بده ن.

له کليسا يه کدا سيميناري کم له سه ر مزگينيدان ريکخستبوو. قه شه که ليی پرسيم که چ شتيک گرن گترين به شی راهينانی خه لکه؟ مينش گوتم: «قه شه کردن له سه ر مزگينيدان له هه موو شتيک گرن گتره».

به سه رسامبييه وه ته ماشايه کی کردم.

مينش گوتم: «گالته ناکه م، به راسته م. بابه ته که زور په يوه ندي به وه وه نيه که من ده يليم. شته گرنه که ئه و کاته يه که تو بو بيرکردنه وه له مزگينيدان ته رخانه ده که يت. ئه وانه ی که روژانه نوپژ بو هاوړي بيباوه رپه کانيان ده که ن و بير له وه ده که نه وه که چو ن مزگینی بدن، زور باشتره له و قسانه ی که من ده پکه م. ئه وه ی که تو ي رابه ر ئه م سيميناره ت نه جام داوه، کاریکی باش و گرن گت کردوه و په يامیکی جوان ناراسته ی باوه رداران ده که يت.

قه شه پيته ر ناوبه ناو داوا له ئه نداهه کانی کليسا ده کات که باسی ئه زموونی مزگينيدان يان له چه ند هه فته ی رابردوو ياندا بکن. کاتيک باوه رداران زانبيان که

ههفتانه پرسپاریان لئ ده کریت، نه ته نهها ده هاتن بو کۆبوونه وهی ههفتانه و ئامادهی ئه وه بوون که باسی ئه وه بکه ن چۆن خودا به کاریهێناون، به لکو وریاتر و چاوکراوه تر بوون بو ئه وهی ههفتانه ده رفه تی مزگینیدان له ده ست نه ده ن. ئه مه ریگایه کی ساده یه که به هۆیه وه ده توانین مزگینیدان چالاکانه به یلینه وه.

ئه گهر مزگینیدان بابه تیکی چالاک و گرنگی کلپسا بیت، ئه وا پپووسته باوه پداران به رده وام هان بدرین، راهینانیان پی بکریت و بیر له پابه رایه تی ماوه درێژیش بکریته وه. له راستیدا قه شه گه لی وه کو پیتهر ئه م شتانه یان له به رچاو گرتووه.

له م به شه دا باسی ئاماده کارییه گرنگه کانی مزگینیدان و بلاوکردنه وهی باوه ره که مان کرد. ئه مه بابه تیکی گرنگ و هه ستیاره. به لام ئامانجه که ئه وه نییه که ئاماده و ته یار بین، به لکو ئامانجه که ئه وه یه که له گه ل که سانی دیکه دا باسی وشه ی ژیان بکه ین. بیرۆکه ی گفتوگۆی له م چه شنه ده بیته بابه تی به شی داها توومان.

به شی پینجه م

مزگینیدان و بلاوکردنه وهی باوه رپه که مان

دوای چه ند سالیك له پیکهینانی خیزان، کتیبیکم له باره ی هاوسه گیریه وه کړی. ده بوا پیش پیکهینانی خیزان ئه و کتیبه م بخویندایه ته وه و به دلنیاپیه وه له سه ره تاي ژيانی خیزانداریمان زور به که لکم ده هات. به لام له گه ل ئه وه شدا، کاتیک گرتمه ده ست، چوومه سه ر پیرستی کتیبه که و ده ستم به خویندنه وه ی ئه و به شه کرد که به لامه وه سه رنجراکیش بوو.

ئه و به شه به شتیکی له م جوړه ده ستي پیکردبوو: «ئه م به شه ئه و به شه یه که زوریک له ئیوه پیش به شه کانی دیکه یه که م جار ئه م به شه ده خویننه وه. به لام هانت ده دم که له سه ره تاوه ده ست بکه یت به خویندنه وه». به راستی هیچی بو نه هیشتمه وه!

نووسه ره که چوون ده یزانی که یه که م جار ئه و به شه ده خویننه وه؟ ئه و به شه باسی سیکی ده کرد.

ده بیت دانی پیدا بنیم که ئه و به شه ی باسی سیکی ده کرد له م به شه سه رنجراکیشتره که باسی بلاوکردنه وه ی باوه رپه که مان ده کات، به لام وای بو ده چم که زوریک له ئیوه پیش خویندنه وه ی به شه کانی دیکه، بینه سه ر ئه م به شه. ئه گه ر تو یه کیکیت له و که سانه، ئه و خوزگه به خووت! چونکه بیت نالیم که بگه ریوه بو به شه کانی دیکه و له سه ره تاوه ده ست پی بکه.

من دلخوشم که لیره وه ده ست پیکردوو. هیوادارم که بتوانیت پیناسه ی مزگینیدان و ئینجیل و باوه رهینان به پیی کتیبی پیروز بکه یت. مزگینیدانی به رنامه ریژکراو و کرده بیت رت کردوو ته وه و بانگهیشتیکی قایلکه رت له باره ی مزگینیدانه وه بینیه. تو کلیسا وه کو پلانی مه زنی خودا ده بینیت بو مزگینیدان، په رده ان به که لتوری مزگینیدان له چوارچیوه ی کلیسادا باشتین شته که بتوانیت بو راگه یاندانی مزگینی مه سیح ئه نجامی بده یت. وای بو ده چم که خووت ناماده کردوو بو ئه وه ی بیته مزگینیده ریکی نیوده وله تی، چونکه تو مزگینی وه کو ریگای ژیان ده بینیت؛ هه رگیز

گريمانه و نه گهر بؤ مزگينى ناکه‌يت؛ مزگينيدان وه کو نه زم و پړکخستينکى پړوحى ده بينيت، وه نوپژ بؤ نه و هاورپښانه ت ده که‌يت که مه سيح ناسن. نه وانه که رابه ر و قه شهن، له پړگه‌ى وتار و کرداره وه مزگينيدان ده رده خهن.

کاريکى زور باش ده کهن. بېگومان نه گهر هه ريه ک له و خالانه چه مکيکى نوپن يان هه نديک به لاته وه ناروونه، نه و خراب ناپيت نه گهر له سه ره تاوه ده ست بکه‌يت به خوښنه وه. هه ر چوښک بيت، گه يشتووينه ته نه م به شه که باسى عيسا ده کات.

وه کو بالويز قسه بکه

به پراى من هېچ پښمايه ک له سه ر قسه کردن له و پښمايه باشت ر نيه که پؤلس له (دووه م کورنسو ۵: ۲۰-۲۱) ناماژه‌ى پړکردووه:

«ټيمه بالويزى مه سيح، خوداش له پړگه‌ى ټيمه وه جيهان بانگه‌پشت ده کات، له برى مه سيح لپتان ده پارپينه وه: له گه‌ل خدا ناشت بنه وه. نه وه‌ى گوناھى نه ده ناسى خودا له پيناوې ټيمه کرديه گوناھ، تا کو به به کبوون له گه‌ل مه سيحدا بين به راستودروستى خودا».

پؤلس داوامان لپده کات که هيزى پشت په يامى مه سيحمان له بير نه چپت، که نه ويش خودى مه سيحه. پيمان گوتراوه که به رپرسياريه تى ټيمه نه وه يه بينه نوپنهرى شانشينى خودا. ټيمه بالويزى عيساى مه سيح. داوامان لپکراوه که خه‌لکى جياواز بينين؛ واته، به شپوه‌ى دنيايى و مروفانه چاو له که سانى دیکه نه که ين؛ ده بيت بياناسين و خوشمان بوپن، وه له وه تېگه‌ين که نه وان گوناھبارن و پپويستيان به وه يه له گه‌ل خودا ناشت بنه وه.

پپويسته به دروستى له په يامه که تېگه‌ين. وه کو ده زانين بالويزه کان ده سه لاتى گورپنى په ياميان نيه؛ کارى نه وان نه وه يه که په يامه کان وه کو خوږيان و به دروستى بگه‌يه ن. ټيمه ش به هه مان شپوه ناپيت هېچ وشه يه ک بؤ په يامى مه سيح زياد و که م بکه ين. ده بيت به دروستى په يامه که بگه‌يه نين بؤ نه وه‌ى گوناھباران بتوانن له گه‌ل خوداى پپروز ناشت بنه وه، که دروستکهرى گه ر دوونه، نه وه‌ى که خاوه‌نى ټيمه و هه موو نه و شتانه يه که له ده ور و به رمانه. سه ره پراى نه و راستيه‌ى که گوناھه که مان له به رده م خودا خراپه، پړگه‌يه کى بؤ رزگارپى مروفه کان ده سه ته به ر

کرد کاتیک گوناوه کامنای خسته سهر ئه و کهسهی که بیگوناوه بو و له جیگه ی ئیمه له سهر خاچ سزای خودای چیژت. خودا ئهمه ی کرد بو ئه وه ی به هوی یه کبوون له گه ل مه سیح بینه راستودروستی خودا. ئیمه له گه ل خودا ئاشت ده بینه وه ئه گهر باوهر به مه سیح بهینین و تۆبه بکهین و به باوهره وه به ره و پرووی پرۆین. ئهمه ئه و په یامه یه که پیمان دراوه بو ئه وه ی بلاوی بکهینه وه.

ده بیته په یامه که وه کو خوی بگه یه نین به بی له بهرچا و گرتنی ئه و کیشه و گرفتانه ی که رووبه پروومان ده بیته وه، ئه و وزه و ئینیرژییه ی که پیوسته خه رجی بکهین، وه ئه و شه رمه زارییه ی که ده بیته قبولی بکهین. کاری بالۆیزه کان ئه وه یه که په یام بگه یه نن. بۆیه هاوار ده کهین و ده ئیین: «له گه ل خودا ئاشت بینه وه». له وانیه وا هه ست نه کهین که نوپنه ری شانشین خوداین، به لام له راستیدا نوپنه ری شانشین خوداین. ئیمه له قه له مره وی رۆحیدا به م جوړه ده بینرین؛ به راستی ئهمه راستیه کی سه رسامکه ره.

بیگومان ده توانین بالۆیزیکی باش یان خراپ بین. ئه گهر تۆ ئهم کتیه ده خوینیته وه، پیم وایه که ده ته ویت رۆلیکی باش بگپریت، که واته با پیکه وه ته ماشای چهند ریگایه ک بکهین بو ئه وه ی باشر بین له و کاره ی که بانگ کراوین بۆی.

بالۆیزه کان و ریگاکانین: بیرکردنه وه له ریگه ی گفتوگۆکانه وه

نامه یه که م به ده ست گه یشت که زور کاری تیکردم. کاتیک ده خوینیته وه، بیر له وه بکه وه چ کاردانه وه یه کت ده بوو:

مایکی نازیز،

ماوه یه که نوژ بو «کاندیس» ده که م بو ئه وه ی خودا ده رفه تم پی بدات مزگینی پی بده م. با هه ندیک باسی پیشینه ی کاندیس بو بکه م: ئه و له خیزانگی کاتولیک گه وه ره بووه، به لام ئیستا ناچپته کلێسا. هاوهره گه زخوازه و چوار مندالی هه یه. منداله کانی هی هاوسه ره که یه تی به لام زورتر ئه م چاودیرریان ده کات و ئاگای لییان ده بیته. دایکی کاندیس شیرپه نجه ی هه یه و هه زاران کیلومه تر له م دووره. بیست و پینج ساله کاندیس ده ناسم و ئه وه دوو سالیشه کاری بو ده که م. ئه و ده زانیت که من

باوه پړیکې پته وم هه یه و به گشتی پړیکې زوړم لئ ده گریټ. داوام لئ کرد نویژی بو بکه م و ئه ویش قبولی کرد، وه له رووی مادییه وه هاوکاریم ده کات بو ئه وهی بچم و گه شتیکی مزگینیدان ئه نجام بدهم.

چهند پړوژیک له مه وپیش کاتیک باسی ئه وهی بو ده کردم که سهردانی دایکی کردوه، دهستی کرد به گریان. هه رگیز له کاتی گریاندا نه مینییوو. کاتیک رووبه رووی دانیشتبووم، بیرم له وه ده کرده وه که چوئن باسی مزگینیی مه سیحی بو بکه م بو ئه وهی هه ندیک له خه مه که ی که م بکه مه وه و پړیگایه ک بدوژمه وه تا کو باسی به ها هه تاهه تاییه کانی بو بکه م، نه وه ک وا ده ربکه وم که هیچ هه ست و سوژیکم نییه. له کو تایدان شتیکی ئه وتووم له سهر به های جاویدانی باس نه کرد. ته نها هه و لم دا که هه ندیک ئاسووده ی بکه م بو ئه وهی بتواتیت له به رده م من بگریټ و دووپاتی بکه مه وه که له بارودوخه که ی تیده گه م و درکی پی ده که م. پیم وایه ده متوانی باشر بم.

پاشان کاتیک بیرم له و حالته کرده وه، خوژگه شتیکی وه کو ئه مه م پی بگوتبا: «ئهم ئازاره ی که ئیستادا ده یچیژیت له جیهاتیکی ویران و پر له گونا و نه خو شیدا شتیکی ئاساییه. جیهان ویران بووه و کاتیک خودا هه موو شتیکی له گه ل خو ی ئاشت ده کاته وه، جیهان گوړانکاری به سهر دیت». پیم وایه دوودل بووم له گوتنی شتیکی ئه وها، چونکه نه مده ویست ئه ویش وه کو زوړبه ی که سانی دیکه پیی وا بیت که بو ئاشتبوونه وه له گه ل خودا پیویست ناکات هیچ شتیکی بکات. ئایا ده بوا هه ر پیم گوتبا؟ ده بوا شتیکی دیکه م بگوتبا؟

له گه ل پړیم،

کیم

ئه وانه پرسیارگه لیکي سه ختن. من به م جوړه وه لأم دایه وه:

کیمی نازیز،

پیش هه موو شتیکی، ئه وهی که وا له که سیکی بکه ییت به ئاسووده یی له لات بگریټ، به راستی شتیکی گه وره یه، به لأم ده زانم چ هه سستیکت هه یه، ئه و هه سته یه که ده زانین ئیمه شتیکی زوړ به هادارمان هه یه و ئه گه ر ته نها بمانتوانیا ئه و هیزی

دلنه واییه به به رامبه ره که مان بگه یه نین و هه موو دیواره کانی چوارده وری دلی بروخینین، ئەوا زۆر باش ده بوو، چونکه ئەو کاته ئەو که سه یان ده ناسی که رۆژیک هه موو فرمیسک و دلته نگیه کاغان لاده بات. وه دلته نگیه که له وه دایه که ده زانین ئەو که سانه زۆر له راستیه وه نزیکن - «راستیه که له نێو دلماندایه و منیش ریک له ته نیشته دانیش تووم» - به لام به داخه وه ناتوانن بیینن.

به لام ئەگەر زیاتر له سه ر بابه ته که ی کان دیس بدویم، ئەوا ده توانم بلیم که له وانیه خودا له ریگه ی شایه تیدانی تووه ئەو سنورانه له دلیدا لاده بات که له دژی مه سیح دانراون. بینگومان من نازانم که رۆحی پیروز چ کاریک ده کات، به لام له وانیه دلدانه وه ی ئەو باشترین شت بوو بیت که له و کاته دا توانی بیت ئەنجامی به دیت.

ئەوه ی که ئیستا له میسکی مندایه ئەوه یه که تو به رده وام بیت له قسه کردن له گه لیدا. ئایا ده توانیت له گه ل کان دیس قاوه یان نایک بخۆن و هه ندیک گفتوگو بکه ن؟ من بم له جیگه ی تو شتیکی له م جوړه ی پی ده لیم: «حه ز ده کم له کاتی خواردنه وه ی قاوه دا گفتوگو یه کی رۆحیت له گه لدا بکه م؛ ئایا ئەوه ت به لاره ئاساییه؟» به پیی ئە زموونی من، کاتیکی خه لکی له وه دلنیا ده که ی نه وه که ده کریت باوه ر بیته مایه ی دلره نجانیان، به گشتی کراوه ده بن بو گفتوگو.

له کاتی قاوه خوارنه وه یان نان خواردندا، ئەو شته ده لیم که تو گوتت و زۆرم به دل بوو: «ئهم ئازاره ی که ئیستا ده یچیزیت له جیهانیکی ویران و پر له گناه و نه خو شیدا شتیکی ئاساییه». به دلنیا یه وه هانت ده ده م که ئەوه ی پی بلیی، به لام پاشان، جاریکی دیکه داوای روخسه تی لی بکه که ده ته ویت پیی بلیی خودا جیهانیکی ویران و گونا هبار له گه ل خو ی ئاشت ده کاته وه: کان دیس، ئایا ده کریت پیت بلیم که چۆن خودایه کی پر له خو شه ویستی له جیهانیکی ویران له گه ل خو ی ئاشت ده کاته وه؟» پاشان بلی: «کان دیس، به راستی فرمیسکه کانت کاری تیکردم، وه کاتیکی بیرم کرده وه، به پیویستم زانی که ئاگادارت بکه مه وه له وه ی که په یوه ست به بارودوخی تو نه متوانی هیچ شتیکی له په یامی مه سیح گرنه گتر په یدا بکه م». یان پیی بلی: «ده زانم، بابه تی ئایینی ده بیته مایه ی چه له حانی، به لام له دوو هه زار سالی رابردوودا، خه لکی په یامی مه سیحیان به کلیل تیگه یشتنی ژیان و مردن زانیوه، بویه چه ز ده کم له م باره وه قسه بکه ین». یا خود ده توانیت پیی بلیی: «کان دیس،

تۆ دەزانیت که من باوه‌رم به خودای سهر خاچ هه‌یه، واته ئه‌و خودایه‌ی که له‌پیناو ئیمه‌دا مرد. وه به‌ پاده‌یه‌ک ئه‌م بابه‌ته په‌یوه‌ندی به‌ حاله‌تی تۆوه هه‌یه، که هه‌ز ده‌که‌م باسی عیسات بو بکه‌م». ده‌توانیت شتیکی له‌م چه‌شنه‌ی پی بلیتی، یاخود تیکه‌لی هه‌رسی نمونه‌که. تۆ باشت ده‌زانیت که له‌و کاته‌دا چی بلیتیت، به‌لام ئامانجه‌که ئه‌وه‌یه که به‌ دروستی مزگینی پی بده‌یت، که پره له‌ به‌ها و بایه‌خی هه‌تاهه‌تایی و یارمه‌تی ده‌دات درک به‌ گرنه‌ترین پیویستی بکات، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که تۆبه بکات و باوه‌ر به‌یتیت.

له‌ لایه‌که‌وه، هه‌زم ده‌کرد دایکی گوئی له‌ په‌یامیکی پوونی ئینجیل بووايه، ئه‌گه‌ر پیشت نه‌ییستیت، به‌لام من له‌ سه‌رووی ئه‌و شته‌وه ده‌پروانم که تۆ پیت گوتم. ده‌لیم، قسه قسه دینیت، خراپ نابیت ئه‌گه‌ر کتیبه‌که‌ی «سام ئالبیری» بخوینیته‌وه به‌ ناوی «ئایا خودا دژه ره‌گه‌زخوازه؟»

برات،
ماک

ئه‌م گۆرینه‌وه‌ی نامانه، هه‌ندیک بنه‌مای سه‌ره‌کی ئاشکرا ده‌کات که کاتیک له‌باره‌ی باوه‌ره‌وه له‌گه‌ڵ که‌سانی دیکه‌دا قسه ده‌که‌م، پیشتیان پی ده‌به‌ستم. ئه‌مانه هه‌ندیک له‌و بنه‌مایانه‌ن:

- له‌ کاتی مزگینیدا، پشوودرژ به‌ سه‌رنج داوه که له‌ کاتی مزگینیدا ده‌ترسم، چونکه ده‌کریت به‌ چه‌ندین هوکار به‌ هه‌له‌دا بچم. ده‌کریت په‌یامه‌که بگورم. ده‌کریت ئه‌و کاته‌ی که ده‌پیت قسه بکه‌م، بیده‌نگ بم. ده‌کریت شتگه‌لیک بلیم که پاشان گیلانه بیته پیش چاوم. به‌لام گرنه‌که که بزانیته‌نانه‌ت هه‌له‌کانت وات لیده‌که‌ن بیته بالوژیکی باشت.
- له‌ شوینی خوین سه‌ردانی خه‌لکی بکه.
- به‌دوای ده‌رفه‌تدا بگه‌ری. لیره‌دا به‌پراستی که‌لتوری مزگینیدا هاوکاریمان ده‌کات. کاتیک ئه‌ندامانی کلپسا باسی ئه‌و ده‌رفه‌تانه ده‌که‌ن که له‌ دوره‌به‌ریاندا دیوانه، له‌وانه‌یه ئه‌ندامانی دیکه ده‌رفه‌تی به‌شداریکردنی بدۆزنه‌وه.

- که سیکی پر له به زهیی و خاوه نی دلکی نه رمونیان به به رامبه ر که سانی دیکه. بیرت نه چیت که تو که سیکی گونا بهاریت. بیفیزی ده بیته مایه ی ستایش و به رزراگرتی مزگینی مه سیح.
- بیرت بیت که ئیمه وه لأمی پرسیاره گرنگه کانی ژیا مان له لایه. ئه وه شتی که که تو ده توانیت بیبه خشیت. کاتیک راستیه کانی ژیان سنوره ده سترده کانی ده بریت که بوونه ته هو ی دوورخسته وه ی خه لک له خودا، له و کاته دا ده توانیت رووناک ی مزگینی بدره وشینیته وه. رووناکیه که له ژیر ته شتدا مه شاره وه.
- تیشک بخه ره سه ر ئاستبوونه وه ی خه لکی له گه ل خودا، نه ک په وشت و ئاکار.
- به ئامانج و به رنامه وه قسه بکه. پلان بو قسه کانت داپرئزه. ئه مه وا ده کات شتی سوود به خش بلیت، نه ک شتی نامو بلیت و به وه هو یه وه دلی به رامبه ره که ت بره نجینیت.
- دان به وه دا بنی که ده یزانی ت و دانیش به وه دا بنی که نایزانی ت. ئه وه ده سته واژه یه ی که «کیم» به کاریهینا «جیهانیکی پر له گونا ه و نه خوش»، دانانه به وه راستیه ی که له ده ور به رماندا ده ببینن. باوه پرداران باش له م جیهانه تیده گن، چونکه ده زانن چو ن وای لیها توهه. هه روه ها بو م ده رکه وتوهه که باش ده بیت ته گه ر دان به وه دا بنی که هه میشه نازانی ت بوچی خودا به وه جو ره هه ل سو که وت ده کات که ده ی کات.
- باش ده بیت ته گه ر پیشوه خت به رامبه ره که ت ئا گادار بکه یته وه له وه ی که ده ته وی ت باسی په یامی مه سیحی بو بکه ی ت.
- پرسیار ی زور بکه و هاوکات گو یگر یکی باش به.
- ته گه ر باسی کیشه یه کی دیار یکراوی که سیک ده که ی ت، ئه وا زور باش ده بیت که به مه به ستی شاره زا بوونی باش ترت له گه ل ئه و بارودوخه، کتیبیک بخوینیته وه یان له گه ل که سیک قسه بکه ی ت که شاره زای ئه و کیشه یه یه.

بالويزه کان ده بټ بوټر و پروون بن

ټه گهر له بهر مزگينيدان بخرابامه زيندانه وه، ټهوا داوام له هاورپکانم ده کرد که نوټرم بو بکهن بو ټه وهی له زيندان بټمه دهره وه. ټه گهر پوټس له زيندانا داواي کرد که نوټري بو بکهن بو ټه وهی بوټر و پروون بټ له گهل په يامی مزگينيدا (ټه فه سوټ ٦: ١٩؛ کوټوټی ٤: ٣-٤).

پټم وایه بوټري گرنگرتين پټکها ته ی مزگينيدانه، لانی کهم له ټه مريکا. ټيره ټه شوټنه يه که ده توانين له و خوشک و برايانه مانه وه فير بين که له و ناوچانه دا ژيانون که هيچ نازاديه کی ټايني ټيدا نه بووه.

يه کهم جار له دوه ی که سيکی ټيرانيم ناسی به ناوی «فه رشيد» که به شداری له خزمه تی قوتابيانی ټيمه دا کرد. پټکه وه دانيشتبووين کاتيک «نيسين» ده ستي کرد به قسه کردن. نزیکه ی سی قوتابيه ک له ژووره که دا بوون. کاتيک نيسين قسه ی ده کرد، هه ستم کرد که فه رشيد ټاسووده نييه. ټينجا سه ری له من نزیک کرده وه و گوټی: «ماک، ټه و کوره وتاربيژيکی زور باشه، به لام که ی ده چټته سهر مزگينيی مه سيح؟»

له کوټايدا بوټم دهرکه وت که بوچی فه رشيد ټاسووده نه بوو. ټه و ده يويست که به پروونی مزگينيی به قوتابيه کان بدرټت. منيش پټم گوټ: «نيگه ران مه به، براکه م. هه رگيز نه مديوه نيسين په يامی ژيان پشتگوټی بخات؛ ټيستا باسی ده کات». پټگومان باسی کرد: نيسين رايگه ياند که مه سيح گونا بهارانی پزگار کردووه. له و کاته دا، فرميټسک له چاوه کانی فه رشيدا په نگی ده خوارده وه. بوټی دهرکه وتووه که ټه وانه ی له پيشينه يه که وه هاتوون که زوربه ی که سه کان پريان له خاچی مه سيحه، زورتر مه سيحيان خو شده وټت.

سالی داهاتوو، له باشوری ټه فریقا له کوټوونه وه يه کی گه وره دا نانی نيوه پوټم له گهل فه رشيدا خوارد. پټی گوټم که بارودوخی ټيران به ره و خراپی ده پروات و هه ست ده کات که به زوویي ده ستيگر ده کرټت - ته نها له بهر ټه وه ی له کاتی مزگينيداندا بوټر و پروون بووه. ټه و شوټنه ټارامه ی به جيټيشت و گه رايه وه بو تاران. به راستی براييه کی بوټر و ټازا بوو.

له کریسمه سدا، فه رشيد ده سته سهر کرا. ټومه ته که ی ناپاکی بوو دژي کوټاری ټيسلاميی ټيران، له راستيدا ټومه که ی ټه وه بوو که شايه ټيکی دل سوټی مه سيح بوو.

شەش سالى حوكمى زىندانى بەسەردا درا. ژن و دوو مندالەكەى ئىرانىيان بەجېھىشت و پۈيشتن بۆ توركىيا و لەكەمپىكى پەنابەراندا نىشتەجى بوون. فەرشىد لە زىندانى ئەقىن دەستبەسەر كرا. لەويدا نامەيەكى ناردبوو دەرهوہ و داواى لە ھاوپرېكانى كردبوو كە نوپىژى بۆ بۆكەن بۆ ئەوہى بوپرانە و بە پروونى مزگىنى بدات، وە ئەوہى كە بەردەوام بەھۆى مەسىحەوہ دلخۆش و شاد بىت.

زۆرېك لە ئىمە پرووبە پرووى كىشە و چەلەمەيەكى لەم چەشە نابىنەوہ. بەلام فەرشىد عىسا و ئىنجىلى خۆش دەويست. ئەويش وەكو پۆلس ھەموو شتىك بە زىان دەزانىت لەبەر بەرزى بەھاي ناسىنى عىساي مەسىحى خاوەن شكۆ (فيلپى ۳: ۸). ئەو بەردەوام بوپرانە و بە پروونى باسى پەيامى پرگارى مەسىحى بۆ كەسەكانى دەورو بەرى دەكات.

ھىوادارم ئەم چىرۆكەى فەرشىد بىتە ماىەى دلخۆشى و ھاندانت بۆ ئەوہى تۆش لە ئاست خۆتەوہ بوپرانە و بە پروونى مزگىنى بدەيت. كىتىى پىرۆز داوامان لىدەكات ئەوانەمان لەبىر بىت كە بوپر و دلسۆز بوون و شوپن ھموونەكانى ئەوان بکەوين.

بالۆيزەكان دەبىت باوھىريان بە پەيامەكە ھەبىت و بۆ ۋەلامدانەوہ متمانە بە مەسىح بکەن

چوار كەس لە ئىمە لەبەردەم بەشى ۋەرگرتنەوہى شتومەك لە فرۆكەخانەيەكى شىكاگو ۋەستابووين. بە مەبەستى كۆبوونەوہى پەيوەست بە ئىش و كاريكى گىرنگ ھاتبووين بۆ شىكاگو. لە راستىدا كۆبوونەوہكە پىشوخەت و بەر لە گەشتى ئىمە بە ھۆتيلەكە دەستى پىكردبوو. كاتىك چووینە نىو تەكسىيەكەى ئىبراھىمەوہ خەرىكى گىتوگو بووين.

كاتىك قسەمان لەسەر سىاسەتى جېھەجىكارى دەكرد، ئىبراھىم پرووى لە من كىرد و پىى گوتم: «دەزانى ئەم جىھانە زۆر خۆشە!» تەماشايەكىم كىرد و ھەولم دا لە مەبەستەكەى تىگەم.

ئىنجا بە جورېك ئاماژەى بۆ ناوشارى شىكاگو كىرد كە ئۆتۆمبلىلەكە لەسەر ھىلى خۆى لايدا، پاشان گوتى: «ئەللا ئەم ھەموو شتەى دروست كىردووە. من گىلانە سەرىكم تەكان دا و خۆزگەم دەخواست كە لە پىشتەوہ دانىشتبام.

«به لّام ئه وهی که زۆر سه رنج پراکیشه ده رباره ی ئه لّلا ئه وه یه که هه موو کاره کانی ئیمه تۆمار ده کات».

منیش پیم گوت: «وايه، هاوارام. هه ولّم دا له حال و هه وای به پړيوه به ربوون بيمه ده ره وه، ئینجا گوتم: «من باوه پرداری مه سیحم، وه منیش باوه ږم وایه که خودا هه موو شتیک تۆمار ده کات».

ئینجا گوتی: «ده زانی جیاوازی من و تۆ چیه؟» هه ستم کرد که ئه مه پرسیاړیکی راسته قینه نییه.

«تۆ باوه ږت وایه که عیسا خودایه، وه من باوه ږم وایه که ئه وه پیغه مبه ره».

ئیراهیم بوږانه وه کو مزگینیده ریکی ئیسلامی قسه ی ده کرد.

«وايه ئه وه ش راسته.» ئینجا ئه مه بووه هوّی هاندانی ئیراهیم و ده ستمان کرد به گفتوگویه کی یه زداناسی که هه تا نزیك هوّتيله که به رده وام بوو.

به لّام که گه یشتینه هوّتيله که، ئیراهیم بیده نگ بوو، چونکه خه ریکی پړکردنه وه ی فۆرمی کارتی بانکی بووم. ئینجا له کوّتایدا ده رفه تی ئه وه م بوّ پره خسا که قسه بکه م.

«شتیک ده زانی ئیراهیم؟ هاوارام له سه ر ئه وه ی که موسلمانان و مه سیحیه کان باوه ږیان به وه هه یه که گوناوه کانیا ن تۆمار ده کریّن، به لّام موسلمانان پینان وایه گوناوه به کاری باش که م ده بیته وه، له کاتیکدا ئیمه ی مه سیحی پیمان وایه که عیسا له ریگه ی باوه ږه وه له گوناوه کاغمان خوّش ده بیّت. به رای من ئه وه گه وره ترین جیاوازی تپواغمانه. له بهر ئه مه یه که من عیسام خوّشه ویت: ئه وه گوناوه کاغمان له دژی کاره باشه کاغمان به کارناهییت؛ ئه وه له گوناوه کاغمان خوّش ده بیّت چونکه باجه که ی داوه».

ئیراهیم ته ماشایه کی سه قفی ئو تۆمبیله که ی کرد و گوتی: «هممم». ئینجا یارمه تی دام که جانتا کانم بهینمه خواره وه. کاتیک که روّیشت، بیرم له وه ده کرده وه ئاخو له قسه که م تیگه یشتووه یان نه. ئایا ده بوا شتی زۆر ترم پی گوتبا؟ له ناکاو، ئو تۆمبیله که ی راگرت و سوورایه وه و به ره و لای ئیمه هاته وه. له دلّی خوّمه وه گوتم: «وا دیاره قسه کانم کاری خوّیان کردووه. دلّیام ئیستا له براهی مه سیحه وه پرسیارم لیّ ده کات، یان له براهی لیّ خوّشبوونه وه». ئاماده ی ئه وه بووم که ئه م که سه به ره و مه سیح ببه م.

به لَام نه خيَر، من ته نها فوَرمه كه م له نيو توَتومبيله كه يدا به جِهَيشتبوو. ئيبراهيم به بزه يه كه وه فوَرمه كه ي پيدامه وه. دلخوشم كه نه و موسلمانتيكي باش و راستگو بوو. به لَام كاتيک بو دووهم جار ته ماشام كرد، ديسان هه ستم به شكستخواردن كرد، چونكه به پيئي پيوست مزگينيم پي نه دا. خوژگه شتي زياترم له باره ي ئنجيله وه پي گوتبا، يان به شيويه كي باشر پيم گوتبا.

به لَام كاتيک كه بيرم لي كرده وه، نه وه ي كه ده متواني بيلم يان ده بوا بيلم كيشه كه نييه. نه وه ي كه گوتم راست بوو، وه باوهر و متمانهم وايه كه خودا نه وه به كاردينيَت، نه ك ته نها بو ئيبراهيم، به لكو بو منيش. خودا مني خوشده ويَت و دلخوشه به وه ي كه مزگينيم داوه. نه و گوناهاه كانم، يان شكست و هه و له سه ير و سه مه ره كانم له دژي خوَم به كارناهيِنِيَت. وه نه گهر بريار بدات كه ئيبراهيم به ره و باوهر به نيَت، هوَكاره كه ي نه و شتانه نايَت كه من پيم گوت، به لكو ته نها به هوَي نيعمه تي خوَيه وه ده بيَت.

ماويه كي خاياند هه تا توانيم ميشكم بخه مه وه كوَبوونه وه ي ئيش و كاره كه م، چونكه به هوَي ليخوشبوون و خوشه ويستي خودا زور دلخوش بووم. ده و له مه ندي مه سيح له ژيامدا زورتر له راستي ده چوو، چونكه باسي باوهره كه م كردبوو. نازانم ئاخو قسه كردن له گه ل ئيبراهيم بووه ته هوَي گوپيني يان نه، به لَام وه بييري هينامه وه كه نه م بابه ته هه مووي په يوه ندي به يه ك شته وه هه يه: ژيان له گه ل مه سيحدا باشره له كوَبوونه وه يه كي پلاندانان. وه نيعمه تي خوداي له ژياني خوَمدا به بير هينايه وه. ئايا پيش نه وه ي كه به ئيبراهيم بلم ده مزاني كه خودا ليم خوشبووه؟ بنگومان. به لَام باسكردني نيعمه ت بو كه سيك كه به راستي باوهر ي به راستودروستي هه يه له ريگه ي كار و كرده وه وه، واي كرد نه و نيعمه ته زياتر له دلَمدا رو بجيَت. نه مه شتيك نييه كه ته نها له ريگه ي بير و هزرمه وه دركي پي بكه م. نوپژ ده كه م و له يه زدان ده پاريمه وه كه روژيک ئيبراهيم هه مان نه م ئوميد و خوشييه ي بو ده ربكه ويَت.

باش ده بيَت كه له بيرمان بيَت رزگاري كاري روحي پيروژه. ئيمه هه و له ده ده ين زيره ك و بوير و روون بين كاتيک مزگيني ده ده ين، به لَام خودا دهره نجامه كان دينيته كايه وه. به م هوَيه وه ده توانين ئارام بگرين و به سه يينه وه.

نابیت بالۆیزه کان بی ئومید بن

پۆلس له (دووهم كۆرنسووس ٤: ١) دا ده‌لێت: «له‌بهر ئه‌وه‌ی به‌هۆی به‌زه‌یی خوداوه ئه‌م خزمه‌ته‌مان هه‌یه، بئ هیوا نابین». ده‌بیت ئه‌م ئایه‌ته به‌بیر خۆمان به‌یینه‌وه کاتیک وه‌سوه‌سه‌ی ئه‌وه‌ روومان تێده‌کات که وا هه‌ست ده‌که‌ین مزگینیدانه‌کامان سوودی نییه.

له‌یه‌کێک له‌گه‌شته‌کاماندا له‌ فرۆکه‌خانه‌ی «سینسیناتی» چاوم به‌ که‌سێک که‌وت به‌ ناوی «کرێگ». ئه‌و سه‌ردانی کلێساکه‌مانی ده‌کرد. ئه‌و خۆی وه‌کو بیابوهر ناساندبوو که‌ هه‌ز ده‌کات لێکۆلینه‌وه‌ له‌ باوه‌ری مه‌سیحیه‌ت بکات. به‌لام ئه‌وه‌نده‌ی که‌ من سه‌رنجم دا‌بوو ئه‌و زۆرتر هه‌زی له‌ کۆمه‌له‌ی باوه‌رداران بوون نه‌ک باوه‌ری مه‌سیحیه‌ت. بینینی کرێگ له‌ رێکه‌وتیکی نااسایی ده‌چوو، بۆیه‌ داوام لێکرد که‌ پێکه‌وه‌ دا‌بنیشین و قاوه‌یه‌ک بخۆینه‌وه‌.

پێی گوتم که‌ دایکی ماوه‌یه‌کی زۆر بوو نه‌خۆش که‌وتبوو و زۆر نییه‌ کۆچی دوایی کردوو. ئه‌مه‌ ئه‌و هه‌سته‌می پشراست کرده‌وه‌ که‌ بینینی کرێک رێکه‌وتیکی نااساییه: خودا له‌ ژبانی کرێگدا ده‌ستی به‌ کار کردبوو، وه‌ خۆم ئاماده‌ کردبوو که‌ باسی عیسا‌ی مه‌سیحی بۆ بکه‌م. له‌ دلی خۆمه‌وه‌ گوتم: «کی ده‌زانیت؟ له‌وانه‌یه‌ نۆبه‌ی ئه‌م بێت».

ئه‌و شتانه‌م کرد که‌ ده‌بیت بکریت. دلته‌نگی خۆم به‌هۆی مردنی دایکیه‌وه‌ راگه‌یاندا و له‌ بارودۆخی خۆیم پرسی. کاتیک گویم لێ ده‌گرت، نوێژم کرد و وا هه‌ستم ده‌کرد که‌ کۆبوونه‌وه‌که‌مان هه‌موو نیشانه‌یه‌کی خودایی تێدا ده‌بینریت. به‌لام کاتیک لێم پرسی ئاخۆ لێکۆلینه‌وه‌که‌ی له‌باره‌ی مه‌سیحیه‌ته‌وه‌ به‌ کوێ گه‌یشتوو، چوو‌ه‌ حاله‌تی به‌رگریه‌وه‌. گه‌توگۆیه‌کی جوان و باشمان هه‌بوو، به‌لام له‌ ئاستی رۆحیه‌وه‌ بئ سوود بوو.

کاتیک که‌ به‌جیی هی‌شتم، دانم به‌وه‌دا نا که‌ منیش نیگه‌رانم. ماندوو بووم له‌وه‌ی که‌ به‌ خه‌لکی ماندوو بلیم پێویستیان به‌ گه‌نجینه‌یه‌، به‌لام ئه‌وان نه‌یانه‌وێت و په‌تی بکه‌نه‌وه‌. ماندوو بووم له‌وه‌ی که‌ ده‌ترسام په‌ت بکریمه‌وه‌. و له‌ هه‌مووی زیاتر ماندوو بووم له‌وه‌ی که‌ وا هه‌ستم ده‌کرد نابیت ئه‌و هه‌سته‌م هه‌بیت؛ هه‌ستیک که‌ هه‌ندیک کات وای لێده‌کردم واز له‌ مزگینیدان به‌یتم.

پیش ئه وهی که ئه و ماندوو بوونه به ته واوی دامپوڤویتی، یه زدانی مه زن ئایه تیکی سپاره ی فیلموئی خسته پیش چاوم که پیشتر سه رنجم نه دابوو: «نوئژ ده که م که باوه ری هاوبه شمان کاریگر بیت له زانیی هه موو چاکه یه ک که له پیناوی مه سیحدا به شداری ده که یین» (فیلموئن ۶).

پوئس لیره دا زیاتر له مزگینیدانی له میشکدایه. له گه ل ئه وه شدا نوئزه که ی ئه وه یه که چالاکانه مزگینی بده یین. به لام سه رنجی ئه وه بده که هوکاره که ی کاردانه وه یان کاریگره ری ئیمه نیه. پوئس باسی شتیکی زور ناوازه ده کات: مزگینیدان بو ئیمه ش سوودی هه یه، بو ئه وه ی به ته واوی له و شته باشانه تیبگه یین که به هوئی مه سیحه وه هه مانه. کتیبی پیروژ پیمان ده لیت که یه کییک له هوکاره باشه کانی مزگینیدان ئه و شته یه که له ده رووماندا پرووده دات. پیم وایه ئه مه نه ته نها بو تاکی باوه پردار گرنگه، به لکو بو کوومه له ی باوه پردارانش بایه خیکی زوری هه یه.

یه کییک له نیگه رانییه کانی من له مزگینیداندا ئه وه یه که بیر له و گوژانکارییه ده که مه وه که ده بیت له که سانی دیکه دا روو بدات. کاتیک سه رنجی من له سه ر ئه وه یه و وا درده که ویت که هیه شتیک روونادات، بی هیوا ده بم. به لام ئه وه ی که ده زانم کاتیک چالاکانه مزگینی ده ده م، خودا له ده روو فدا کار ده کات، ئومیدم پی ده به خشیت ته نانه ت کاتیک هیه که سییک کاردانه وه یه کی ئه رینی به رامبه ر هه ول و زه حمه ته کانم نیشان نادات.

له پراستیدا من قه ناعه تی ته واوم به وه هه یه که مزگینیدان، به بی له بهر چاوغرتنی کاردانه وه ی خه لک، کللی ته ندروستی و سه لامه تی تاک و کوومه له ی باوه پردارانیه. به لئی، بیگومان ده مانه ویت له شایه تیدانم بو مه سیح چالاک بین. به لئی، پراسته زوریک له مه سیحیه کان کاری گیلانه ده که ن که ده بنه مایه ی رینگری له مزگینیدان - باشه، من کاری گیلانم کردوو که بووه ته مایه ی زیانگه یاندن به مزگینی مه سیح - بویه ده بیت هه نگاو بنیین و ئه و رینگریانه لایبه یین. ئه گه ر ئه گه ر مانه ویت له عیسا باشتر تیبگه یین، ده بیت چالاکانه مزگینی بده یین.

کریگ به رده وام سه ردانی کلپساکه مانی ده کرد دوا ی ئه وه ی که له فرۆکه خانه قسه مان کرد. بو ماوه ی چه ندین مانگ ئاماده ی بینینی چه ندین شایه تی مه زن بوو که ئامانجیان شکودار کردنی ناوی یه زدان بوو، ههروه ها گوئی له چه ندین وتاری

پروونی مزگینیدان گرت، به لّام هیچ وه لّام و کاردانه وه یه کی پروومان لیّی نه بینی. به لّام پوژیکیان، له دوای ئه وهی که له گه شتیکی دورودریژ گه رابوومه وه، کریگ سهرسامی کردم کاتیک هه ستایه وه و گوتی که چوّن باوهر به مه سیح ده هیئیت. دلّم راجله کی کاتیک بیستم که چوّن خودا له ژیانی کریگدا کاری کردوه.

دوای چه ندین مانگ کریگ پیّی گوتین که ئه وه شایه تیانه ی که پیشتز گوئی لیّی ده بوو، وه کو شانۆ و دراما ته ماشای ده کردن. ئه وهی که خه لکی ئاماژه یان به وه ده کرد که چوّن به شیوه یه کی قوولّ و باش له ئینجیل تیگه یشتوون، بو کریگ له ئه زموونیکی نامۆ و دهره کی ده چوو. به لّام به پیّی تیپه ربوونی کات، کریگ بوّی دهرکه وت که ئه م خه لکه باسی ژیانی خویمان ده کهن.

کریگ گوتی: «ئه وه تام، له بهرده م ئیوه راوه ستاوم و باسی ئه وه تان بوّ ده که م که چوّن بوو باوهرم به عیسای مه سیح هیئا؛ ئیستا له مزگینی مه سیح تیده گه م». له وانیه ته نها له خه یالی مندا وابوویت، به لّام له ده نگیدا چیتز هه ستم به نیگه رانی نه ده کرد. به لای منه وه جیاواز دهره که وت: پر بوو له ژیان.

کاتیک ئه وه یه کسه مه یه کریگ باسی ئه وهی کرد که چوّن له وه تیگه یشتووه عیسا چی بوّ ئه نجام داوه، هه ستم به وه کرد که منیش چیتز نیگه ران نیم. من کریگم به ره وه مه سیح نه هیئا، به لّام چالاکانه مزگینیم پیدّا؛ دهرم له باوهره یانیه که یدا هه بوو. من به شیک بووم له کلّی سایه ک که که لتوری مزگینیدانیان هه بوو. وه لانی که م له م کاته دا، خودا ریگه ی دام بینم که ئه رکه بچووکه که م چ سوودیکی هه بوو.

زۆربه ی کات ئیمه دهره نجامی ئه رک و رۆلی خوومان نابینین؛ ته نها ده بیّت متمانه مان به خودا هه بیّت. کاتیک مزگینی ده ددین خودا له ریگه ی ئیمه وه کار ده کات - ته نانه ت ئه گهر درکیشی پیّ نه که یین. له وانیه ئه وه کاته که مه به کار بهیئیت که توّ له چی شخانه یه کدا باسی مه سیح بوّ که سیک ده که ییت؛ یا خودا گفتوگۆیه کی گرنگی یه زداناسی سه باره ت به لیخو شبوون به کار بهیئیت. کئی ده زانیّت، له وانیه ئه مرۆ یه کییک له وه شتانه بکه ییت.

بوّیه ئومیدوار به، ته نانه ت ئه وه کاته شی که هیچ رووناکیه کی ئومید به دی ناکه ییت. بزانه که خودا له ریگه ی توّ و له توّدا کار ده کات. ده توانیت پشت به خودا به ستیت؛ کوّ له مه ده.

دوای ئه وهی که کریگ له کلێسادا شایه تی دا، ژماره یه کی بهرچاو له بیباوه ره کان چوون بۆ لای بۆ ئه وهی قسه ی له گه ل بکه ن. کریگ به کاردانه وهی ئه وان سه رسام ببوو. چاوه ری ئه وه بوو که خه لکی به شیتی بزانه ن. به لام له دوای ماوه یه ک گوته که ئه وهی نه یده توانی له بییری بکات، ئه و ئاره زووه ی که دلپاندایه و ته نها عیسا ده توانیت تیریان بکات. پیتی گوته ن: «نازانم ئیوه چۆن بهرگه ده گرن که ئه و جو ره پیوستیه له رو حی که سانی دیکه دا به دی ده که ن؟»

من له مه به سته که ی تیده گه م: هه ندیک جار دلنیا نیم له وهی که ئاخۆ بهرگه ده گرم یان نه. له پراستیدا ئه و پیوستیه م له کریگدا بینی و زۆری نه مابوو کۆل بده م. له وانیه ئه و که سه ماندووانه ی ده ورت وات لیده که ن بیر بکه یته وه ئاخۆ بهرگه ده گرت یان نه. له وانیه ئه و هه و له بیسو دانه ی که له گه ل دراوسی که تدا ده یده یته، یان ئه و مزگینییه ی که ته نها یه ک جار به شو فیریکی تاکسی ده یده یته، وات لیکات بلی ئایا به پراستی ئه مه شایانی ئه و هه موو ماندوو بوونه یه. له وانیه تۆش بیرت له وه کردیته وه که کۆل بده یته.

بی هیوا مه به و ئومیدوار به. مزگینیدان له و شته گه وره تره که من و تۆ ده بینین. به لینه که ی خودات له بیر بیت: ئه و تیگه یشتنیکی ته واوی له سه ره ئه و کاره باشانه پی به خشیویت که به هو ی مه سیحه وه به ده ستمان هیناوه. ئه و چاوی خو یت ده دات پی بۆ ئه وهی به و جو ره ی که سانی دیکه بینیت که ئه و ده یان بینیت. ئه و هاوکاریت ده کات بۆ ئه وهی واتای قوولی ئه و په یامه بزانیته که هه لتگرتووه، وه یارمه تیت ده دات بۆ ئه وهی پشتی پی به ستیت که له ژبانی خه لکیدا کار بکات.

ئه م هوکارانه به سن بۆ ئه وهی کاریک بکه ن بهرده وام بیت و کۆل نه ده یته. هه ندیک کات خودا ریگه ده دات خه لکی ماندوو بینین که چۆن بوونه ته که سانی پر له رووناکی. ئه وه شتیکی شکۆداره که پره له سه رسامی و ئومید.

نیشانه کان

بنیادانی کلیسای تهندروست
 ئایا کلیساکه یه کی تهندروستت هه یه؟

پریکخراوی ۹ نیشانه کان ئیشی ئه وه یه که رابه رانی کلیسا به بینین و ئاشکراکردنی کتیبی پیروژ و سه رچاوه ی کرده یی ته یار و ئاماده بکات بۆ ئه وه ی له ریگه ی کلیسای تهندروسته وه شکۆی خودا نیشانی گه لان و نه ته وه کانی جیهان بدهن.
 به له به رچاوه گرتنی ئه و ئامانجان، ده مانه ویت یارمه تی کلیساکان بدهین که له ئۆ نیشانه ی تهندروستدا گه شه بکه ن که زۆر به ی کات پشتگۆی ده خرین:

۱. وتاردانی روون و ئاشکرا
۲. یه زداناسی به پتی کتیبی پیروژ
۳. تیگه یشتن له ئینجیل به پتی کتیبی پیروژ
۴. تیگه یشتن له گۆرینی مرۆفه کان به پتی کتیبی پیروژ
۵. تیگه یشتن له مزگینیدان به پتی کتیبی پیروژ
۶. نه ندامیتی کلیسا
۷. ته مه یکردنی کلیسای به پتی کتیبی پیروژ
۸. به قوتایکردن به پتی کتیبی پیروژ
۹. رابه رابه تی کلیسا به پتی کتیبی پیروژ

ئیمه وه کو ریکخراوی ۹ نیشانه کان بابته و په رتووک و هه لسه نگانندی په رتووک ده نووسین، ههروه ها رۆژنامه یه کی ئینته رنیتیش به رپوه ده به ی. کۆنفرانس ساز ده که ین و چاوپیکه وتن تۆمار ده که ین و سه رچاوه ی دیکه ش به ره هم دینین به مه به ستی ته یارکردن و ئاماده کردنی کلیساکان تاکو شکۆی خودا نیشان بدهن.

سه ردانی ماله په که مان بکه که بابته کانی به زیاتر له ۰۳ زمان به رده ستن بۆ خویندنه وه، وه ناوی خۆت تۆمار بکه تاکو رۆژنامه ی ئینته رنیتی ببه رامبه رت به ده ست بگات. ده توانیت له م لینکه ی خواره وه دا لیستی ته واوی ماله په ری زمانه جیاوازه کان ببینیت:

<https://www.9marks.org/about/international-efforts/>

مزگینیدان له بهرنامه و پرۆگرامیک زیاتره.

هه ر چه ند سالیك جاریك كلتساكان دهستده كه ن به شیوازیکی نویی مزگینیدان. رابه ره كان بهرنامه نوییه كان بهرپوه ده به ن و ئەندامه كانیش دهستبه كار ده بن. به لام كلتسایه ك بهینه پیش چاوت كه تیدا مزگینیدان به شیک بیت له كه لتور و فرهه نگی ئەندامه كان. رابه ران به رده وام و ئازادانه باسی باوه ره كه یان ده كه ن. ئەندامه كانیش شوینیان ده كه ون و یه كتر هان ده دن بو ئەوهی مزگینیدان به شیک بیت له شیوازی ژیانان.

له م كتیبه بچووك و سوودبه خشه دا، به م جوړه باسی مزگینیدان كراوه. لیره دا هیچ بهرنامه و پرۆگرامیک پیشنیار نه كراوه. ته نها له وانیه په ریگایه کی نویی ژیان و مزگینیدانی به كۆمه ل به ئەندامانی كلتساكه ت به خشیته.

"باشترین كتیب له سه ر مزگینیدان ئەو كتیبه یه كه ریک ده ست ده خاته سه ر زامه كه و له لایه ن كه سیكه وه نو سراوه كه خووی مزگینیده ره. به واتایه کی دیکه، ئەم كتیبه باشترین كتیبه."

ئەم بهرهمه به شیکه له كتیبه كانی 9 نیشانه كان: زنجیره ی بنیادانی كلتسا ته ندروسته كان

9 نیشانه كان IX

www.9marks.org